

STRICT AUTENTIC !!

A VINDECAT CAZURI DE SIDA SI CANCER !!

■ Aparatul se numește
HELIOSPROBOSCOP.
Istoria sa este uluitoare !

pag. 8 - 9

DOUĂ
reviste
într-una
singură

Nr. 5 • 31 ianuarie - 6 februarie 1995 • 24 pagini - 500 lei - 3.70 DM •

FLACĂRA

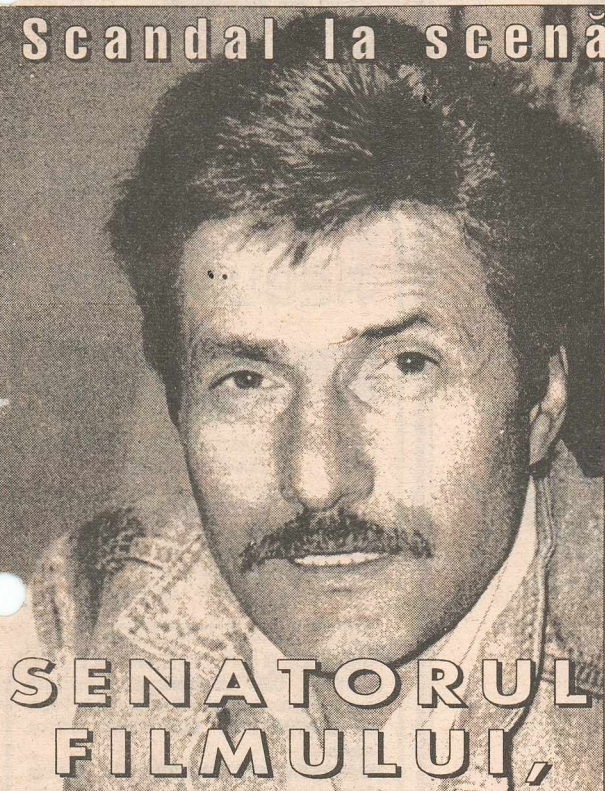
Fondată în 1911 de C.BANU

Editată de
S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A.

Președinte - director general
GEORGE ARION

Redactor șef
EUGEN CHIROVICI

Scandal la scenă deschisă

**SENATORUL
FILMULUI,
DANELIUC**

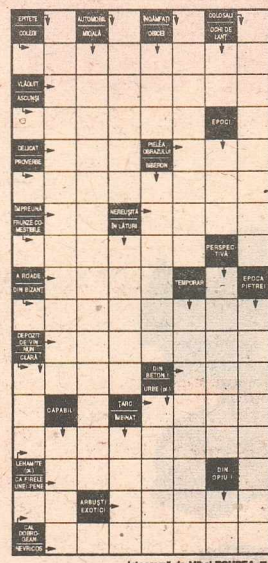

**REGELE
MELCILOR,
CIOABĂ**

**La Senat, la Senat,
melcii calcă apăsat !**

Flacăra
BIS
magazin

Integrat de Mihai ZGURBA

Noua modă se numește
Street-Ski

A fost lansată la Paris și în Germania pentru femei elegante și cu bani. Căci care se poartă jacheta și căciula albi din imbrăcămintă, va fi în modă abia pe strada, căci și pe părțile

Un artist
în ab
și negru

Maestri genului n-au fost cu țigări egipțiene de invazie planșă a filmului color. Chiar dacă BIS care mai asociază fotografi, însoțind vechiă fahrică, sunt puțin, printre ei s-au înțeles și câțiva artiști autentici. Unul dintre aceștia este americanul Albert Watson. Ultimul său album, „Cyclone”, o colecție de fotografii artistice și documentare, a ajuns de notorietate mondială. Găsim în suplimentul nostru câteva din cele mai cunoscute și realizate de Watson, cărțile cititorilor noștri cuvenite scuze pentru calitatea tiparului.

(Continuare în pagina 4)

Miracolul are un nume:

DURREF

■ Din el se pot face
case, mobilă
și aproape orice;
chiar și vapoare !

■ Costă incredibil
de puțin !

pag. 16

MASINA DE SCRIS

își anunță premiile:

■ martie:
editarea gratuită
a unei cărți

■ noiembrie:
1.000.000 de lei

pag. 12-13

KAPPA

răspunde
scrisorilor primite
la redacția FLACĂRA

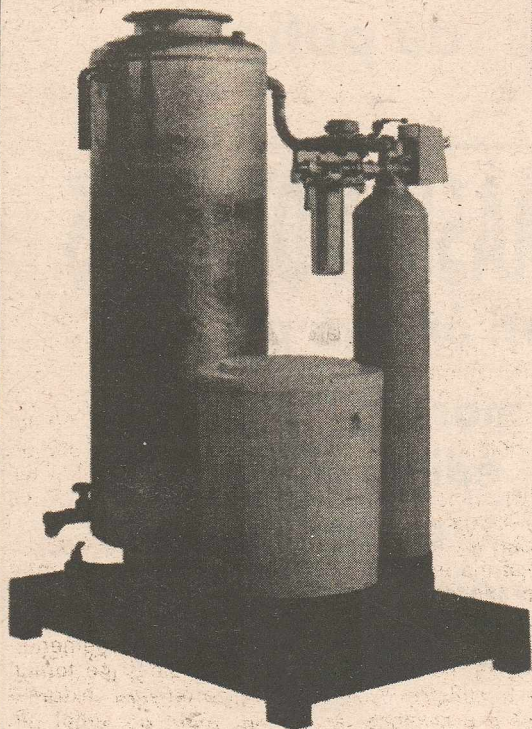
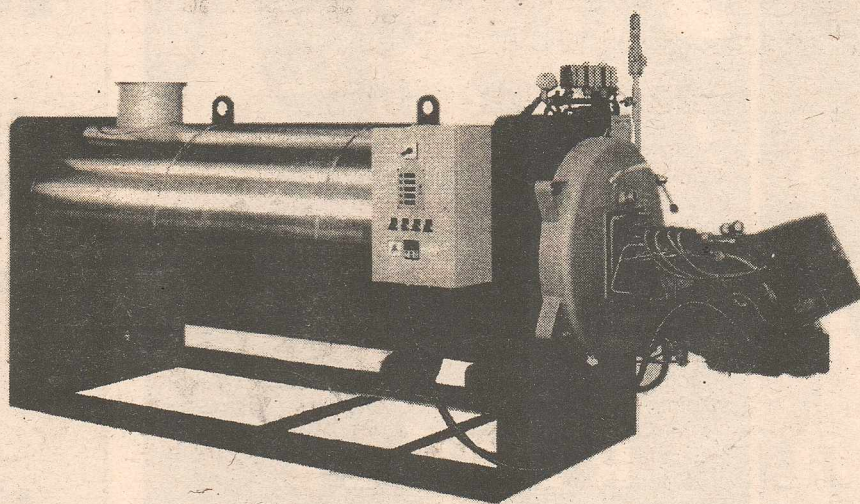
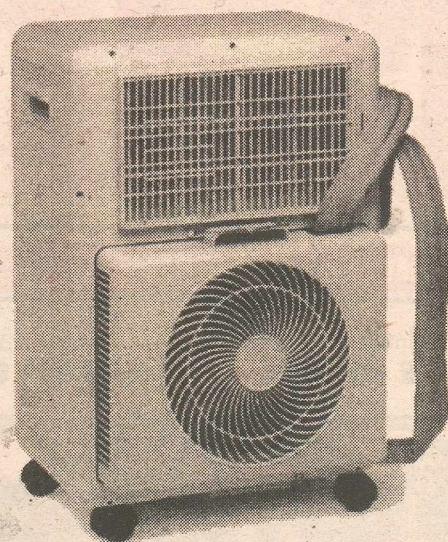
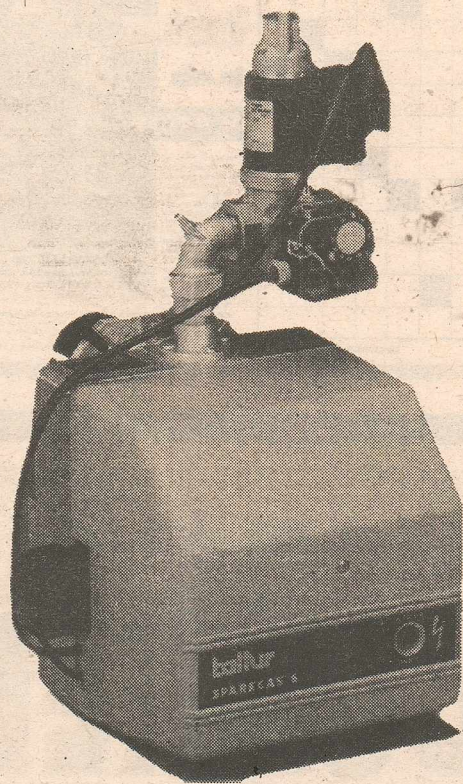
pag. 14

baltur

EU FEX

TRADING SRL

Str. Căpitan Preoteșcu 35
București
Tel. 623.81.03; 641.18.22
Fax 312.22.59

 GARIONI **NAVAL**

- ☐ **arzătoare** pentru cazane funcționând cu orice combustibil;
- ☐ **cazane** pentru încălzirea centrală și producție abur;
- ☐ instalații pentru **dedurizarea apei**;
- ☐ echipamente de **climatizare**;
- ☐ gresie, faianță, instalații sanitare

SAICIS

PUBLICATIILE

Flacăra

Societate comercială înmatriculată
la Oficiul Registrului Comerțului
București sub nr. J. 40/5888/1991
din 04.07.1991

Consiliul de Administrație:

Președinte - director general:

GEORGE ARION

Membri: **Ion D. Goia, Alexandru Pășărin,**
Mihai Săndolu, Liviu Timbus

Director economic: **ANTON FORUMB**

Director juridic - personal: **CORNELIU OLTEANU**

Director publicitate și suplimente speciale:

MIHAI SĂNDOLU

Director difuzare: **MANUELA VASILIU**

Șef cabinet: **CĂTALINA ȘTEFĂNESCU** (617.47.63;
2002)

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere
nr. 1, cod 71341.

Telefoane: 617.60.10.; 617.60.20, cu interioarele de
mai jos

Fax: 222.82.89.

Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1,
București

Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1,
București.

Flacăra

Redactor-șef: **EUGEN CHIROVICI**

Consilier: **LIVIU TIMBUS**

Secretar general de redacție:

ADRIANA CHIROVICI

Telefon: 2559

■ **POLITICĂ** (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian
Ghițeanu, Roxana Stancu

■ **EXTERNE** (2560) - Ion D. Goia, Ștefan Nicolae

■ **SOCIAL** (2128) - Alexandru Arion, Dan

Gheorghe, Brîndușa Nicolae, Toma Roman jr.,

Constantin Severin, Lucia Ștefanovici

■ **SPORT** (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu

■ **FOTOREPORTERI** (2528) - Petre Cojocariu,

Elena Ghera, Florin Ioniță,

■ **CORRESPONDENȚI ÎN ȚARĂ:** Pașcu Balaci, Ion

Ceacăru, Petru Novac Dolângă,

■ **CORRESPONDENȚI ÎN STRĂINĂTATE:** Alexandru

Graur (Italia), Emanuel Tânjăla (SUA), Mihai Rusu

(Germania)

■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - Crina

Gorgoi, Adrian Petrescu

■ **CORECTURĂ** (1453) - Maria Antonescu,

Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu

REBUS

REBUSACHE

maxi **S KANDY**

Director publicații de divertisment:

ALEXANDRU PĂȘĂRIN

Redactori șefi adjuncți:

MIHAI ZGUBEA ("Rebus")

CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")

Aurel Ștefan Alexandrescu, Gheorghe Brașoveanu,

Simona Pășărin, Simona Simzianu

Telefoane: 2036 (director), 1457 (redacție)

PUBLICITATE ȘI SUPLIMENTE SPECIALE (2600;

618.15.32): **Călin Mărcușanu**, Dan Ciuciucu,

Adriana Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria

ȘEF COMPARTIMENT COMPUTERE: Cristina

Chițulescu

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ: Mihaela

Anghel, Maria Călin, Mirela Fotea, Ioana Glodian,

Cristina Topolski, Eugen Mațotă, Cezar Munteanu,

Marius Ristea, Doru Vintilă

DIFUZARE: (617.59.69): Gabriel Bumb, Cora Cio-

ceanu, George Constantinescu, Marian Frunzeanu,

Doru Iancu, Valerică Leon, Marius Procopie,

Nicolae Șerban, Mihai Săndulescu

PERSONAL (2560): Adrian Boicescu

FINANCIAR-CONTABIL (2143): **Avidă Balica**,

Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela

Pătrășcoiu, Florența Tudor

ADMINISTRATIV (2634): **Dan Mircea Popa**, Marian

Băicoianu, Liliana Crețu, Mariana Săndulescu

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea

Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon

617.48.91, fax 312.82.89 - Piața Presei Libere nr.

1, sector 1, cod 71341 - București, România

TIPARUL

TIPOREX S.R.L.

Revista **FLACĂRA** utilizează

Informații furnizate de agenția

MEDIAFAX

Închiderea ediției: sâmbătă ora 10

Viața sub un președinte de regat

George Arion

Dudaev

În istoria umanității apar, din când în când, oameni înzestrați cu un curaj ieșit din comun, a căror îndrăzneală se transmite și celorlalți, fiind urmați în tot ceea ce întreprind, chiar dacă ar presupune sacrificiul suprem. Astfel de personalități excepționale au fost în toate timpurile și pe toate meridianele. Nu există cuvinte destul de vibrante pentru a le omagia. Cărțile de istorie ale neamurilor le pomenesc cu evlavie. Despre acești eroi s-au scris romane, poezii, piese de teatru; li s-au închinat cântece, filme emoționante, opere. În jurul lor s-au țesut legende povestite din veac în veac. Cu atât mai mișcător este să te descoperi contemporan cu astfel de personaje fabuloase, cum ar fi Djokar Dudaev. Un cecen al vremurilor noastre. Care a dorit să-și smulgă neamul de sub dominația celui mai mare dușman al libertății din această epocă - Rusia. Care și-a chemat frații de sânge să se ridice împotriva celui mai mare inamic al drepturilor omului din această epocă - Rusia. Care n-a pregetat să ia arma contra celui mai mare vrăjmaș al democrației din această epocă - Rusia.

A rezistat, în Groznîi, unui asediu îndelungat, în fața unor

soldăți ai unei armate care se crede cea mai tare din lume. A atras atenția șefilor marilor state asupra destinului nedrept rezervat poporului său, popoarelor cotochite sub cnuțul rusesc. Și-a jertfit fiul. Zadarnic însă.

Sfârșitul lui va fi, fără îndoială, tragic. Fără să stârneasca nici o reacție demnă de interes din partea celor cărora le apără, prin exemplul său, valorile fundamentale, va fi prins într-o ambuscadă în munții unde s-a retras, sau va fi trădat și va fi executat de lașii cei puternici, sau, în disperare de cauză, se va sinucide împreună cu apropiații lui. Oricare îi va fi sfârșitul, Dudaev își va lua, totuși, revanșa: cât timp va mai fi omenire, numele îi va fi rostit cu un respect fără margini, iar asasinii lui de la Moscova își vor primi, până la urmă, răsplata meritată și vor fi înghițiți de uitare.

Pilda marelui conducător cecen n-are cum să nu te tulbure. Dar oare pe noi, românii, care am avut atâtea viteji în istorie, n-o să ne mai însușească niciodată exemplul unui mare erou național pe care, urmându-l, să răzvim, în sfârșit, la limanul visat?

VICTOR CIORBEA menționează pericolul alunecării spre extrema stângă

□ El speră ca „roșul pal” al lui Mohora să nu tenteze prea multă lume

— Domnule președinte, credeți că vor mai avea loc fenomene Reșița” anul acesta?

— Este greu să anticipăm cu exactitate câte astfel de fenomene vor avea loc și unde se vor produce. Cărt este însă că, atâtea vreme cât guvernul va utiliza aceleași metode pompieristice de abordare a problemelor grave de natură economică și socială cu care ne confruntăm și nu va căuta și nu va aplica soluții reale la nivel național pentru acest sector al construcțiilor de mașini și nu numai, astfel de „fenomene Reșița” sunt nu numai posibile ci extrem de probabile. Este evident că executivul fie nu are o strategie de structurare a sectoarelor industriale, fie refuză un minimum de transparență. De aceea, astfel de explozii de genul Reșița sunt, cum spuneam, posibile și probabile în cele mai diverse sectoare, domenii ale economiei naționale.

Guvernul hrănește în continuare, cu banii noștri, „găurile negre” din economie

— Presupunând că obiectivele confederației dv. au rămas aceleași ca anul trecut, ce tactică veți adopta anul acesta pentru atingerea lor?

— Obiectivele CSDR-ului ar putea fi sintetizate în felul următor: apărarea și promovarea drepturilor și intereselor membrilor de sindicat, concomitent cu contracararea acțiunilor de izolare și de anihilare din partea Puterii a organizației noastre; consolidarea unei alianțe puternice a tuturor forțelor politice, sindicale, sociale, democratice, de natură să constituie acea mare coaliție a reformei la care s-a făcut referire în ultimul timp și să reprezinte o alternativă viabilă foarte riguroasă și credibilă la actuala putere.

În plan economic, în activitatea confederației vom pune accentul pe o privatizare reală și în acest sens este extrem de importantă modificarea și completarea proiectului legii privatizării cu acele propuneri formulate de PAC și susținute de majoritatea partidelor și formațiunilor din CD. Apoi, privind acele programe de restructurare, de asemenea vom încerca în măsura posibilului să stopăm actuala politică a guvernului de alocare a unor sume uriașe de la buget pentru acele găuri negre din economie, pentru acele sectoare și domenii falimentare, în detrimentul sectoarelor vitale cum sunt învățământul, sănătatea, cultura, de care depinde viitorul națiunii. De asemenea, vom urmări, între altele, să convingem guvernul de necesitatea renunțării la actuala politică fiscală de natură să descurajeze atât întreprinzătorii autohtoni cât și investitorii străini.

— În cazul în care guvernul se menține în aceeași indiferență impertinentă față de grava criză prin care trece România, vă propuneți niște acțiuni de amploare pentru a-l „trezi”?

— În cadrul ședinței Consiliului Național al confederației din luna decembrie s-a decis organizarea unor acțiuni sectoriale și sprijinirea acțiunilor revendicative formulate de organizațiile componente. După cum este cunoscut, noua confederație este în plin proces de consolidare a structurilor sale profesionale și la nivel teritorial. În schimb, în prezent au loc negocieri cu Cartelul Alfa, și nu numai, pentru a se încerca realizarea unei noi alianțe sindicale. Stabilirea calendarului exact al acestor acțiuni, care sunt convins că vor avea loc, va depinde în bună măsură și de faptul dacă o asemenea alianță se va realiza sau nu și de necesitatea corelării cu celelalte organizații sindicale cu care ar urma să conlucrăm în această perioadă. Un răspuns foarte exact privitor la etapizarea, la calendarul acestor acțiuni, încă nu vi-l pot da. Sunt convins însă că acest lucru va trebui să-l stabilim într-un termen foarte scurt și să dezbaterem aceste aspecte în cadrul proximei ședințe a Consiliului Național al CSDR.

CSDR mizează pe Emil Constantinescu

— Anumite disfuncționalități care se manifestă în cadrul CD afectează colaborarea dintre această alianță politică și confederația dv.?

— Fără îndoială că disfuncționalitățile și unele neînțelegeri care apar în interiorul Convenției se repercutează direct sau indirect și asupra colaborării dintre Convenția Democratică și confederația noastră. Noi suntem direct interesați în existența unei Convenții puternice, unite și care să se aplece asupra marilor probleme de natură economică, socială, politică, cu care se confruntă societatea noastră. De aceea, ne-am exprimat opinia și dorința ca aceste aspecte care sunt de natură să genereze un climat de neînțelegeri, de dispute privitoare la alegerea președintelui Convenției și a candidatului la președinție, finalizarea protocolului electoral etc., să fie soluționate cât mai grabnic, pentru că altfel are de suferit imaginea Convenției și sunt de natură să afecteze unitatea și coerența, eficiența acesteia. Sunt considerente pentru care ne-am exprimat dorința și speranța că aceste probleme vor fi abordate și soluționate într-un timp rezonabil și, după cum se știe, ne-am făcut publice aceste dorințe. De asemenea, am adus la cunoștința opiniei publice faptul că noi, conducerea confederației noastre, CSDR-ul sprijină candidatura la funcția de președinte al Convenției a domnului profesor Emil

Constantinescu.

— Nu considerați că v-ați grăbit când ați afirmat susținerea candidaturii domnului Emil Constantinescu, având în vedere că în CD lucrurile nu sunt încă clare?

— Sigur, ele vor rămâne multă vreme neclare dacă nu se fac demersuri urgente pentru clarificarea lor! Nu este cazul acum să facem o analiză retrospectivă a evoluției discuțiilor, însă se știe bine că mulți afirmau, chiar lideri ai unor partide din componența Convenției afirmau că mandatul dlui Emil Constantinescu ar expira în luna februarie și că ar fi absolut necesară alegerea noului președinte etc. Acum, după momentul în care domnul Constantinescu și-a anunțat candidatura și a făcut propuneri vizând procedura de alegere a președintelui, cei în cauză și-au reamintit că, de fapt, mandatul domniei sale expiră în luna iulie. Acum, cu ocazia ședinței din 26 februarie a Consiliului Național știm cu toții că s-a decis ca alegerea președintelui să aibă loc până la data de 22 martie. În consecință, credem că este momentul ca formațiunile politice, nepolitice, din interiorul Convenției Democratice și noi, ca organizație care am semnat declarația din 18 august 1994 de colaborare cu CD și care suntem un partener al acesteia, să ne spunem opinia, punctul de vedere, cu privire la personalitatea care ar urma să fie aleasă președinte al Convenției Democratice și desemnată drept candidat din partea acesteia la președinția țării.

— Credeți că este posibil ca o parte din membrii de sindicat să fie atrași de acel „roșu mai pal” reprezentat de Tudor Mohora și noul său partid?

— Dacă avem în vedere marea masă de salariați și de membri de sindicat, fără îndoială că un asemenea pericol există. Nemulțumirile sunt multiple și pe fondul acestora nostalgiile renasc, iar glisarea spre extrema stângă este previzibilă, așa spune. Este, de altfel, un fenomen la care am asistat și în alte țări din Europa Centrală și de Est. Cu toate acestea însă, nu trebuie să pierdem din vedere situația particulară a României, unde comunismul a îmbrăcat forme mult mai aberante decât în celelalte țări din jur, iar pe de altă parte faptul că forțele democratice nu au avut până în prezent acces la putere, nu au câștigat alegerile și nu au guvernat. Ținând seama de faptul că am fost aduși în actuala situație dramatică - economică, socială, de către continuatorii sub diverse forme ai vechiului regim, sper ca populația în general și salariații, membrii de sindicat să înțeleagă acest lucru și tentația de a opta spre acel „roșu pal” despre care vorbeai să nu fie prea mare.

MARIAN GHÎTEANU ■

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ

Rația de libertate

Petarde și torpile de export pentru Tratatul româno-maghiar

Splendoarea și abjecția sfârșitului de mileniu agită spiritele și precipită vîrful omenească. Magnetul „2000”, simplu reper calendaristic, blată convenție ca atâtea altele, tulbură multe minți guvernate de emoție. În fond, ce înseamnă „anul 2000”? Credeți cumva, oameni buni, că la 1 ianuarie 2000 (de fapt 2001, nota bene, acesta e pragul) se va naște o lume nouă? Alta mai bună? Alta mai dreaptă? Dar, în fine, iluzia ne stăpânește...

Ideea națională face parte și ea, ca piesă importantă, din decorul patimilor noastre de sfârșit de veac. Atât în partea ei generoasă, luminoasă, cât mai ales în partea ei obscură (naționalismul), întunecată (ultranationalismul), neagră (paranoia). În numele Ideii naționale, cel care n-o înțeleg se ceartă, se-njură, se bat, se splintecă. Dar Ideile clădite pe orgoliu, prostie și ură nu sunt făcute să dureze, la scară istorică privind (mi-e imposibil, de pildă, să-mi imaginez Marea Europă Unită de mâine clădită pe ură franco-germană, anglo-franceză, germano-polonă, greco-turcă, ori mai știu eu ce alta). Iată de ce, totuși, sunt optimist.

Pentru a reveni la oile noastre, care stau cu picioarele pe bleatul nostru pământ, am adus în discuție cele de mai sus din cauză că ultimele zile au fost marcate de creșterea bruscă a tensiunilor româno-maghiare și încordarea relațiilor dintre țara noastră și statul vecin. Făcând declarații neavenite, agitănd problema spinosă a autonomiei cu autodeterminare la subsol,

UDMR a sărit peste cal. „Miniparlamentul” lor, botezat „Consiliu al primarilor etc. etc.” sfidează legile scrise și nescrise ale acestei țări și este mai mult decât înacceptabil. Dl senator Frunda György, pentru care am toată stima, vorbea de curând de „cereri maxime, pentru ca să putem negocia, așa e normal”. Hal să fim serioși, domnule senatori! „Cu asemenea lucruri — vă răspund cu vorbele lui Teodor Stolojan — nici măcar nu se glumește! Nici măcar nu se glumește!”

În afara reacției negative a întregului eșichier politic românesc, recente „năzdrăvăni” (ca să flu blând) ale UDMR ne-au adus cadou o neplăcută încordare a relațiilor dintre guvernele român și maghiar. Încordarea va trece, dar deocamdată efectele sunt ingrate pentru România și Ungaria în context internațional, în special european. Este clar ca lumina zilei că tot ce s-a-nîmplat este rodul lucrăturii acelor personaje și forțe interne și mai ales externe (!) care nu vor liniștea, pacea, civilizarea și occidentalizarea acestor zone europene. Capetele fierbinți care nu vor semnarea Tratatului de bază (nu atât cele de la Budapesta, și chiar și cele de la București, cât cele de prin alte capitale mai vestite) au tras din nou de sfori și s-au mișcat paiazele. Să nu ne pierdem cu firea. Nu mor cali când vor călnii!

EUGEN CHIROVICI ■

Consiliul Convenției Democratice n-a prea adus nimic nou

□ Președintele CDR va fi ales la 22 martie

Consiliul Convenției Democratice s-a întrunit săptămîna trecută pentru a lua în discuție calendarul propus de Emil Constantinescu pentru desemnarea candidatului Convenției la președinția țării. Până la urmă s-a hotărât: până la data de 15 februarie, fiecare partid va prezenta o listă de criterii, candidaturile individuale se vor depune până la 20 februarie, până la 15 martie partidele își vor propune candidații, iar la 22 martie Comitetul Executiv va alege președintele CDR, deci candidatul la președinție. Scorul a fost: 14 voturi pentru (PNȚCD, PNL, PER și formațiunile neparlamentare), 3 împotriva (PSDR, PL '93, PAC) și 2 abțineri (PNLCD, UDMR).

Ședința Convenției Democratice a fost deosebit de tensionată. Convocând Consiliul și nu Comitetul Executiv, Emil Constantinescu a încercat să netezească drumul controversatului calendar, care stabilea fazele de desemnare a candidatului CDR la președinție.

Conform Protocolului de funcționare a CDR, Consiliul are dreptul să ia hotărâri cu majoritate absolută de voturi, în timp ce în Comitetul Executiv este necesară o majoritate de 2/3 din numărul membrilor. Calculul lui Emil Constantinescu s-a dovedit corect până într-un punct. Discuțiile au fost atât de aprinse încât până la urmă ambele părți au cedat pe ici, pe colo. La sfârșitul ședinței, care a durat peste cinci ore, liderii PL '93, PAC și PSDR erau extrem de nervoși. După părerea lor, pentru desemnarea candidatului la președinție era necesar mai mult timp. Atât Nicolae Țăran (PAC) cât și Dinu Patriciu (PL '93) au afirmat că hotărârea Consiliului CDR este „un abuz”, deoarece încalcă art. 12 din Protocol. Art. 12 prevede: „Comitetul Executiv al CDR va adopta în timp util, prin consens, un document privind modul de participare la alegerile parlamentare și locale”. Totuși, aici nu era vorba de alegerile parlamentare și locale, ci de candidatul CDR la președinție. În același timp, tot în Protocol, la art. 17 se spune: „Consiliul Convenției discută și aprobă propunerile Comitetului Executiv privind directivele politice, strategia și tactica CDR”. Propunerea lui Emil Constantinescu nu fusese aprobată de Comitetul Executiv, deci nu prea avea ce să caute în Consiliu.

Obiecții și calcule

Decizia lui Emil Constantinescu de a candida la președinție este de înțeles, având sprijinul pe care i-l acordă anumite partide (în acest context trebuie să remarcăm că PNL a votat și de această dată alături de PNȚCD și de AC, deci împotriva partenerilor săi din Alianța Civic - Liberală; să fie acesta prețul pe care îl plătește pentru că a fost acceptat în Convenție?). Președintele CDR spune mereu, cu orice prilej, că are în spate peste 5 milioane de votanți. Întrebarea este dacă Emil Constantinescu poate obține mai mult decât atât. Grăbind lucrurile, el nu a lăsat timp partidelor care îl contestă să găsească un om capabil, în viziunea lor, să câștige cursa electorală. I se poate reproșa, de asemenea, că a canalizat toate energiile partidelor în această direcție, în dauna celorlalte probleme care erau mult mai importante. Adică întărirea filialelor, câștigarea unor segmente noi din electorat. În fond, importantă este obținerea majorității parlamentare și nu a scaunului prezidențial. Or, așa cum stau lucrurile la ora actuală, Convenția are toate șansele să piardă pe ambele fronturi.

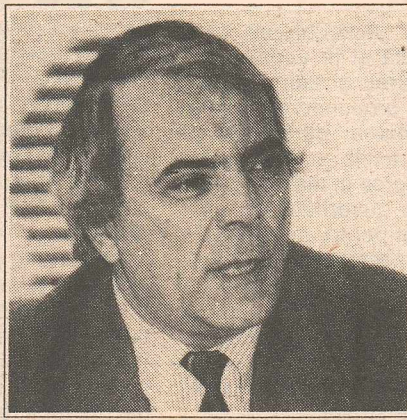
ROXANA STANCU ■

P.S. Extrem de caraghioasă a fost o hârtiuță pe care Otto Weber de la PER a împărsit-o cu dărnicie pe la toți ziariștii prezenți. Mostră mai mare de infantilism politic, ca să nu spunem altfel, nici că poate să existe. Cităm: „Am aflat din ziare declarația lui Dan Costache Patriciu, zis Dinu, că eu am o obsesie privitoare la suspendarea PL '93 din CDR. Deoarece propunerea mea de a suspenda PL '93 din Convenție este caducă după spusele dlui Nicolae Cerveni, un strălucit jurist al nostru, revin asupra propunerii mele și nu mai cer suspendarea PL '93, ci a dlui Dan Costache Patriciu...” Și tot așa. Fără comentarii.

DI Corneliu Coposu a dominat spiritele

Trei voturi împotriva

Deși P.D.S.R.

i-a arătat

nuiaua

Romii

călduroși

il sprijină pe Chiuzbaian

Cum se întâmplă în anii '50, când deciziile mai mult sau mai puțin dubioase ale autorităților erau consolidate prin mesaje aprobatoare ale celor mai nebănuite organizații etnice, așa se întâmplă și acum. Poziția domnului Chiuzbaian, care dorește scoaterea în afara legii a UDMR, este „aprobată” inclusiv de o organizație nou apărută a romilor.

Forumul Romilor Rumanizați, condus de un intelectual-fanion al Țiganilor, domnul Petre Burtea, folosește un ton naționalist-românesc sfiorător, aproape identic cu cel folosit de liderii PUNR. Domnul Burtea a făcut o inovație, adresând mass-media nici mai mult, nici mai puțin decât „o telegramă deschisă”. După ce reproșează UDMR că a maghiarizat Țiganii din Harghita și Covasna, romii rumanizați fac „un călduros apel ca Ministerul Justiției să ia măsurile ce se impun mergând până la scoaterea în afara legii a formațiunilor politice aparținând minorităților naționale din România ce luptă pentru acaparea de spațiu politic și teritorial, încălcând Constituția României”.

Este foarte bine să existe romi patrioți români, dar în momentul în care încep să dea apă la moara PUNR lucrurile se complică.

TOMA ROMAN Jr. ■

Vor fi iarăși ce au fost?

Verdeț insistă pentru amnistie

□ Vom avea liste electorale cu Ana Mureșan, Găinușe, Dincă & Co.? Brrr!

Protocolul PDSR-PUNR-PRM-PSM n-a adus numai strângerea rândurilor celor care se fac responsabili de blocarea reformei, dar va aduce se pare și un pact.

De curând, Ilie Verdeț făcea un apel către președintele Iliescu la amnistierea tuturor foștilor deținuți politic - cu referire însă la membrii fostului CPEX al PCR. Sigur, liderul PSM și adjunctul său voluminos și păros, Adrian Păunescu, au făcut acest apel în repetate rânduri. El nu a fost urmat de șeful de la Cotroceni, în schimb, foștii slugoi ceaușiști au părăsit sub diferite motive penitenciarele, unul câte unul, parcă după o lege dinainte stabilită.

Atunci, de ce se cere amnistierea din moment ce aproape tot Comitetul Central se află bine mersi, în libertate? Apoi,

de ce amnistiere și nu grație? Lucrurile par a se limpezi acum. Pentru că amnistia operează asupra faptei care a fost penalizată - șterge fapta. Grațierea radiază pedeapsa dar menține fapta. Adică și cazierul. Detaliu deloc lipsit de importanță, din două motive. Mai întâi, pentru că prin amnistie, foștii demnitari comuniști aflați sub urmărire judiciară ies în mod automat din această situație. Apoi, dacă ai cazier, nu poți... candida în alegeri! Nici pentru legislative, nici pentru prezidențiale, nici

pentru posturi de primar.

N-ar fi exclus ca pe viitoarele liste electorale să găsim nume „sonore” precum Găinușe, Ana Mureșan, Dincă zis „Balcon” și alte asemenea personaje, care în 1990 lansau moda în dungi și tunsoare zero. Și nu mare ne-ar fi hazul să vedem că mezinul familiei mitraliate, purtând ochelari de soare originali își anunță candidatura la prezidențiale. Râdeți, râdeți, dar fiți atenți că nu e râsul dumneavoastră...

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Ca să fim și noi sprijiniți

Corpul gardienilor publici are nevoie de salarii mai mari

În zilele de 26 și 27 ianuarie a.c., la Huși a avut loc o consfătuire a șefilor corpurilor Gardienilor Publici din toate județele Moldovei.

Reluarea activității gardienilor publici, întreruptă în 1949, odată cu înființarea miliției, este o măsură benefică într-o perioadă de evident declin moral și de proliferare accelerată a criminalității. Poliția trebuie să fie degrevată într-o bună măsură de

acțiunile legate de pază și ordine.

La ora actuală, statutul gardianului public este ingrat. Deși noua instituție este publică, adică de stat, subvenționarea sa se face prin contracte de prestări servicii cu unitățile economice, lucru ce pune în pericol asigurarea salariilor gardienilor publici, situate sub nivelul mediu pe economie. Conform opiniei unor participanți, ar trebui să se prevadă în

bugetele consiliilor locale surse financiare (taxe locale etc.), pentru asigurarea pazei, a ordinii publice și a liniștii cetățenilor. Cea de-a doua soluție ar fi finanțarea directă de la bugetul statului.

DI MIHAI BOJIANU, șeful Corpului Gardienilor Publici din județul Vaslui, organizatorul acestei necesare întruniri, ne-a declarat că propunerile luate în discuție vor fi înaintate

Parlamentului și Guvernului. Credem și noi că noua instituție, alcătuită în majoritate din tineri necompromiși - spre deosebire de Poliție - ar trebui să fie sprijinită mai mult. Nu este normal ca salariile gardienilor publici să fie de două ori mai mici decât cele ale polițiștilor.

CONSTANTIN SEVERIN ■

Cu un tiraj variind între 2500 - 3000 de exemplare, săptămânalul NOUA GAZETĂ DE VEST din Oradea este una dintre publicațiile contra Puterii, indiferent de culoarea politică a acestora, „pentru că presa bună este întotdeauna în opoziție”, afirmă Dumitru Chirilă, redactor-șef. Revista și-a redus numărul paginilor de la 16 la 12, din motive financiare. „În România nu există sistemul din alte țări, în care presa locală sau regională să contracareze pe cea națională”. De amintit că NOUA GAZETĂ DE VEST a fost, în perioada interbelică, principala publicație din Oradea. „Mai apare o GAZETĂ DE VEST, la Timișoara, care e declarată legionară. Noi ne-am delimitat de ea.”

Reproducem un material incendiar publicat în NOUA GAZETĂ DE VEST, în numărul 150, din 23 - 29 noiembrie 1994, având-o ca autoare pe Luminița Bondar, despre „Biografia reală a lui Ion Iliescu” (date biografice care există în Arhiva Institutului Munzinger din Germania).

Occidentul știe câte parale...

„Tatăl, Alexandru Iliescu, membru PCR în ilegalitate. A militat pentru cedarea Basarabiei și Bucovinei către URSS, fiind nevoit să fugă în URSS. După război devine activist PCR la Ploiești. Mama, Maria, născută Cioabă, casnică. A divorțat de soț după fuga acestuia în URSS, drept care este renegată de fiu, trăind într-o mahala din București. Ion Iliescu, născut în 1930 la Oltenița; din 1944 membru UTC, iar din 1953 - membru PCR. Studii: inginer și propagandist la Universitatea V.I. Lenin din Moscova. Funcții: 1956 - secretar CC al UTC (UTM); 1957 - deputat MAN; 1957 - șef al studenților comuniști; 1967 - prim-secretar al UTC pe România; 1969 - 1972 - membru CPEX și secretar CC al PCR cu propagandă; 1972 - 1974 - secretar al CJ al PCR Timiș; 1974 - 1979 - prim-secretar PCR Iași; 1979 - 1985 - ministrul apelor; 1985 - 1989 - director la Editura Tehnică. Realizări: înainte de revoluție a organizat și favorizat arestările și condamnările studenților români, după revoluția din Ungaria. Pe tot timpul activității sale politice a fost un activist comunist ascultător. În timpul revoluției din 1989 a luat legătura cu rușii (înainte de a fi ales președinte) și a chemat trupe rusești în țară. I-a „evaporat” pe teroriști, după ce au fost 1300 de morți și mii de răniți. După revoluție se opune împroprietăririi țăranilor, făcându-i „paraziți” și vrea restituirea CAP-urilor (asociații) conduse tot de nomenclaturiști și comuniști. 1990 - 1991: aducerea minerilor la București (cu zeci de morți și răniți) și izo-

Biografia lui Ion Iliescu

□ Datele există într-o arhivă din Germania

larea țării de lumea civilizată. 1991 a semnat tratatul cu URSS. Ion Iliescu a declarat că „numai românii extremiști contestă Pactul Molotov - Ribbentrop și vor Unirea”. A protejat nomenclatura comunistă și securitatea. Împreună cu Petre Roman, Virgil Măgureanu, Alexandru Bărlădeanu, Dan Marțian, Victor Stănculescu, Silviu Brucan și mulți alți „patrioți” au adus țara în dezastrul economic, întreprinderile în faliment, pentru a le cumpăra acum, pe nimic, foștii nomenclaturiști PCR.

Locuința: Palatul Regal Cotroceni. Suma alocată de la bugetul României pentru

președinție: 160 milioane lei și 2 milioane dolari anual. Garda de pază: 3400 ofițeri și subofițeri din fosta securitate, care costă: 3400 x 12 x 40 000 = 1 632 000 000 lei anual (la nivelul anului 1991). Principalii consilieri sunt foști propagandiști de la școala de activiști PCR Ștefan Gheorghiu”.

DAN GHEORGHE ■

Nota redacției Flacăra: Lei de mai sus se lăfăiau prin 1991. Faceți bine și înmulțiți dv. cu 10, ca să aflați valoarea de azi a sumelor respective...

„Republic of Romania”

În secvențele date la televizor cu privire la Conferința de la Cleveland (consacrată comerțului și investițiilor americane în Europa centrală și de est), am văzut și delegația țării noastre. În fața delegației se găsea un cartonaș pe care scria „Republic of Romania” (Republica România). În astfel de ocazii, când se întrunesc diferite forumuri internaționale, pe tăblițele din fața delegațiilor nu se scrie forma de guvernământ, ci denumirea oficială (întreagă sau prescurtată) a țării. Or, potrivit Constituției române, denumirea oficială a României este ROMÂNIA (NU REPUBLICA ROMÂNIA), și cu acest nume trebuia să figureze țara noastră și la Cleveland.

De ce s-au dus reprezentanții României la Cleveland știm. De ce speranțele puse în această reușită nu s-au împlinit putem înțelege. Dar de ce domnii Mircea Coșea și Florin Georgescu au stat două zile zămbitori și fericiți în spatele unei inscripții cu o denumire ce nu era a țării lor nu știm și nu putem înțelege.

ION D. GOIA ■

Turnul Babel

„Celula de lucru” pune botniță

Sistemul „celulelor” nu este o invenție a estului sau a vestului. Orice instituție cu acoperire semnificativă își montează de la un caz la altul câte o „celulă” când situațiile excepționale impun sisteme de abordare mai ... operative decât de obicei. O asemenea celulă s-a cristallizat la Moscova, la vârful puterii, nu de azi pe mâine, ci încet-încet, cu grijă mare, fără decrete spectaculoase, dar însoțită de comentarii nelămurite. Este vorba de crearea unei organizații, nici private, nici de stat, nici armată, nici poliție. În fruntea acestei celule înedite s-a cocoțat fostul șofer, fostul bodyguard și fostul consilier particular al lui Boris Elțin, un anume Alexandr Korjakov. Acesta a ajuns să conducă un fel de gardă pretoriană dotată cu logistică de vârf, omnipotentă și omniprezentă, care are misiunea de a-l apăra pe Elțin împotriva restului lumii. Garda are colți ascuțiți, manipulează un buget cu contururi cât se poate de neclare și a băgat „mirarea” în Kremlin, în capitală și în restul federației. Până să se înțeleagă că e un clan mafiot, celula lui Korjakov a pus botniță tuturor celor care ar fi avut de spus un cuvânt... contra.

Petrolul, aurul și... cecenii

Pokerul cecen se joacă alandala, cu mai multe perechi de cărți și cu un număr variabil de parteneri. Din ce în ce mai mult se conturează ideea că petarda independenței politice aruncată pe masă de generalul Dudaev este, mai degrabă, efectul și nu cauza busculadei din regiune. Răzbat, pas cu pas, detalii interesante privind furioasa confruntare economică din regiune, duelul între găștile petroliere, culisele „șantajului conductelor”, interesele mafiei cecene, mafiei ruse, mafiei internaționale, complicitățile Occidentului, mizele naționaliștilor extremiști de la Moscova etc. etc.

Pe acest fond tiribombastic ministrul de externe cecen, Shamsetin Yusuf, aflat la Washington s-a decis să ceară sprijin SUA, precizând detaliu, cunoscut prin intermediul sateliților, că Cecenia este extrem de bogată în aur și petrol. Mai mult, șeful diplomației cecene a calificat astfel actualul conflict: „Totul nu este decât un joc. Când noi vom declanșa cu adevărat incendiul Moscova va fi aceea care va arde și nu Groznîi”. Între noi fie vorba, Groznîi a are cât a putut. Urmarea devine cu adevărat pasionantă.

Starea uniunii

Starea uniunii este bună, dar ar putea fi și mai bună. În discursul său tradițional privind adevărul despre America, președintele Bill Clinton și-a entuziasmat prietenii și și-a derutat adversarii propunând măsuri curajoase care vor da bătaie de cap elitelor birocratice din jurul său. Bugetul, politica nucleară, problema imigranților, securitatea socială și toate celelalte capitole semnificative ale vieții americane au fost ajustate sau puse într-o ipostază nouă. Din noianul de punctări tranșante ale președintelui reținem articularea unui nou val în combaterea sistematică a terorismului. Pentru prima oară ideea tăierii nemiloase a surselor financiare ale terorismului este pusă pragmatic, ceea ce într-o lume tot mai activ înnebunită de recrudescența violenței organizate pare să însemne ceva. În mod firesc, Tel Avivul a fost primul care a reacționat mai mult decât servil față de această inițiativă majoră.

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Primăvara de la Groznîi

Există toate șansele ca Cecenia să intre în primăvara care se anunță „pacificată”, dată pe brazdă, readusă în turmă. Drapelul rusesc flutură deja pe ruinele fumegânde ale Palatului prezidențial cecen, iar pe străzile distruse de bombardamente din Groznîi sunt omorâți ultimii civili. Victorie! - strigă rușii. Victorie à la Pyrrus, spun alții, având în vedere dificultatea cu care a fost obținută și viețile omenești cu care a fost plătită. În sfârșit, mulți apreciază că-i vorba de o victorie rușinoasă, care dezonorează atât Rusia, cât și Occidentul: rușii au fost lăsați să facă în Cecenia ce-au vrut, pe motiv că-i vorba de o „afacere internă” a Rusiei, care n-a făcut decât să „restabilească legalitatea”.

La prima vedere, chestiunea cu legalitatea pare imbatabilă. Întâmplător însă, în cazul Ceceniei nu avem de-a face cu acțiunile unor minoritari sprijiniți din exterior. Cecenii n-au un exterior, poporul lor este acolo. Și e vorba de un moment în care legalitatea și legitimitatea intră în contradicție: este legitim ceea ce nu e legal și ceea ce e legal nu e legitim. Niciodată o revoluție nu s-a făcut cu legea în mână, ci în contra legii nelegitime, pentru a o înlocui cu o lege legitimă. Din păcate, atât americanii, cât și alții care ar fi putut interveni în favoarea cecenilor s-au făcut că nu-și mai aduc aminte de timpul când ei înșiși își făceau revoluțiile lor și i-au lăsat pe ruși să comită în Cecenia un genocid cu acte în regulă.

Dar rușii, cei luminați, ei de ce n-au împiedicat măcelul? Desigur, o știm cu toții, s-au auzit și multe voci împotriva. Problema a fost în ce măsură Elțin și Graciov le-au luat în considerație. Nu le-au luat. Dimpotrivă, au mers pe mâna durilor, a adepților războiului. Iată o caracterizare a situației făcute de *Le Monde*: „Bilanțul este greu și pentru Moscova, unde un «partid al războiului» l-a acaparat pe Boris Elțin, părăsit de cei câțiva democrați și de reformatorii care încă îl mai susțineau. Iată-l pe președintele rus guvernând cu sprijinul

ultranaționalistului Jirinovski și sub influența unor personaje ciudate. Dar dacă acest cerc de consilieri pare pe cât de opac, pe atât de misterios, politica pe care o promovează este destul de limpede. Este aceea a complexului militaro-industrial rus; politica celor care vor, dacă nu să reconstruiască imperiul, cel puțin să mențină în jurul Rusiei o largă sferă de influență; este politica celor care cred că Rusia nu-și va recâștiga în ochii occidentalilor statutul său de superputere decât cu ajutorul demonstrațiilor de forță brutală. Pentru aceștia, esențialul este menținerea unui stat centralizat puternic, o economie, larg militarizată, deci etatizată; ei nu au încredere în reforme și condamnă investițiile străine. Ei sunt cei care au aprins războiul civil în Gruzia, cei care trag sforile conflictului în Armenia și Azerbaidjan, cei care mențin o Republică autoproclamată nistreană pentru a pune Moldova cu botul pe labe și care ațâță războiul civil în Afganistan”.

Problema, se întreabă ziarul amintit, este de a ști acum dacă occidentalii, în urma lecției oferite de Groznîi, vor continua să-l mai invite pe Boris Elțin la reuniunile G-7, să-i mai suporte mărâitul la adresa intrării Europei de est în NATO, să-i mai propună să participe - prin intermediul Parteneriatului pentru pace - la sistemul de securitate occidental și să-i mai acorde, cu ajutorul FMI, o nouă asistență financiară de 6 miliarde de dolari, toate acestea după ce trupele rusești au transformat Cecenia într-un morman de ruine și într-un abator. Întrebarea este naivă. E limpede că Occidentul nu-și va strica relațiile cu Rusia de dragul Ceceniei, și după o amicală încruntare din sprânceană îl va sprijini în continuare pe Elțin.

Victoria rusească din Cecenia nu este însă nici deplină, nici definitivă. Înăbușită (tot) de tancurile rusești, primăvara - în sensul începutului de libertate - de la Groznîi va da, fără îndoială, roade mai târziu, ca toate primăverile din lume.

ION D. GOIA ■

EUROPA de la Vest la Est

JACQUES SANTER ÎȘI INTRĂ ÎN MÂNĂ

Deși a fost privit cu oarecare suspiciune de unii comentatori, Jacques Santer, în prezentarea făcută programului său la Strasbourg, a lăsat o impresie excelentă. Obiectivele Uniunii (care a crescut de la 12 la 15 membri) ar fi următoarele: introducerea monedei unice până cel mai târziu în 1999, pregătirea primirii de noi membri din rândul fostelor state comuniste și pregătirea Conferinței interguvernamentale din 1996.

În privința primului obiectiv, majoritatea specialiștilor de la Bruxelles în probleme monetare refuză ideea unui „big bang”, adică a introducerii peste noapte a noii monede. Ei sunt partizanii rețetei pașilor mici. Este adevărat că și Tratatul de la Maastricht nu prevede o dată anume pentru introducerea monedei, ci precizează „cât mai curând”. Problemele

nu sunt însă doar de ordin tehnic, ci în primul rând politic și chiar psihologic.

Cât privește admiterea de noi membri, se pare că dl Santer este adeptul „Europei cu mai multe viteze”. În interviuri date înainte de preluarea funcției, el era de părere că deocamdată doar Cehia și Ungaria ar fi pregătite pentru marele pas. În pofida diverselor concepte avansate, legate de „când” și „cum” să se producă matrimoniul comunitar, lucrurile se pot simplifica după formula opțională „vrei sau nu vrei”, pe care pare să o susțină noua Comisie a UE.

În sfârșit, organizarea Conferinței interguvernamentale a UE are un rol extrem de mare, întrucât în cadrul ei ar urma să se propună schimbări în structura noilor instituții europene. Cele existente, se spune, au fost concepute pentru o Europă „în șase”, câte au fost semnate Tratatului de la Roma. Or, acum numărul membrilor a ajuns la 15.

CÂT DE MARE ESTE EUROPA MARE?

Apropo de mărirea de la 1 ianuarie a numărului de membri ai UE, în buletinul *Together in Europe*, editat la Bruxelles, se dau câteva date care relevă dimensiunea noului bloc economic și politic. UE are acum o populație de 370 milioane de locuitori și o suprafață de 3,2 milioane km². Pentru prima dată are o graniță comună cu Rusia, pe o distanță de 1200 km. Produsul Intern Brut (PIB) a crescut de la 5,3 trilioane ECU la 5,9 trilioane (prin comparație, PIB al SUA reprezintă 90 la sută din cel actual al UE, iar cel al Japoniei reprezintă 60 la sută). Prin accesul celor trei țări bogate (Austria, Suedia, Finlanda), PIB pe locuitor a crescut de la 15.840 ECU la 15.951 ECU și de asemenea a scăzut decalajul între veniturile mari și mici. Numai 7 din cele 15 țări membre au un venit pe locuitor sub media din UE, cel mai mic fiind al Italiei (1) și Finlandei. Parlamentul

European are acum 626 membri, Comisia Executivă este alcătuită din 20 de comisari, iar numărul de voturi în Consiliu este de 87, repartizat în funcție de mărimea țărilor (dar nu mai mare de 10 pentru o țară).

ROMÂNIA MAI NU VREA ȘI MAI SE LASĂ

Pentru România, data de 1 februarie înseamnă intrarea în vigoare efectivă a prevederilor acordului de asociere la UE, aprobat la 19 decembrie. Alături de România vor mai beneficia de același statut, de la aceeași dată, Cehia, Slovacia și Bulgaria. Prin acest acord părțile vor beneficia de reducerea anumitor bariere comerciale. În același timp, pentru economia României examenul este dificil, pentru că va trebui să respecte baremurile cerute de UE. Dar vorba aceea: „Dacă vrei, poți”. Or, în cazul puterii de la București, prima parte a enunțului pare puțin convingătoare. Deci și consecințele...

ȘTEFAN NICOLAE ■

Om bogat, om sărac

În ultimele zile ale lui decembrie 1994 a apărut noua ediție a Atlasului Băncii Mondiale. Timpul necesar prelucrării datelor fiind cam de un an, cele cuprinse în Atlas au în vedere anul 1993 (iar pentru unele cifre chiar 1992). Însă, chiar luând în considerație unele corecții pe care ar putea să le aducă evoluția mapamondului în 1994, Atlasul Băncii Mondiale recent apărut oferă un tablou exact al lumii de azi. Reproducăm în continuare, după AFP, câteva date cuprinse în lucrarea menționată.

Astfel, în 1993, în ceea ce privește produsul național brut (PNB) pe locuitor, primele 10 locuri sunt ocupate după cum urmează: Elveția, cu un PNB pe locuitor de 36.410 de dolari; Luxemburg - 35.850 de dolari; Japonia - 31.450 de dolari; Danemarca - 26.510 dolari; Norvegia - 26.340 de dolari; Suedia - 24.830 de dolari; Statele Unite - 24.750 de dolari; Islanda - 23.620 de

dolari; Germania - 23.560 de dolari; Kuweit - 23.350 de dolari. La baza piramidei - Mozambicul, cu un PNB pe locuitor de 80 de dolari. În comparație cu 1992, PNB pe locuitor din 1993 a rămas, la scara întregului glob, același, ceea ce înseamnă că avuția mondială a crescut în același ritm cu populația. Re felii însă evoluția a fost diferită. Dacă în țările bogate PNB a crescut (cu circa 1 la sută), în fostele republici sovietice el a scăzut (cu peste 10 la sută). Pentru compararea nivelurilor, dăm și PNB-ul pe locuitor din trei țări de la răsărit: Rusia - 2.350 de dolari; Estonia - 3.040 de dolari; Belarus - 2.840 de dolari.

Speranța de viață se prezintă așa (cifrele se referă la 1992): Japonia - 79 de ani; Canada, Hong Kong, Islanda, Suedia, Elveția - 78 de ani; Statele Unite - 77 de ani. Cea mai scăzută speranță de viață: Guineea - Bissau - 39 de ani. Islanda, Japonia,

Singapore și Suedia au rata de mortalitate infantilă cea mai scăzută (5 decese la 1000 de nașteri), iar Afganistanul și Mozambicul, cea mai ridicată (162 la 1000).

În prefața lucrării președintele Băncii Mondiale, Lewis Preston, deși observă că „peste 1 miliard de ființe umane trăiesc încă în sărăcie absolută” și că deci „dezvoltarea rămâne marea provocare a timpului nostru”, se arată optimist. El relevă că țările cu venituri mici sau mijlocii au cunoscut o creștere a bogăției lor pe locuitor cu 2 la sută, iar partea lor în PNB mondial a depășit 20 la sută. Referindu-se la a doua jumătate a secolului nostru, Preston constată că în această perioadă speranța de viață a crescut mai rapid decât în orice alt moment al istoriei omenirii, mortalitatea infantilă s-a diminuat cu două treimi, iar venitul mediu pe locuitor s-a dublat. (I.D.G.)

Mileniul trei fără un sfert

Retorică și realitate în Bosnia

„Într-o situație de război, retorica și realitatea sunt două dimensiuni absolut diferite”, a spus generalul Michael Rose în orele amărui când își preda mandatul de comandant al „căștilor albastre” din Bosnia. Spun că momentul nu era dulce întrucât, la capătul unui an de hărțuiri, compromisuri, negocieri și manevre militare incomparabil mai riscante decât cele orchestrate de NATO în defilările sale somptuoase, generalul Rose s-a trezit huiduit de cetățenii orașului Sarajevo. Distinsul general, primit în ianuarie 1994 cu brațele deschise, ovații și flori, își încheia cariera bosniacă într-un climat de dezamăgire, nervozitate și suspiciuni de toate felurile. Rose s-a ținut tare, și-a păstrat umorul britanic și relaxarea occidentală, spunând, repet: „Într-o situație de război, retorica și realitatea sunt două dimensiuni absolut diferite”. Așadar, retorica e una și prăpădul de pe teren alta. Diplomația e una și războiul alta. Adevărul spus e unul și adevărul trăit altul. Instructivă și corectă această afirmație atât de lapidară și inechivocă, venind din partea unui martor avizat al coșmarului bosniac. Rose a mai emis un mesaj cât se poate de elocvent pentru raporturile reale dintre Occidentul pacificator și Balcanii fierbând de resentimente, vendete nereglate și conflicte izbucnite cu un neistovit entuziasm. Referindu-se la diferența calitativă dintre o misiune de menținere a păcii și o misiune operativă de război, el a precizat, negru pe alb, că „lumea occidentală nu dorește să vină în Balcani pentru a face război”. În fond în acest mic chițibuș strategic se comprimă toată problema Bosniei. Occidentul și nu numai el și-au trimis „căștile albastre” pentru a pigmenta pe teren atașamentul principal față de valoarea păcii. Atât și nimic mai mult. A-i cere comandantului acestei formațiuni internaționale să-și depășească, plin de bravură, mandatul este inoportun strategic și inadecvat politic.

Astfel, povestea se repetă: în 1956 și 1968, când ungurii și cehii s-au revoltat împotriva jugului rusesc, aceasta nu a presupus ca imediat NATO să intre în acțiune și să perfecționeze tactic o libertate aflată în fașă. E drept, Răsăritul s-a revoltat la sugestia propagandistică a Apusului, dar detaliul nu a mai interesat pe nimeni. Cu alte cuvinte, vorba domnului general, retorica e una iar realitatea alta. Din păcate, popoarele răsăritene obidite și sărăcite, puse în jug și bătute cu biciul, și-au conservat naivitatea exasperantă de a crede că cele „două dimensiuni” se confundă. Nu se confundă!

RADU BUDEANU ■

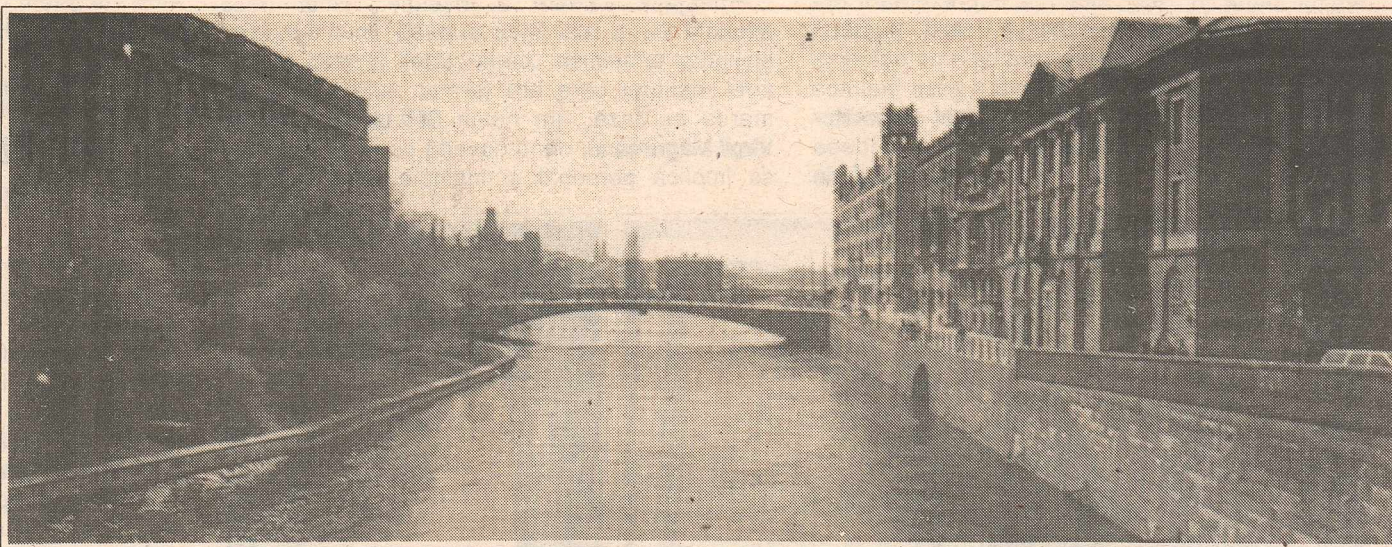
Cele două ispите ale Suediei

Noile state membre - Austria, Finlanda, Suedia - au câteva trăsături comune. Din punct de vedere politic, toate au avut un profil mai mult sau mai puțin de state neutre.

Economic, au fost apropiate de UE, fiind membre ale AELS și făcând parte din ceea ce se numește Spațiul Economic European.

Sunt state dezvoltate, care și din punct de vedere legislativ și cultural sunt apropiate de celelalte state membre.

Dar, desigur, fiecare dintre cele trei țări are și trăsături specifice. Iată-le, într-o schiță extrem de sumară.

Două lucruri au dominat conștiința colectivă a suedezilor în ultimul an: șomajul care atinsese un nivel cu totul neobișnuit pentru această țară (de 10-11 la sută) și problema aderării la UE. Semnele redresării șomajului au început cam de la începutul acestui an și de atunci tendința se menține cu toate că numărul celor fără un loc de muncă este încă mare. Cât privește a doua problemă, ea s-a tranșat în cadrul referendumului, dar nu fără emoții pentru că numărul euroscepticilor este important. Mulți spun că perioada de criză economică în care a intrat țara după un boom, care a ținut până pe la mijlocul deceniului precedent, ar fi fost un factor hotărâtor pentru clarificarea opțiunii acestei țări de a se alătura UE. De fapt, la fel ca și în cazul Austriei, Finlandei și chiar Norvegiei (unde clasa politică a gândit în același mod) factorul fundamental pentru o asemenea orientare a fost căderea Zidului Berlinului și schimbările din fostul sistem socialist est-european.

Suedia a înțeles că într-o Europă tot mai integrată a rămâne deoparte ar însemna să-și asume prea multe riscuri.

Cele două ispите ale Suediei au fost, așadar, dorința de a rămâne izolată, păstrându-se orgolioasă în neutralitatea ei specifică, sau să opteze pentru Europa. Dacă această opțiune a fost ratificată prin voință populară, adaptarea țării nu va fi lipsită de anumite dificultăți. Aceasta pentru că Suedia și-a construit instituții și un întreg sistem de asistență socială care e diferit de jurisdicția comunitară. De aceea, între măsurile nepopulare anunțate figurează creșterea pragului vârstei de pensionare, reducerea cheltuielilor pentru asistența sanitară, renunțarea la anumite indemnizații și subvenții în caz de șomaj etc.

Alte argumente împotriva aderării țin de anumite valori ale civilizației suedeze. Astfel, instituția „ombudsman”-ului - un fel de avocat al poporului - are mult mai multe valențe în Suedia.

O altă chestiune este cea numită „alle-mansträt”, o practică de origine medievală, potrivit căreia orice persoană poate să culeagă de pe un teren necultivat tot ce se găsește: ciuperci, fructe de pădure etc.

Suedezii se tem însă că în baza acestei legi se pot trezi cu portughezi, polonezi sau italieni care să invadeze terenurile lor. Par lucruri neînsemnate, dar toate aceste argumente au stat în balanță.

Argumentele celor care au militat pentru integrarea în UE au fost că numai intrând într-o competiție stimulantă industria și în general economia suedeză se poate menține în formă.

Cu o industrie de prestigiu, dispunând de importante resurse de materii prime, cu un nivel al calificării forței de muncă ridicat și având un adevărat cult al muncii, Suedia va forma o coloană puternică a UE.

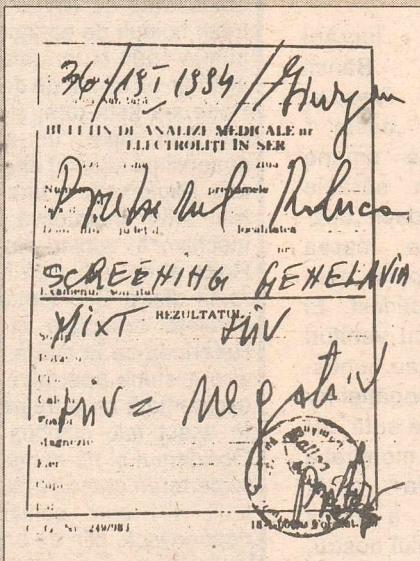
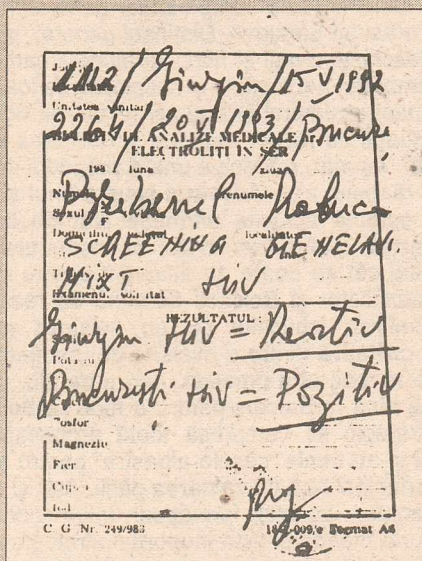
ȘTEFAN NICOLAE ■

SIDA învinsă !!

Iată miracolul:

**20 mai 1993:
HIV = pozitiv**

**19 ianuarie 1994:
HIV = negativ**

Între cele două date, Raluca a urmat tratamentul cu HELIOSPROBOSCOPUL lui Carol Przybilla

**Medalie de aur
în Germania, în anul 1993**

Invenția datează de acum 20 de ani, timp în care a fost experimentată, practic, continuu, la domiciliul autorului, cu sprijinul unui doctor. Din motive însă numai de dl Przybilla știute, obținerea brevetului de invenție a fost amânată tocmai până în 1991, datorită neprezentării documentației la OSIM. Brevetul poartă numărul 104844/19.12.1991. Cum se întâmplă de obicei la noi, recunoașterea internațională a sosit înaintea celei autohtone. Prin bunăvoința dnei cercetător științific dr. Marloara Godeanu, care a avut ideea prezentării invenției sub auspiciile Centrului de

Cercetări pentru Tehnologii Ecologice, aceasta a fost înscrisă, la Nürnberg, la Salonul Internațional de Invenții-Jena '93. A obținut medalia de aur.

**Potențiala valoare
a invenției
atrage tutela SRI**

Potențiala valoare a invenției, chiar dacă aceasta nu a fost încă supusă unei cercetări științifice temeinice, „ca la carte”, a atras atenția unei instituții care are format reflexul de a fi mereu pe fază, am numit SRI-ul. Dl profesor Virgil Măgureanu, dând dovadă de spirit vizionar, se implică personal și instituie, să-i spunem,

tutela SRI asupra invenției. Veți spune, probabil, că nu este nimic rău în asta. Pe bună dreptate, câtă vreme „băieții cu ochi albaștri” se mișcă după partitura impusă de șeful lor suprem și se dau de ceasul morții pentru a executa, după planurile inventatorului, un aparat modernizat, electronizat etc. Mai mult, ei chiar primesc misiunea de a păzi, ca pe ochii din cap, atât invenția cât și familia inventatorului.

Vedeți totuși că, vorba lui Murphy, ce-ncepe bine sfârșește rău! Adică, de la un moment dat, tutela SRI se ridică.

**Poate că aparatul
își dezvăluise toate
secretele...**

Momentul a fost „excelent” ales: nici măcar nu se demarase acțiunea oficială pentru omologarea acestui produs. În conformitate cu Legea sanitară nr.33, fără omologare, aparatul practic nu există, căci nu poate fi utilizat legal.

Și mai este o problemă care a „scăpat” subalternilor dlui profesor Virgil Măgureanu: obținerea protecției invenției în lume. Aceste proceduri costă, este drept, mii de dolari. Dar merită, nu-i așa, mai ales că familia Przybilla nu-și poate permite o astfel de investiție; odată, aparatul părăsise de interes național și nu a fost încă diagnosticat ca „necorespunzător” în acest sens. Asupra acestui aspect vom reveni pe larg în numărul viitor.

tratat cu
«Heli».
Deocam

Da
a
d
est

Pe firul
gul timpulu
rând, pe a
tutela SRI,
rate, fără
Doamne f
medicală e

Cazul tragic al fetitei de numai șase ani, IOANA IASMINA CALINCIUC, infectată cu virusul HIV într-un spital ieșean, tulbură apele liniștite în care se scaldă Ministerul Sănătății, sub conducerea iremediabilului optimist care este IULIAN MINCU. În viziunea domnului sale, deși 90 la sută dintre copiii infectați au contractat acest virus în timpul spitalizării, nu există, cităm: „nici un caz de culpă medicală pentru îmbolnăvirea acestora”. Deși, până în prezent, s-au îmbolnăvit 2885 de copii, dintre aceștia decedând 1067. Deși 54 la sută dintre copiii seropozitivi din Europa sunt românii, ministrul ne liniștește zâmbitor: „Maladia este ținută sub control”. Iți stă mintea-n loc!

Inconștientă sau cinism?

Iulian Mincu spune că ține SIDA

IOANA IASMINA CALINCIUC, un copil cu aripile frânte de indolența criminală din sistemul sanitar. Dormiți liniștit, dle ministru?

Încercând să căutăm, pe cont propriu, potențialii vinovați, ne-am lovit de refuzul de a vorbi al unor specialiști, nume de referință în medicina românească. De ce? Simplu, de teamă. De teama că-și vor pierde locul de muncă. Teamă perfect justificată din punctul de vedere al domniilor-lor. Oricine a îndrăznit să deschidă gura, să protesteze, să critice, să aibă inițiativă a fost ras, fără drept de apel, la ordinul direct, pe față, al responsabililor ministeriali. Date fiind aceste condiții, acționarea în justiție a Ministerului Sănătății și a spitalului „Sfânta Maria” de către familia Calinciuc, prima de acest fel în România, poate părea unora un gest donquijotesch.

Că lucrurile nu sunt tocmai curate, că tulburând apele am putea afla multe, ne-a fost clar din momentul în care am fost sfătuiți să mergem să vedem cum se administrează tratamentul

injectabil, noaptea
aceeași seringă,
contribuim și noi,

**Până în
pe cale
și pri**

Totuși, insistând
învinuit de sacrifici
medic primar Ma
infecțioase, pedi
vicepreședintă a re

ut s-o audă...

BOSCOPUL t bolnavi i de SIDA !

, uluitorul aparat are astăzi
ă atâtea alte ratări,
astă șansă ?

le, demnă de Premiul Nobel, care ar putea plasa
m descoperit principiul și am executat, cu mijloace
greși, oricât de șocant ar putea părea lumii medi-
forme, în fazele I, a II-a, și uneori a III-a), SIDA,
an B) și multe alte afecțiuni. Principiul tratamentului
ntru tratamente biologice") este extrem de simplu:
ențe, perfect corelate cu timpul de expunere, tipul
zone ale corpului uman, după o procedură bine
ntreindicații și duce la eliminarea, în final, a medica-

Einstein l-a numit „wunderkinder”

De-a lungul anilor, Carol Przybilla a cunoscut importanți oameni de știință. Dintre aceștia, celebrul Albert Einstein l-a apreciat mult și l-a alintat „wunderkinder” - „copil-minune” adică, și i-a dat un stat: „Să nu te însori niciodată. Trebuie să aparții omenirii și nu doar unei singure femei”.

Să fie omologarea aparatului imposibilă?

Vorbind despre Heliosproboscop, dl Przybilla declară: „Trebuia urgent să inventez ceva, căci m-am îmbolnăvit de un cancer laringian, acum circa 28 de ani. Am fost diagnosticat de prof. dr. Schmuizer, de la spitalul Colțea. Am cercetat și studiat ani și ani și am ajuns la concluzia finală: cancerul este o boală virală. L-am iată, aparatul, iată-nfă, exemplu viu! Unica mea dorință, acum, este să mai trăiesc până se omologhează
unea pare imposibilă”.

Fotografie de ELENA GHERA

Intervenției r „oameni ”, invenția ută la index

lor s-au interpus, de-a lun-
raziți”. I-am numit, în primul
dici. Este drept, cât a ținut
tele spitalicești au fost tole-
un medic să se implice și,
și păteze blazonul. Breasla
les. Greu poate fi acceptată

ideea că ar putea exista tratamente eficiente paramedicale, mai ales că argumente contra sunt destule. Nu-i învinuim. Probabil că nu s-a găsit, încă, acel practician „cu capul în nori”, dornic chipurile să-și piardă timpul cu un experiment despre a cărui finalitate nu se știe nimic. În sfârșit...

Alte „frâne” au fost și cei ce au încercat, prin diverse subtile metode, să fure principiul, să releveze aparatul. Dar despre aceste încercări vom vorbi într-un număr viitor.

Concluzia: de la data de 25 august 1993, aparatul nu mai este experimentat în spital.

(va urma)

b control

ă
s în saloanele de reanimare: cu
olnav la altul! Cam așa, se pare,
seminarea pandemiei HIV/SIDA.

IV-ul s-a transmis ală, prin transfuzii umentar nesteril

ioși să aflăm dacă cineva poate fi
copii inocenți. Ne-am adresat dnei
rdărescu, de la secția de boli
italul N. Gh. Lupu, din București,
tatei Comisii naționale anti-SIDA:

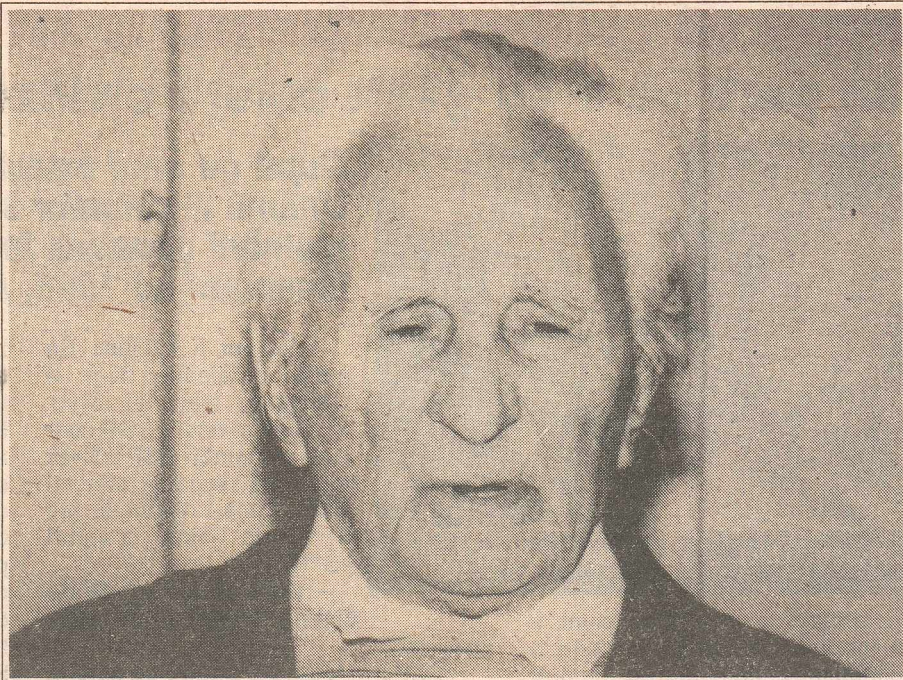
- Marea majoritate a copiilor pe care noi i-am îngrijit începând din 1990, sunt copii născuți în anii '87, '88, '89 și câțiva în 1990. Într-adevăr, numărul de cazuri este extrem de mare și, vă asigur, datele transmise de Ministerul Sănătății sunt reale. Din nefericire, la noi, calea de transmitere nu a fost cea cunoscută în lumea civilizată, adică cea verticală, de la mamă la copil, ci cea orizontală, prin transfuzii cu sânge netestat sau prin utilizarea Instrumentarului nesteril.

În acest moment, în unitățile spitalicești mari, se folosește numai material steril, adică seringi de unică folosință, începând chiar din ianuarie 1990. Noi cei care lucrăm în secții de boli infecțioase suntem avizați, știm cum să ne comportăm ca să-i protejăm pe bolnavi și să ne apărăm și pe noi. Nu știu exact ce se întâmplă în alte spitale... În ce privește sterilizarea, corect ar fi de întrebat ce s-a întâmplat în anii '87, '88, '89? Părerea mea este că sterilizarea seringilor se făcea corect, problema este cum se utilizau acele și seringile.

- Cine ar trebui să supravegheze cadrele ce administrează Injecții?

- Nu este menirea medicului să stea, tot timpul, alături de asistentă care face injecții. Este o problemă de conștiință a respec-

Cine este Carol Przybilla?

„Am refuzat vila la Șosea,
oferită de Ceaușescu”

A ajuns la venerabila vârstă de 92 de ani, împliniți în 14 noiembrie anul trecut. Întreaga sa viață și-a dedicat-o invențiilor, descoperirilor, peste 700 la număr.

A fost, întotdeauna, un elev și un student eminent. A absolvit studiile superioare politehnice, în Germania, la institutele din Mittweida și din Charlottenburg. Cum bine afirmă domnia sa, cu o „veselă” amărăciune, „sunt mai bine cunoscut în străinătate decât în România”.

Deși a fost proprietarul unei fabrici de acumulatori electrici Metalin, recunoaște că nu a avut de suferit persecuții politice sau de altă natură. Nu a lucrat nici o zi la stat. Mai mult, declară zâmbind amar: „Ceaușescu avea mai multă considerație față de inventatori decât cei de azi. Printr-un consilier personal mi-a oferit chiar și vilă la Șosea. Am refuzat-o. Nu voiam să devin sclavul nimănui”.

Prima invenție datează din anul 1926 și este un tip original de... avion cu reacție! Chiar dacă a fost laureat al Premiului de Stat de 3 ori, trăiește extrem de modest și regretă puține lucruri: „Odată am inventat o turbină cu combustie internă combinată, proiectată să funcționeze în centralele electrice pe cărbuni sau pe hidrocarburi, eliminându-se cazanul uzinei, care însemna, fizic, jumătate din corpul ei. Proiectul a părut unor «specialiști» aberant, așa încât statul, proprietarul tuturor invențiilor, l-a vândut la General Motors. Concernul american vinde astăzi o singură astfel de turbină cu un preț de 10 ori mai mare decât costul achiziționării licenței”.

tivei persoane. Cum poți să controlezi conștiința asistentei din tura de noapte?

- Referitor la cazul nefericit al micuței Ioana, există vreo șansă ca justiția să facă dreptate? Va cădea vreun cap?

- Vedeți, discuția se poartă în cazul unei situații retroactive. Ce minister a fost dat în judecată? Cel de acum sau cel din '89? Structura de acum sau structura de atunci?... Dacă va cădea vreun cap? Nu știu și nu cred că acesta este obiectul discuției noastre...

- Ce rol credeți că va avea Comisia națională pentru SIDA?

- Lucrul cel mai bun este că au fost cooptați numai tehnicieni, medici foarte buni, ce lucrează la capul bolnavului. Ei vor fi capabili să facă să se înțeleagă adevărata dimensiune a acestei boli. Responsabilitatea nu revine, în exclusivitate, Ministerului Sănătății, ci și celui al Învățământului, Cultelor, tuturor celor ce lucrează direct cu oamenii, organizațiilor neguvernamentale etc. Trebuie să se obțină rapid educarea educatorilor, adică a profesorilor care să fie, la rândul lor, capabili să-i sensibilizeze pe tineri.

Pagini realizate de
BRÎNDUȘA NICOLAE

Se mai ceartă și scriitorii, dar cu mânuși

Uniunea Scriitorilor și ASPRO n-au ajuns la „măcel” pentru timbrul literar

□ Se pare că s-au găsit soluții civilizate

Laurențiu Ulici

Ioan Bogdan Lefter

Pentru a rezolva unele disensiuni, a afla ce fonduri mai au și a alege o nouă conducere, scriitorii au hotărât convocarea Adunării Generale a USR în zilele de 3 și 4 februarie, în Aula Facultății de Drept din București. Până atunci, conform Statutului USR, au avut loc ședințele secțiilor din filialele Uniunii.

La București, cea mai puternică filială, necazurile au fost destule. Astfel, la ședința secției de proză, din cei 240 de membri, nu s-au prezentat decât 40, neîntrunindu-se quorumul necesar. Pentru a fi statutară, ședința a mai fost convocată o dată. Ședința secției de critică literară s-a transformat într-un duel verbal între Ioan Bogdan Lefter (președintele structurii paralele, ASPRO) și președintele în exercițiu al Uniunii Scriitorilor, Laurențiu Ulici.

De altfel, conflictul dintre conducerile nou-înființatei Asociații a Scriitorilor Profesioniști din România și Uniunii Scriitorilor din România pare să se acutizeze. Conform legii, ASPRO pretinde să aibă și ea dreptul la o parte din sumele strânse prin taxa de timbru literar, care, până acum, se vărsa doar în contul USR. Cum membrii ASPRO sunt în mare parte și membri ai USR, o parte din staff-ul actual al celei din urmă se gândește dacă nu ar fi bine ca Adunarea Generală să adopte în statutul USR un articol prin care scriitorii să fie obligați să opteze pentru unul din cele două organisme. Unii „radicali” vorbesc chiar de un proces ASPRO-USR.

În privința scandalului ce stă să se declanșeze, am considerat necesar să aflăm părerile reprezentanților celor două părți implicate.

LAURENȚIU ULICI

— Membrii ASPRO vor fi excluși din Uniunea Scriitorilor?

După ce anul trecut Adunarea Generală a Uniunii Scriitorilor s-a dovedit a fi un fiasco, membrii acesteia încearcă acum, la începutul lui 1995, să dreagă busuiocul.

— Nu vor fi excluși. Se pune problema doar a respectării statutului Uniunii. Deci membrii USR care sunt și membri ASPRO vor trebui să respecte statutul USR. Dacă-l respectă, pot fi foarte bine membri ASPRO.

— Cererea lor legată de timbrul literar vi se pare

justificată?

— Conform legii, da, pentru că timbrul literar este o lege a tuturor uniunilor de creatori. Ei au prin lege dreptul de a participa la împărțirea acestei taxe. Deci nu văd de ce să mă incomodeze. Pot fi mai multe uniuni, pot să apară și altele.

— Considerați că apartința mai multor uniluni de scriitori în România ar fi benefică?

— În mod normal, dacă ar fi niște uniuni cu adevărat concurente, cu proiecte care să dinamizeze viața literară, ar fi foarte bine. Dacă sunt numai concurente la bani, atunci nu ar fi util.

— ASPRO a declarat inițial că nu are nici un fel de pretenții financiare față de USR sau față de patrimoniul acesteia. Credeți că cererea de a beneficia de o parte din timbrul literar contrazice declarația lor inițială?

— Într-un fel, da, pentru că timbrul literar ține de patrimoniu, deci, implicit, se poate interpreta și ca o afectare a patrimoniului USR. Dar, repet, ceea ce contează este că această înscriere este perfect legală și că singura problemă care s-ar putea pune este a compatibilității statutare a membrilor ASPRO care sunt și membri ai USR. Însă, se poate rezolva, după părerea mea, relativ simplu, prin obligația pe care și-o asumă membrii USR de a vărsa timbrul literar la Uniunea Scriitorilor. În rest, sper să existe relații de colaborare, sper să existe o competiție de complementaritate între cele două asociații.

IOAN BOGDAN LEFTER

— Va avea loc un proces cu Uniunea Scriitorilor?

— Nu va avea loc nici un proces cu Uniunea Scriitorilor! Legea garantează posibilitatea tuturor tipurilor de organizații de creatori de a primi sume rezul-

tate prin recoltarea timbrului literar. Problema trebuie repusă cu pornire de la această lege. Noua lege a timbrului literar în România retrace monopolul acestei taxe culturale pe diverse arte de sub controlul centralizat al uniunilor de creație unice pe ramură. Timbrul cultural pe toate artele devine o taxă pe care statul o impune consumatorilor de cultură, rezultând de aici sume pe care orice fel de asociație le poate folosi numai în scopuri precizate de lege, adică organizare de acțiuni culturale. ASPRO nu a luat de la nimeni nimic. ASPRO există, este o grupare de scriitori și, conform legii, este un posibil receptor al timbrului literar.

— Ați trimis pentru aceasta faxuri la edituri?

— Conform legii, toate tipurile de organizații care au dreptul să primească timbrul literar sunt obligate de Ministerul Finanțelor, prin normele metodologice de aplicare a acestei legi, să-și prezinte numerele de cont și să le anunțe către toți cei care pot direcționa timbrul literar către ele.

— O parte a membrilor ASPRO sunt și membri ai USR. Ei vor beneficia de bani adunați ca timbru literar din două părți. Vi se pare corect?

— Nici un membru al ASPRO sau al USR nu beneficiază de nimic din timbrul literar! Este o taxă pe care o plătesc consumatorii de cultură, pentru ca să rezulte niște sume prin care cultura să fie finanțată. **Deci nu scriitorii să fie finanțați, ci organizarea de colocvii, simpozioane, editări de cărți și de publicații etc.** Toate aceste scopuri sunt stipulate în lege și fiecare asociație, organizație, uniune care va încasa și va cheltui bani din timbrul literar va trebui să dea seamă public de felul în care folosește acest timbru. Nimeni nu beneficiază de nimic ca persoană.

— Cum vă explicați poziția vehementă pe care a avut-o domnul Laurențiu Ulici față de inițiativa dumneavoastră?

— Cred că e vorba despre o neînțelegere, o necunoaștere, pe de o parte a situației asociației noastre, pe de altă parte de o reminiscență a mentalităților care vedeau în Uniunea Scriitorilor organizația unică și fără nici un fel de alte posibilități de asociere liberă a scriitorilor în domeniul literar.

TOMA ROMAN Jr. ■

• SOLOMON: CÂNTAREA CÂNTĂRIILOR (ORION INTERCONTEMPRESS, 1994, 265 p., lei 12.000)

Admirabilă această reeditare a versiunii princeps din 1973; de astă dată poetul Radu Cărneci, căruia îi datorăm reformularea unui text de unică spiritualitate, s-a aliat cu pictorul Sabin Bălașa pentru a ne fi dăruit, pentru cunoaștere, dar și mândrie intelectuală, o scriere de inspirație divină. E inutil să mai relevăm caracterul simbolic luminos, de nuntire perpetuă ce acordă iubirii valoare de epitalam. Să spunem doar că întreaga desfășurare poetică ascunde o mare taină, anume una datorată Dumnezeirii ce din credință și frăgezime a simțurilor călăuzește bărbăția în treburile deopotrivă religioase pe cât și de moralitate în senzualitate. O desfătare pentru spirit și o sărbătoare a priceperii din care bibliofilii ies primii îmbogățiți.

• Salvator DALI: JURNALUL UNUI GENIU (Edit. HUMANITAS, 1994, 270 p., lei 4900)

Pe lângă harul incontestabil al rostirii prin culoare și tușe de penel, Dali mănăiește și arta scrisului. Aruncă pe foaia albă cuvintele, le dezvoltă în propoziții ce dau expresie codului verbal, organizat de un program ce poate trece drept subversiv, deși numai ignoranții l-ar trata ca atare. Luxurianța imagistică, de amănunte biografice introduse în mișcarea ce le face credibile, sugerează că artistul nu cedează istoriei facultatea de a-l judeca. Doar cei obsedați ca el de idealitatea perfecțiunii vor ști să se pronunțe, doar ei citesc în acest jurnal altceva, din alt unghi, drumul de la tradiție spre inovare, de la simplă aptitudine la performanță.

• Aldous HUXLEY: CONTRAPUNCT (Edit. LUCIA, 1994, 2 vol., 320 p. și 294 p., lei 5300)

Un roman devenit grație modernității scriiturii acceptat ca un exercițiu narativ în stare să pună în relație intimitatea și frenezia ideilor. Nu voi înceta însă - din respect pentru actul editorial ca formă a eticii - să obiectez ori de câte ori constat că întreprinzători de circumstanță recurg la versiuni de tipul Jul. Giurgea, cum e chiar cazul de față. Nu este vorba de nepricepere; mai degrabă de încropeli profitabile, predestinate să pună în contradicție imaginația literară cu imaginația oneroasă.

• Ion Petru CULIANU: CĂLĂTORIE ÎN LUMEA DE DINCOLO (Edit. NEMIRA, 1994, 269 p., lei 3300)

Călătoria în alte lumi cere o știință de dureroasă plinătate, de un paralelism diferit de realitatea terestră. „Dincolo” cheamă la aventură. Dar revelația acestui tărâm supranatural, oricum l-am numi, ne poartă spre ceva mereu transformabil, necorporal și, mai ales, fără granițe. Agonic și îmbălsămat de extaze, de deveniri, de vise ce ignoră trăitul, concretul. E partea de erudiție și de ipotetic în preajma căreia ne place să medităm spre atenuarea apocalipticului dintre două neanturi.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacției exemplare semnal pentru semnatarul acestei rubrici.

Sabin Bălașa eclipsat de panouri publicitare

Fresca „Nunta cosmică” de Sabin Bălașa, acoperită de panourile firmei PONTICA

O capodoperă a lui Sabin Bălașa, fresca NUNTA COSMICĂ, cu o suprafață de 25 mp, situată în holul Hotelului București din Capitală, este acoperită, pe zi ce trece (riscând chiar să dispară definitiv din spațiul vizual al turiștilor!), de panourile firmei PONTICA ART GALLERY, patronată chiar de un artist plastic, dna Cornelia Moldoveanu. Firma este specializată în comercializarea operelor unor artiști plastici profesioniști.

FLORIN IONIȚĂ ■

Daneliuc a pus bazele, iar Dorel Vișan a înființat

PARTIDUL MELCILOR

□ La „congresul” de la Scala
a lipsit „haripa” Budai-Deleanu

Joi, 26 ianuarie, la ora 18, la cinematograful Scala, care gema de lume, a avut loc premiera oficială a filmului românesc SENATORUL MELCILOR. Timp de o săptămână de la avanpremieră ținută la Sala Palatului, pe scena căreia „regele” Cioabă l-a amenințat pe regizorul Mircea Daneliuc pentru că ar fi defăimat țiganii în filmul său, toate mediile de informare au insistat pe acest scandal.

Cadru din film: alesul neamului cântărind cu priviri experte „obiectul muncii” - soldul de fătucă; metafizica clipește și în capul acestui senator ...

Demonstrația țiganilor nu a mai avut loc, „regele” Cioabă declarând că-l va acționa în justiție pe Daneliuc. SRI-ul i-a dat regizorului un bodyguard, pentru a-l feri pe realizator de orice acțiune criminală pusă la cale de vreun țigan. Așa că, după tam-tamul din jurul filmului, probabil că organizatorilor Festivalului de la Berlin, care se va desfășura anul acesta în perioada 9-20 februarie, le pare rău că au respins pelicula românească. Ferească sfântul să pătească Daneliuc ceva, că ar deveni celebru în lumea întreagă!

Așa că interesul publicului se justifică. La spectacolul de joi seara de la Scala, a fost o îmbulzeală de nedescris. Începând cu zece minute întârziere, filmul a produs o impresie bună, pe parcursul derulării sale spectatorii aplaudând și râzând fără reținere la scenele „tari” punctate cu o ironie nedismulată la adresa

parlamentarilor noștri.

La lansarea de la Scala au venit și trei dintre figuranții țigani, care au jucat în *Senatorul melcilor*. Este vorba de Ilie Savu, Giani Lingurar și Achim

Una dintre cele mai emoționante secvențe din film este aducerea acasă a lui Violel, înjunghiat în tren de țigani, știut fiind că actorul care l-a interpretat, Dima Petre, a decedat în mod identic, imediat după terminarea filmărilor. Oare, din această cauză să fie Daneliuc speriat? El pregetă să meargă în țară, la premierele organizate în orașe importante, cum ar fi Clujul ori Piteștiul, care insistă să lanseze filmul în prezența realizatorilor.

Ganea, ultimul având buletinul de identitate expirat, din care cauză oaspeții Studioului Alpha nr. 1 nu au putut fi cazați la Hotel Ambasador, ca Dorel Vișan, ci, cu insistențe, la Hotel Pallas.

Pe scena cinematografului Scala, după aplauzele de la terminarea filmu-

lui, a urcat întreaga echipă de realizatori, cărora Media Pro le-a oferit un superb coș de flori. Regizorul Mircea Daneliuc a făcut prezentările și a spus câteva cuvinte, în care, cu un ton calm, dar răsucindu-și nervos verigheta de pe deget, a declarat că nu este mâhnit pe Cioabă. Atât a înțeles el din film. Iar Dorel Vișan a anunțat înființarea *partidului melcilor*, cu deviza „festina lente”, tocmai potrivită pentru privatizarea din România, care pedalează pe frâne! A luat cuvântul și Giani Lingurar, cu bun simț și emoție în glas.

Afară, o mare de oameni, unii care ieșeau, alții care doreau să intre la spectacolul de la ora 20.30. Și polițiștii, vreo 15, 20 de exemplare, pierduți în mulțime. Dacă cineva ar fi avut vreo intenție criminală, și-ar fi putut-o duce până la capăt fără nici o problemă...

ADA NICOARĂ ■

Un bacșiș de 2.000.000 \$

Acest film, distribuit de Guild Film România, dezmente că industria americană ar produce doar filme cu violență. E nevoie și de amuzament, și de puțin romantism, și de naivitate. Un bacșiș de 2.000.000 dolari aduce pe ecran toate acestea.

Un polițist cumsecade câștigă la loterie suma de 4 milioane de dolari, din care jumătate îi dă unei chelnerițe, căreia, cu o zi înainte, îi promisese un bacșiș. Se întâmplă că el are o nevastă rea de gură și nu numai atât, iar chelnerița este o fată sensibilă, cu încurcături financiare și matrimoniale. Totul se termină cu happy-end, cam siropos, dar frumos. Trebuie remarcat jocul lui Nicolas Cage și Bridget Fonda, al actriței Rosie Perez în rolul posesivei Muriel, soția polițistului, ca și prestațiile celorlalți actori din film, toți bine aleși. Presa americană a scris laudativ astă-vară despre acest film, toate cronicile fiind unanime: „Cage și Fonda sunt adorabili împreună, o să vă placă la nebunie. Este cel mai bun film romantic al sezonului.”

ADA NICOARĂ ■

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE TEATRU

SĂPTĂMÂNĂ TEATRULUI SCURT - EDIȚIA A X-a, ORADEA - ROMÂNIA - 2-8 octombrie 1995

Inspectoratul pentru Cultură al județului Bihor, Primăria Municipiului Oradea, Teatrul de Stat Oradea, UNITER, Redacția revistei *Familia*, sub egida Ministerului Culturii organizează între 2 și 8 octombrie 1995 ediția a X-a, jubiliară, a Săptămânii teatrului scurt.

Rezultatele vor fi comunicate în presă, în jurul datei de 1 iunie a.c. Premiile ce vor fi acordate de un juriu de specialitate pentru concursul de dramaturgie au următoarele valori:

- Premiul I: 500.000 lei
- Premiul II: 400.000 lei
- Premiul III: 300.000 lei

Evenimentul coincide cu aniversarea a 40 de ani de la înființarea secției române a Teatrului de Stat Oradea.

Intrucât de-a lungul celor nouă ediții, trupele invitate au jucat în cele mai diverse locuri (scena mare, foaiere, pe scenă cu public, sălile muzeului, săli de studio, scena Teatrului de Păpuși, cluburi, restaurante etc.), organizatorii propun extinderea exploatarea spațiilor neconvenționale de joc. În acest sens, urmează să punem la dispoziția trupelor invitate pliante ce conțin

detaliile tehnice respective.

Regulamentul Festivalului este următorul:

■ Festivalul are o periodicitate biennială și are caracter competitiv.

■ Festivalul este condus de un director artistic desemnat de organizatori.

■ La festival pot participa în calitate de competitori doar trupe teatrale profesionale. Organizatorii își rezervă dreptul de a invita în afara competiției trupe teatrale neprofesionale care prin activitatea lor anterioară ori spectacole de excepție s-au remarcat în mișcarea teatrală națională sau internațională.

■ Oferta de participare va fi adresată Teatrului de Stat Oradea.

Directorul artistic al festivalului, în colaborare cu un grup de selecționeri va realiza preselecția spectacolelor, operație ce urmează a se realiza între 1 mai și 30 iunie a.c. Pentru buna desfășurare a preselecției rugăm colectivele teatrelor dornice să participe la festival să trimită fișa tip de participare anexată invitației, până la data de 30 aprilie a.c., data poștei.

- Între 1 și 20 august, colectivele vor trimite pe adresa Teatrului, materialele necesare realizării publicității.

- Durata unui spectacol nu poate depăși 90 de minute.

- Trupele participante din România efectuează deplasarea la festival, fie în condiții de turneu, fie prin înțelegere cu organizatorii, în acest caz răspun-

puse prin acest mod vor fi atribuite tot în urma deciziei juriului.

Spectacolele prezentate și premiate la alte competiții și reuniuni festivaliere beneficiază de același

Organizatorii își rezervă dreptul de a publica și recomanda spre prezentare textele premiate.
Informații suplimentare la telefoanele:
004059-130-885 (și nr. fax): director
004059-136-592: secretariat literar

derea financiară revenind în totalitate organizatorilor.

- Organizatorii acordă cazare și diurnă (sau masă) pentru toate colectivele participante pentru trei zile (două nopți).

- Invitaților din străinătate li se asigură acoperirea integrală a cheltuielilor de cazare și masă pe toată durata festivalului. Cheltuielile de deplasare revin în sarcina participanților.

- Fiecare colectiv teatral participant la festival este rugat să desemneze o persoană care să ia parte la toate manifestările festivalului.

- Organizatorii asigură asistență tehnică tuturor colectivelor participante.

- Un juriu de specialitate va acorda un premiu unic pus la dispoziție de Primăria municipiului Oradea. În cazul ofertelor de sponsorizare premiile și distincțiile pro-

regim de concurs cu cele înscrise pentru prima oară în competiție.

- În vederea stipulării creației dramaturgice originale în domeniul piesei scurte, Teatrul de Stat din Oradea organizează ediția a doua a Concursului de creație dramatică. Manuscrisele vor fi bătute la mașină la 2 rânduri și nu vor depăși 30 de pagini. Se admit doar lucrări originale, nepublicate și neprezentate la alte concursuri de creație. Lucrările vor fi trimise până la data de 31 mai 1995, pe adresa: Teatrul de Stat, 3700 Oradea, Piața Republicii nr. 6, județul Bihor, cu mențiunea „pentru concursul de creație originală - teatru scurt”.

Lucrările nesemnate vor purta un moto, același moto figurând într-o fișă de participare care va conține datele de identificare a autorilor.

BIBLIOTECA NAȚIONALĂ SECȚIA AUDIO- VIZUAL

Secția Audio-vizual dispune de importante colecții de discuri, compact-discuri, casete audio și video, benzi magnetice, note muzicale, periodice și lucrări de referință, acoperind toate genurile muzicale din creația românească și universală (de la muzică simfonică și operă la muzica de jazz și populară);

Colecțiile sunt structurate astfel:

● Discuri LP și single (29.000) dintre care 10.000 pe turația 78/min.

● CD (210)
● Casete audio (1100)
● Benzi magnetice (1500)
● Note muzicale (42000 partituri)

● Cărți de specialitate
Accesul este liber, pe bază de legitimație, zilnic, de luni până vineri (între orele 8-16, marți și joi 12-20).

Adresa secției este următoarea: Strada Biserica Amzei nr. 5-7, Sector 1, tel. 650.65.90

MAȘINA DE SCRIS

Texte sub lupă

mele și poemele satirice pe care mi le-ați trimis sunt corect versificate, dar nu prea au umor. Cuprind reproșuri la adresa unor personaje, reproșuri constatative, fără jocuri de idei, fără paradoxuri, fără exagerarea spectaculoasă a absurdului unor situații. O singură epigramă - și anume aceea despre femeia care intră la Alimentara - are haz:

„Stă femeia-n prag buimacă/ Și socoate mașinal:/ «carnea costă cât o vacă/ Și salamul cât un cal!»”

● **GHEORGHE BOZU, Reșița.** Povestirea **Tristeți de solitar** despre Octavian care are un „salariu substanțial”, dar este trist pentru că nu și-a întemeiat la timp o familie poate fi publicată numai la gazeta de perete a PSM.

● **IONEL ARBOREL, Suceava.** În loc de „sau suit” trebuia să scrieți „s-au suit”, în loc de „copii alergau” - „copiii alergau” și... așa mai departe. Unde gramatică nu e, nimic nu e.

● **DORA MIRIȚĂ, București.** Mulțumesc pentru cuvintele frumoase la adresa **Mașinilor de scris**. Aveți... bun-gust.

Ca autoare de versuri, însă, n-aveți. Poemele pe care mi le-ați trimis sunt naive:

„Fără speranță/ Simt că n-am viață/ Fără iubire/ Totu-i pieire/ Fără tine/ Nimic nu rămâne din mine.”

● **MINODORA TELESU, Timișoara.** „Poetul, ca să ne facă să plângem, trebuie să plângă el însuși.”

Să știți că, într-adevăr, am plâns, dar nu pentru că ați plâns și dv., ci pentru că scrieți cum scrieți:

„Dimineața când spre mare/ Ochii mei în larg privesc,/ Sufletu-mi pe val apare/ Căci din apă valuri cresc.”

Sper că sufletul dv. n-a trecut dincolo de geamanduri și că n-o să-l amendeze cei de la „Salvamar”.

● **SZALKAY ZOLTAN JR., Hunedoara.** „Am vârsta de 17 ani și sunt ramura tânără a cenacului «Lucian Blaga» din Hunedoara, sub conducerea domnului Eugen Evu. M-am născut din sudoarea mamei mele. Fără ea eram o frunză veșejită. La această vârstă, încă inocentă, mă tot zbat cu realitățile vieții, cu sufletul rațional și cel sensibil. Mă aflu la mijloc. Spuneți-mi dv. înspre ce parte să mă îndrept”.

Cred că trebuie să vă îndreptați spre o bibliotecă. Vă lipsește o minimă educație intelectuală.

Despre publicarea versurilor nici nu poate fi vorba. Singura lor șansă ar fi să apară la Umor involuntar:

● **IZABELA POPA, Dâmbovița.** Versurile sunt pure, unduitoare, exprimând o stare de grație, care nu poate fi trăită decât la vârsta dv.:

„Nu mă regăseam de un timp/ privind anotimpurile, sau doar/ fluidă așteptam întâmplarea/ care se naște cel mai des ne-nțrebată/ până a răsărit din pământul încolțit/ de căldura mersului tău un contur/.../ șold lângă șold/ ne-am îngânat la drum/ și în spate nu se vedea/ decât o singură umbră.” etc.

Este remarcabil modul cum folosiți cuvântul „fluidă” pentru a defini lipsa de identitate a cuiva care așteaptă. Pe de altă parte dați dovadă de stângăcie atunci când scrieți „pământul încolțit”; pământul nu încolțește, eventual încolțește ceva în el. Să spunem însă că v-ați luat libertatea de a vedea chiar pământul încolțind, este dreptul dv. Altceva trebuie cu adevărat să vă preocupe și anume să conferiți mai mult dramatism poemelor. Ele sunt (ca și cel din care am citat) prea confortabil frumoase. Seamănă cu cântecele de leagăn, ceea ce înseamnă că îl pot... adormi pe cititor. Aveți în mod evident talent, dar trebuie să învățați arta de a provoca.

● **P.GEORGESCU-DÂMBOVIȚA, Glodeni-Lăculețe, Dâmbovița.** Epigra-

„Sunt o partitură muzicală,/ o foaie ce a renăscut/ și strivită în picioare”. ș.a.m.d.

● **PAVEL RĂTUDEANU-FERGHEȚE, Clubăncuța, Cluj.** Erați mai interesant când îmi trimiteați folclor cules de dv. Povestirea **N-a știut că-s șchlop** nu este nici populară, nici cultă, nici povestire.

● **MIRON DUMITRU, Timișoara.** Îmi place (și mă flatează) modul cum comentați grafic transferul rubricii **Mașina de scris** de la **Zig-Zag** la **Flacăra**. Totuși, mă simt dator să vă mărturisesc că eu îi simpatizez în continuare pe foștii mei colegi de la **Zig-Zag**. Dacă public desenul dv. o fac numai pentru a-i tachina.

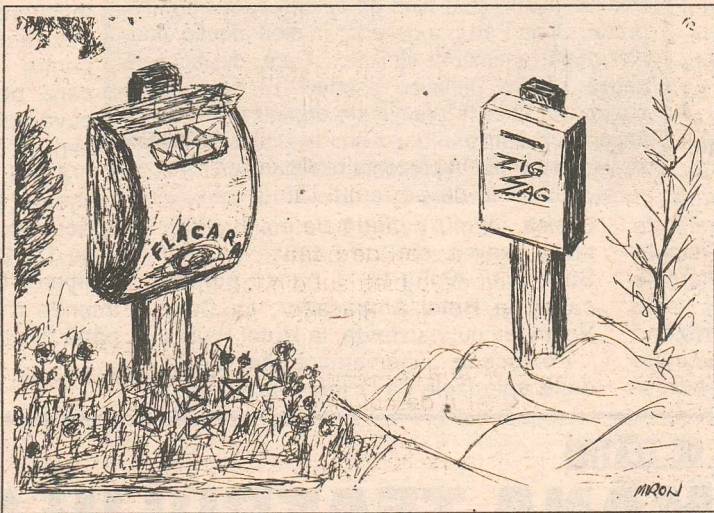
● **LIANA SABĂU, Timișoara.** „Îmi dați voie să folosesc titlul propus de dv., indirect, «Frison sexual», viitoarei mele cărți?”

Da, dar aveți unde s-o publicați? Dacă întâmpinați dificultăți, anunțați-mă și voi încerca eu să găsesc o soluție.

● **NICOLAE COMĂNICI, București.** Epigramele dv. n-au haz. Iată un exemplu:

„Între cu și fără stare/ Diferența n-ar fi mare:/ Doar că unii-și umplu sacii/ Și-alții-și drămuiesc pitacii.”

Așa stău lucrurile. Dar de

ce-am râde?

● **GABRIEL BĂDICĂ, Tulcea.** Povestirea **Apropiat, dar singur precum pletele unui zid peste care apune lumina neiertătoare a verii** nu m-a entuziasmat. Este bine scrisă, ca tot ce scrieți dv., dar conține prea multă literatură. Cât privește șansa pe care o aveți de a câștiga premiul conștând în publicarea unei cărți, nu pot decât să vă asigur că n-am pe nimeni în vedere de pe acum și că sunt hotărât să fac o alegere cinstită, rezistând oricăror presiuni și tentații. În principiu, sunteți un autor care merită să publice o carte, dar există riscul ca până la 1 martie să apară alții mai buni.

● **CONSTANTIN BUICIUC, Lugoj.** Intenționez să public două dintre povestirile SF pe care mi le-ați trimis: **Concursul și Sunetul, parfumul și culoarea**. Mi-ar trebui însă o fotografie a dv., date bibliografice și, eventual, dacă aveți la îndemână, ilustrații adecvate.

● **VALENTIN POPESCU, București.** Va apărea în curând poemul intitulat **Poem**. Este un mic... thriller.

● **KATYA URS, Vatra Domel.** Așa cum singură presupuneți, dând dovadă de luciditate, versurile pe care le-ați scris în anii de liceu sunt copilărești. Totuși, ele lasă să se întrevadă câte o intuiție poetică remarcabilă, cum este această reprezentare a unui **dincolo**, în care dispar fără urmă mesajele noastre (îi rog pe cititori să facă abstracție de stângăcia versurilor pe care le citez în continuare și să ia în considerare numai viziunea propriu-zisă):

„Am aruncat o piatră în unda neclintită/ Pe care se-oglindeau frânturi de curcubeu./ A tresărit deodată, surprinsă și uimită./ Mirată că o tulbur tocmai eu./ Domoala-i undă s-a deschis deodată/ Mi-a înghițit solia fără vreun cuvânt/ Și-a devenit pe loc aceeași, nemîșcată./ Piatră de zid,/ același trist mormânt.”

Trebuie să continuați să scrieți (și, bineînțeles, să-i studiați pe marii poeți).

● **MIHAIL TUDOR CĂPRARIU, Periș, Sectorul Agricol Ilfov.** Îmi pare rău că ați intrat în tot felul de încurcături. Să știți însă că nu agreez deloc viața dezordonată pe care o duceți. Cred că un autor trebuie să fie original numai în scris. În relațiile cu semenii el are obligația să fie... conformist, adică să respecte cu strictețe regulile de conviețuire. Genialitate în literatură, mediocritate în viața de fiecare zi - aceasta este deviza pe care v-o propun.

Pe de altă parte, nu m-am angajat niciodată (pentru că nici n-am... competența necesară) să

mă ocup de rezolvarea problemelor de viață ale corespondenților acestei rubrici. Nu sunt nici procuror, nici ministru, nici pedagog, nici lider sindical, nici preot, ci critic literar.

Poemele (ca și cele trimise anterior) sunt pitorești și seducătoare:

„Am băut și vinul acru și fier-tura de ricin./ Pipei n-am de unde-i pune un grăunte de jărat./ Dacă vii, s-aduci cu tine o butelcă, din senin/ Rupe-o flăcără mărunță ca un mugure sălbatic./ Spiriduși se prind în horă și nu știu ce să le cer - / O comoară sau o haină de borfaș, să fug de-acasă./ Încă o hulpavă gură, am să fac din ea inel - / Sâniile tăi să poarte două pe sub rochia de mireasă.”

Dacă ar fi și... dactilografiate, le-aș publica.

● **ALEXA GAVRIL BĂLE, Cetățio, Șiești, Maramureș.** Abuzăți de termeni dialectali:

„Hia mare de ploaie. Să arăduie malaiul cucuruz, să țape cosăta.”; „Cățeaua tărcată mărăie sub coștei. Se strujește afară scuturându-se de șperlă”; „Samoiță urcă în pod cu oiaga-n mână.”; „În grădină, merele codătoase pică din meri. Cele bătute de gheață fac pete negre pe coajă. Merele stricate îs bune numai de horincă. Măcinate ori bătute cu maiu-n teică.” etc.

Vă irosiți talentul. Proza pe care o scrieți, plină de cuvinte pe care puțini cititori le înțeleg, îi bună numai de horincă. Măcinată ori bătută cu maiu-n teică.

● **VALENTIN LAVRIC, Solca, Suceava.** Povestirea **Unștea plii de vară** are o claritate înșelătoare și... periculoasă, ca o apă adâncă. Îmi place foarte mult și vreau s-o public, dar vă rog să dați nume propriu-zise personajelor. Numele pe care le au acum - Mijlociul, Grasul și Slabul - sunt ostentativ convenționale, literare și strică firescul povestirii. Iar firescul constituie principalul dv. atu. (Cândva criticii literari vor scrie studii despre acest firesc, nefiresc de firesc, despre modul... pervers în care păstrați un ton firesc chiar și atunci când știți bine că cititorul a început să se îngrozească...). Vă rog, de asemenea, să-mi mai trimiteți o fotografie a dv. (sau mai multe), deoarece pe cele reproduse în revistă nu le pot recupera de la tipografie.

Dintre poeme, cel mai bun este **Odă depresiei**, pe care, după cum vedeți, îl și reproduc în acest număr. Are factura unui **discurs ironic** (în sensul dat expresiei de Thomas Mann și nu de poezii române din generația '80). Celelalte poeme sunt mai șterse.

Versurile scrise de cunoscuta dv., doamna Elisabeta Zaharia („o autoare cu sufletul tânăr, deși trecută de mult de vârsta tinereții”), suferă, flagrant, de amatorism:

„Te întreb dacă vreodată./ Dacă pentru asta ai suferit cumplit/ Dacă ai înțeles cântecele pășărilor/ Dacă ai auzit glasul florilor” etc.

Este adevărat însă că, prin acumulare, toate aceste banalități (banalități din punct de vedere literar, pentru că în viața de fiecare zi ele reprezintă ceva neobișnuit) provoacă o impresie de calm, de înțelepciune, de privire atotcuprinzătoare asupra existenței. Această impresie o produce, îndeosebi poemul **Toamna (pastel)** (cel care v-a plăcut și dv.), deși cuprinde și el destule stângăcii. Îl public alături de al dv. considerând că am datoria să vă îndeplinesc orice dorință (fie și capricioasă!). De ce? Pentru că sunteți o viitoare vedetă, chiar dacă, deocamdată, doar eu știu aceasta.

Stimați corespondenți, înainte de a-mi scrie, vă rog să citiți următoarele PRECIZĂRI

■ Textele dv. trebuie să fie dactilografiate sau, cel puțin, scrise lizibil. Dacă sunteți optimiști, trimiteți-mi și o fotografie și un curriculum vitae. Dactilogramele, manuscrisele și fotografiile nepublicate NU se restituie.

■ Nu există restricții în ceea ce privește genurile. În afară de poezie, proză, teatru, critică literară etc., puteți să-mi trimiteți și versuri pentru muzică rock, graffiti, texte publicitare, aforisme gen „Jeglele lui Murphy”, scenarii pentru spectacole de cabaret politic etc.

■ Cele mai valoroase texte se publică în cadrul rubricii **Mașina de scris**. Toate textele publicate în cadrul acestei rubrici candidează automat la premiul de 1 000 000 de lei care se acordă anual, la 1 noiembrie.

■ Mai există un premiu, oferit de Editura Universal Dalai din București: publicarea unei cărți. Numele câștigătorului (desemnat tot dintre corespondenții rubricii **Mașina de scris** și tot de către... mine) va fi anunțat la 1 martie 1995.

■ Plicurile dv. trebuie trimise la următoarea adresă: Alex Ștefănescu, la redacția revistei **Flacăra**, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, 71 341 București.

■ Nu mă căutați la telefon sau la redacție. Bazați-vă pe faptul că citesc atent toate scrisorile dv., în ordinea sosirii lor.

■ Aponați-vă la revista **Flacăra**! Nu mi-am propus să fac publicitate acestei reviste (care oricum este iubită de cititori), dar mă îngrijorează gândul că n-o să v-o puteți procura și comunicarea dintre noi va fi perturbată.

Un poet, o poezie

Odă depresiei

Era în vremurile demult apuse
Ale luptei cu celelalte viețuitoare
Și mâna lui ieșind atât de des, prea
des biruitoare, Zeul, în compensație, îi
aduse

Depresia consolatoare.
O! minunată, sublimă și supremă
Și de neegalat neliniște,
Binecuvântată și răstălmăcită fie ziua
Acea
Când ai început să zburzi pe miriște!

Când ai început să faci giumbușlucuri
De toate felurile și să-ți suflă pe sub
geamuri
Ale tale nemulțumiri și ale tale îndoieli
Și mai apoi, Doamne Dumnezeule, ai
prins rădăcini
În cugetele mai întâi cuprinse de sfiieli.
Trupul tău de abur gri dorea înserarea
Să-și poată sărbători birthday ori every
day,

Aceasta era și marea plăcere a mea,
A doua după iubirea cu acea fantasmă.
Dar să nu mă iau cu vorba, aceasta
este o odă

Ceea ce vrea să însemne că trăiască
Fie cinstită, pomenită, nu chiar huliță,
Fie cântată, lăudată, ciudată,

binecuvântată,
Fie ca toți să aibă pe buze numele ei,
Conceptul ei frumos, să-l rostească cu
evlavie,

Să-l șoptească în șoaptă și să-l strige
tare

Numele iubit al deprimării
atotstăpânitoare,

Iar când toamna va veni
Cu cohortele ei de frunze albe,
Când vântul ne va întâlni pe alei și va
spune „Bună seara”

Și noi îi vom răspunde frumos tot așa
„Bună seara”,
Când va rămâne câmpul gol și frustrat,
Când toată lumea va călători (concepție
de individ neadaptat)

Odată cu păsările călătoare, ce ciudat,
Și când colțurile gurii se vor lăsa în jos
Disgrațios,

Atunci vom declara Zilele Depresiei,
Sărbătoarea Depresiei,
Festivalul Depresiei

Și ne vom pune cenușă în cap,
Artiștii noștri o vor picta, o vor descrie
Și o vor pune pe note,
Iar poeții îi vor închina câte o Odă,
Căci este depresia noastră și o iubim
Și fiind Vremea Ei, ne vom supune Ei
Ca unei femei frumoase.
Ne vor trimite cărți poștale cu felicitări

De pe ceea lume.
Personaje ilustre ce bine că au scăpat
ce rău că au murit
Ne spun în virtutea înaltei firi
Nu e nimic bizar ci e
Doar Vremea ușoarei rătăcirii.
A doua zi în zori ne vom trezi mahmuri
Ca după orice alt chef,
Vom strânge farfuriile murdare și sticlele
răsturnate

Și ne vom gândi „Cum trec și
sărbătorile astea!”
Și ca niște filozofi vom spune că de
fapt

N-au nici un rost.
Totuși n-a fost rău deloc
O dată pe an este sărbătoarea
deprimării

Ne-am făcut de cap, ne-am desfrănat,
Ne-am psihanalizat, am urlat,
Și ne-am deprimat de minune!
Până seara totul va fi ca și mai
înainte,

Sinucigașii vor fi fost îngropați,
Căci nimeni nu trebuie să aibă habar
De sărbătoarea zilei ce-a trecut,
Asta-i treaba personală a fiecăruia,
problema lui și atât,

O figură tristă, ochi blajini și riduri,
În plus un nas roșu, mare și urât.
Iar ca explicație finală
Pentru Cel ce nu a înțeles
Această odă se închină depresiei ce
plutește pe râu,

La vremea apusului de soare mai ales,
În timp ce pe malul râului
Lacrimile se plâng pe ele însele cu foc
Și niște păsări de baltă
Scormonesc pietrișul din loc în loc.

De asemenea, din dosul unei sălcii
lăsate, plângătoare,
Ce tremură-n bătaia de vânt unduitoare,
Sub cerul de culoare albastră, ca o
mare,

Privește pe furiș frica, a noastră, a
tuturor.

Valentin Lavric
Solca, Suceava

Toamna (Pastel)

A trecut și sărbătoarea Sfintei-Marii,
După strămoși în curând vine frigul în
glie,

Țăranul adună munca lui în grabă,
Încarcă în căruțe și o duce în ogradă.
Trec căruțele cu saci de grâu și coceni
de porumb,

Abia trag animalele, scârțâie roțile, e
greu plumb.
Nori cenușii anunță venirea ploii în
curând,

Amurgul apare mai devreme, vântul
anunță șuierând,
Ciobanul coboară turmele din munți în
vale,

Se sting clopotele oilor, se ascunde
liniștea în zare,
Se strâng resturile din grădini
adăpostindu-se cu grijă

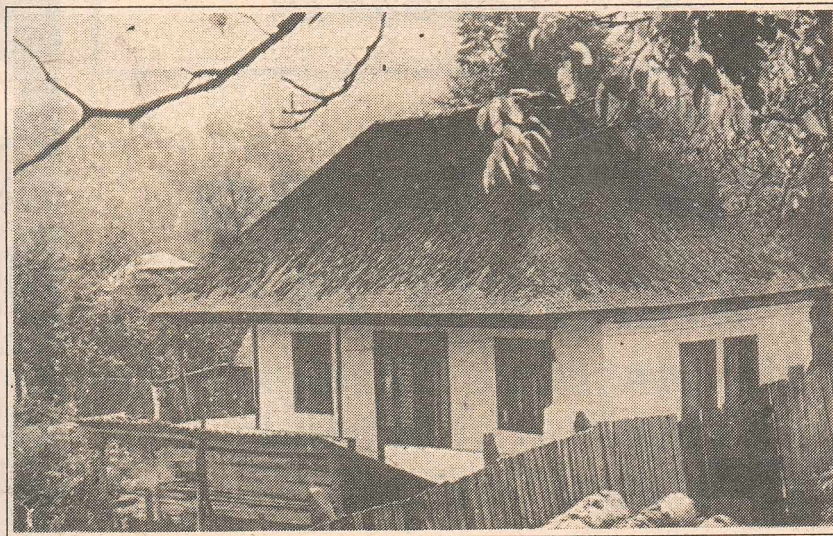
Ca să folosească drept hrană
animalelor.

Ploile vor sosi în pripă,
Totul va căuta un adăpost pe timp
neprielnic

Gospodarul orânduiește veșnic rosturile
celor ce-i aparțin,

Cocenii și sacii îi urcă în pod la șură
Și tot ce a strâns cu sudoare de pe
arătură.

În vatră arde focul, apa fierbe în

ceaun,
Toți se așează la masa rotundă, pe
scaune

Gospodina răstoarnă mămăliga și pune
ciorba în străchini
Toți se reped cu poftă, de te miri și
te închini.

După cină se întind pe laițe și bunicul
aprinde luleaua;
În jurul lui copiii așteaptă povestea
Ilenei Cosânzeana

Și Ene se apropie de gene, se predau
cu toții somnului,
Se stinge lampa, este tras zăvorul, se
aude doar glasul vântului,

Copacii din jur își dezbracă al lor
veșmânt, așternându-l în drum,
Vântul se joacă măturând frunzele, din
coșuri se ridică fum

Se aude doar din depărtare urlul
vreunui lup apropiindu-se,
Ce se furișează pe lângă stână, cu
gândul cojocul oilor furând.

Lăbuș și semenii lui, paznici fideli
pentru stâna stăpânului,
Sunt gata de atac, năvălind cu forța în
direcția drumului.

Se lasă iar liniștea, zorile despică
noaptea și se luminează.
Fumul se ridică iar din horn, casa e
deja trează,

În geamuri bat picăturile de ploaie, se
scurg jos spre vale
Formând băltoace peste tot, udând ce
le apare în cale.

Trece și ploaia, a supt-o pământul,
adăpându-și din plin sânul.
E un dar prețios, ca la primăvară să
se facă fânul.

Câmpul e deja pustiu, întinderi uriașe
se văd în zări,
Doar ici-colo scoate capul câte un
pom și lungi cărări

Pe deal spre suș duc la pădurea cu
brazi înalți.
Se văd crengile verzi legănându-se de
vânt săltate.

Încolo e liniște, vietățile stau pitite în
scorburile copacilor,
Nu se mai aud cântând, sau ronțâind
ghinda stejarului.

Doar vântul e treaz și scutură
crengile brazilor.

Bradul e tot verde, dărz privește sus
la plimbările norilor.
Toamna mai stă în calendarul vremii
până apar primii fulgi

Și apare cărunta iarnă cu suflul ei,
de nu știi încotro să fugi,
Acoperă zărilor cu cearceaful ei alb
imaculat;

La un ceas târziu ne întrebăm: „oare
cu treburile am terminat?”

Elisabeta Zaharia
Solca, Suceava

Pagini realizate de
Alex Ștefănescu

America, America...

CATV la ea acasă (1)

Un neașteptat amalgam de vechituri și tehnică de ultimă oră

La sfârșitul lui noiembrie 1994, KAPPA a fost desemnată, dintr-un mare număr de firme CATV (cable-TV, televiziune prin cablu), alături de alte două firme, considerate de Ambasada SUA ca fiind cele mai reprezentative pentru industria CATV în România, să participe la un itinerar cu titlul „Industria Televiziunii în SUA”, în cadrul programului desfășurat de USIS-Ambasada SUA.

Iată-ne patru „rătăciți” din țară aterizând în Washington DC - primul nostru impact cu life-ul american. Gândul ne-a zburat instantaneu la...primăria de-acasă! Oare cum se poate păstra o curățenie atât de uluitoare a străzilor (late și fără gropi)?

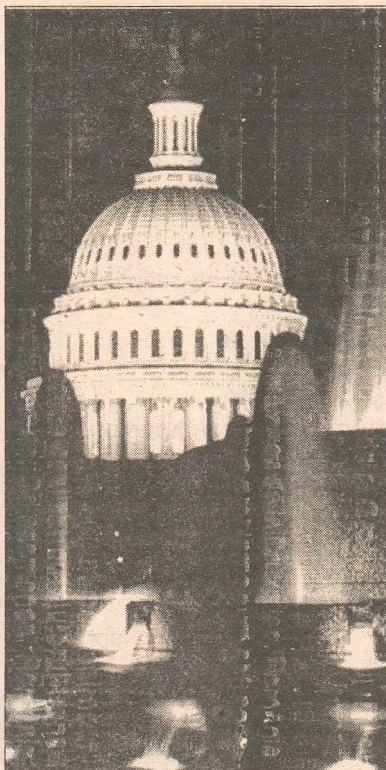
Washingtonul nu este un oraș așa cum ne-am format noi imaginea unui oraș american. Lipsesc zgârie-norii, lipsește agitația, lipsesc bulevardele luminate de multitudinea reclamelor. În Washington nu este voie să se construiască un bloc mai înalt de 13 etaje, pentru a nu depăși clădirea Capitoliului cu statuia Victoriei deasupra ei. Orașul este

situat la confluența râurilor Potomac și Anacostia și are o populație de 606.900 de locuitori (fără suburbii). Printr-un act al Congresului din 1790 a fost desemnat ca așezare a guvernului federal. El este capitala SUA, dar nu face parte din nici un stat. Principalele ocupații ale locuitorilor sunt în politica internă și externă, în instituțiile educaționale și, mai recent, în industria comunicațiilor.

Odată ajuns în America, este bine în primul rând să uiți cursul de schimb valutar, iar dacă nu o poți face de la început, e bine ca înainte de a pleca să-ți controlezi tensiunea. Washingtonul este un oraș cumplit de scump.

La pomul lăudat...

Ajunși la State Plaza Hotel, unde am fost cazați, primul lucru pe care l-am făcut a fost să deschidem televizorul, să numărăm canalele și să comparăm imaginile cu cele de acasă. Rezultatul a fost net favorabil firmei noastre - număr de canale: 20, din care 3-4 se vedeau „cu purici” (semnal slab).

Pe de altă parte, ajunși în America, ne gândeam că va trebui să ne luăm de undeva o lopată, ca să putem studia faimosul cablu cu fibră optică, ce este tras numai subteran. Dar, stupoare! Am putut să ne menținem privirile în sus, „ca acasă”, deoarece rețeaua era trasă de-a lungul străzilor, pe stâlpi, (mai ales de lemn), din același cablu coaxial ca la noi (doar ceva mai... bătrân!). Aceleași amplificatoare aeriene, aceleași distribuitoare și mufe. Doar suferințele operatorilor de cablu erau diferite, deoarece certurile între vecini nu se lăsau cu distrugerii ale rețelei, iar litigii între firme de CATV nu existau, datorită legislației. O să vedem în numărul viitor de ce.

ANDA MÂNZA ■

Cine se teme de KAPPA ?

Referitor la articolele apărute în Adevărul și Jurnalul Național, preluate de la Agenția Națională de Presă Rompres, cu privire la somația adresată societății KAPPA SRL de către Ministerul Comunicațiilor, patronii firmei fac următoarele precizări:

OANA ZARA:

Am aflat de somația adresată firmei noastre din presă, întrucât până în prezent nu am primit nici o astfel de somație de la Ministerul Comunicațiilor.

Cu privire la faptul că SC KAPPA emite fără decizie de autorizare, nu știm de când firmele de TV-cablu nu se mai află sub incidența art. 23 din Legea 48/1992 și intră sub incidența art. 16 (secțiunea II), care de fapt face referință la comunicația audiovizuală pe cale radioelectronică.

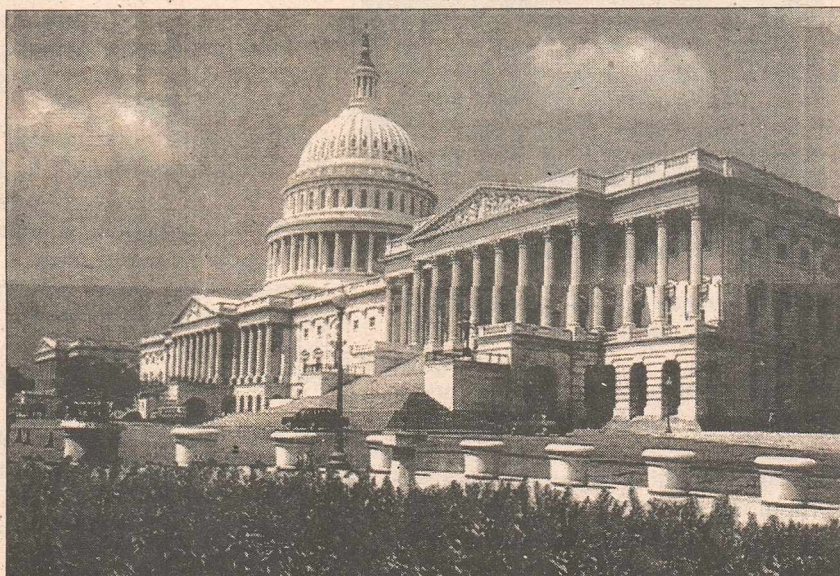
În cazul în care Legea 48/1992 a fost modificată și s-ar fi părut firesc ca acest lucru să fi fost comunicat prin Intermediul Monitorului Oficial și nu prin diverse publicații, de unde se deduce că televiziunile prin cablu trebuie să emită doar în baza unei decizii de autorizare.

OVIDIU CRIȘAN:

Considerăm că suntem în deplină legitimitate atâta timp cât serviciile noastre sunt solicitate în zona cu pricina și documentația pentru avizare a fost depusă.

În momentul acesta deținem 7 avize tehnice prealabile și o decizie de autorizare în Capitală. Noul aviz tehnic prealabil nu face decât să unifice celelalte rețele în cea mai mare rețea de CATV din România. Am fi dorit ca efortul nostru pentru această premieră națională să fie apreciat și nu somat.

Considerăm eforturile noastre legitime și cel în măsură să aprecieze lucrul acesta sunt beneficiarii. Din punct de vedere legal preferăm să suportăm toate știclele decât să renunțăm la obligațiile ce ne revin vis-à-vis de abonații noștri cu care avem contracte.

Vă recomandăm din programul canalului KAPPA:

- **SUDOARE RECE** (R) western, (luni 30.01.1995, ora: 10.30)
- **HARTUIALA** - acțiune, 1974; (luni 30.01.1995, ora: 21.45)
- Distribuția: Ken Howard, Stefanie Powers, Gary Lockwo, Tim O'Connor, Regia: Walter Grauman (luni 30.01.1995, ora: 21.45)
- **JUDECĂTORUL HURTON ȘI BĂIEȚII DIN SCOTTSBORO** (R) western, (marți 31.01.1995 ora: 10.30)
- **PĂMÂNT TĂCUT** - S.F. 1985 (marți 31.01.1995 ora: 22.00)
- **OSTATECA DIN TURN** (R) - acțiune 1980; (miercuri 01.02.1995 ora: 10.30)
- **VOYAGE OF THE DAMNED** - 1976;
- Distribuția: Faye Dunaway, Max Von Sydow, Orson Welles
- Regia: Stuart Rosenberg (miercuri 01.02.1995 ora: 22.00)
- **AMANTA PREȘEDINTELUI** (R) - acțiune; 1978 (joi 02.02.1995 ora: 10.30)
- **ZOFF IN BEVERLY HILLS** - 1989
- Distribuția: Nick Nolte, Bette Midler
- Regia: Paul Nazursky (joi 02.02.1995 ora: 22.30)
- **ROUGH CUT** (R) - acțiune 1980 (vineri 03.02.1995 ora: 10.30)
- **STREETS OF FIRE** - 1984
- Distribuția: Michael Pare, Diane Lane
- Regia: Walter Hill (vineri 03.02.1995 ora: 20.30)

KAPPA răspunde solicitărilor primite la redacția FLACĂRA

Stimați domni (doamne),

Sunt un abonat al TV KAPPA și am o întrebare de pus, care - cred eu - stă pe buzele multor telespectatori:

Cum se face că cea mai importantă TV prin cablu din București, KAPPA, (cel puțin ca nr. de abonați) nu retransmite nici un post TV în limba spaniolă? Întreb asta pentru că limba spaniolă este după limba engleză cea mai folosită limbă terestră și din acest motiv mulți ar vrea poate fie s-o învețe, fie să și-o perfecționeze. Apoi mulți microbiști (printre care mă număr și eu) ar dori informații calde despre jucătorii români care evoluează în Spania, informații pe care le-ar putea obține prin intermediul televiziunii spaniole TVE. (Ați găsit în schimb spațiu pentru TV TURCĂ STAR TV, deși nu există nici un fel de afinitate între limba română și cea turcă care să o poată face - pe aceasta din urmă - inteligibilă. Sau cine știe - poate vreți să ne convertiți la islamism?)

Dle **Daniel Azgan** - ne pare rău că vă dezamăgim, dar postul turcesc STAR TV a fost solicitat de către o parte importantă dintre abonații noștri. Introducerea unui post spaniol ne este pentru prima dată semnalată. Dacă vor fi și alți abonați cu aceeași opțiune, îl vom introduce.

La mulți ani!

Mă numesc Apostolescu Răzvan și sunt abonat KAPPA. Sunt din zona Berceni și nu am avut până acum posibilitatea să știu că vă pot scrie astfel.

Eu sunt pasionat de TV Cablu, am citit multe despre TV Cablu și pot să spun că la noi este bine, mai exact

se vede bine, dar ceva nu este bine.

Cum se face că o televiziune prin cablu ca TV - Cluj, de aici din Berceni, cum se face că dacă te uiți pe TV - Cluj și pe KAPPA deduci că Clujul este mai bun. Nu vreau să vă jignesc, deoarece mie îmi place KAPPA.

Ați putea și dumneavoastră să faceți mult mai bine, în primul rând, dacă v-ați lua mai mulți traducători și de alte limbi, nu numai de germană; ați putea avea și de italiană, deoarece pe „Italia 1” sunt multe filme bune, ați putea traduce și pe programul propriu câteva filme.

Mai este ceva care deranjează foarte mult. De ce nu respectați orele de difuzare a filmelor? Pe ecran îmi scrie ora 22.30, dar dați filmul ori la 22.00 ori la 20.00; cam rar apuc să văd și eu un film de la capăt. Cred că și asupra acestui lucru ar trebui să vă îndreptați atenția.

Sperând că nu mi-ați luat-o în nume de rău, eu aștept un amplu răspuns în Revista Flacăra și să auzim numai de bine.

Vă mulțumesc

Dle **Apostolescu Răzvan** (din Berceni, București) nu am înțeles până la urmă la cine sunteți abonat, la KAPPA sau la TV - Cluj? După ce ne veți specifica aceasta, în mod clar, vă vom da răspunsurile dorite. Oricum, traducerile sunt o problemă care ne preocupă și ne doare, dar ne doare mult mai mult problema perfecționării rețelei, pentru a putea asigura un semnal cât mai bun și cât mai stabil, fără întreruperi, abonaților noștri (a se vedea ultimile întreruperi din cartierele Berceni și Balta Albă, când din cauza căderii rețelei IDEB în zona de alimentare a trunchiului nostru am avut lungi perioade cu lipsă de semnal).

Baschet

Încă o dată FLACĂRA salvează onoarea presei scrise

Supercupa Presei la ora bilanțului

Prima competiție baschetbalistică a anului a luat sfârșit. Eroii acesteia nu sunt alții decât ziaristii. Dibacii mânuitori ai condeiului nu au ratat ocazia de a arăta încă o dată întregii lumi că se pricepe și la altceva, nu numai la făcut reportaje și scris articole. Ca după orice final, am tras linie, am adunat, am scăzut, am împărțit și am înmulțit, am făcut tot felul de statistici, studiindu-ne prestația de-a lungul acestei competiții. Unii au aruncat cu laude asupra noastră, alții s-au grăbit să ne critice, neștiind însă că lipsa de experiență a fost cea care ne-a împiedicat să urcăm pe prima treaptă a podiumului. Cu toate acestea, locul III ocupat de Flacăra, bilanțul de excepție (4 victorii și o înfrângere) spun mult despre forța echipei, despre valoarea individuală a componenților ei.

Pe data de 21 ianuarie au fost programate semifinalele. Sortii au decis ca, în această fază, Flacăra să întâlnească pe Canal 31, favorita turneului, o echipă foarte experimentată, care se impusese categoric în precedentă Cupă. Pornind ca victimă sigură în această confruntare, Flacăra a încercat ceea ce nimeni nu realizase în acest turneu - și anume jocul pentru spectacol!

Contraatacurile tăioase au surprins deseori apărarea iverșă. Principalul nostru marcator a fost Vadim Cușnarencu, el reușind să înscrie nu mai puțin de cinci coșuri de trei puncte. De remarcat evoluția excepțională, în a doua repriză, a lui Alexandru Arion în postura de pivot. Pasele extrem de exacte date de George Arion, precum și acțiunile, pe partea stângă, inițiate de George Cușnarencu, au reușit să rupă de multe ori ritmul impus de colegii de la Canal 31, aducându-ne un plus de siguranță (și speranța în victorie). De la adversari s-au remarcat în mod deosebit

Drăgoiescu (35 p.), precum și Petrică, în postura de coordonatorului de joc. Finalul le-a aparținut celor de la Canal 31, care au reușit să se distanțeze și să câștige această întâlnire (scor final: 102-73).

Galop de sănătate pentru TVR care, în cea de-a doua semifinală, a reușit să învingă Radio România la o diferență usturătoare pe tabelă.

Pe data de 22 ianuarie, aceleași patru echipe, care cu o zi în urmă disputaseră semifinalele, și-au încleștat forțele într-o ultimă confruntare. În finala mică, Flacăra a întâlnit Radio România, echipă pe care o învinsese lejer în faza grupelor. Partida a fost foarte echilibrată pe tot parcursul ei, în ciuda diferenței certe de valoare dintre cele două echipe. Cu orgoliul rănit, Flacăra reușește, într-un final dramatic, să smulgă victoria din mâna adversarilor și să-și adjudece un binemeritat loc trei în Supercupa Presei. Artizanul victoriei a fost, fără îndoială, Vadim Cușnarencu: acesta, cu un superb coș de trei puncte în final de meci, reușind să ne aducă din agonie în extaz. De la adversari s-a remarcat Vasiliu, el fiind și coșgeterul echipei în această partidă.

Marea finală a competiției a fost câștigată, conform

De la stânga la dreapta: George Arion (căpitanul echipei), Pompiliu L. Dumitrescu, Liviu Tudor Iacob, Alexandru Arion, George Vadim Cușnarencu, George Cușnarencu, Dan Mircea Popa (rândul de sus); Mihai Săndoiu, Marian Băicoianu, Dănuț Neagu, Petre Cojocariu, Călin Mărcușanu (rândul de jos)

asteptărilor, de Canal 31, echipă care a controlat aproape în întregime jocul, în ciuda rezistenței oarbe opusă de „slujitorii” TVR-ului.

Încă o dată Flacăra reușește să salveze onoarea presei scrise, fiind singura publicație care a obținut calificarea în semifinalele turneului.

LIVIU TUDOR IACOB ■

Începută cu Dobrin, continuată cu Ilie Dumitrescu și Marius Lăcătuș, seria de biografii fotbalistice realizate de prietenul și colegul de breaslă Ilie

Dobre a ajuns la episodul Ștefan Iovan. Așadar, într-o ținută grafică elegantă, editura Paralela 45 (condusă de poetul piteștean Călin Vlasie) ne oferă prilejul de a rememora crâmpile din viața și cariera „căpitanului” de la Sevilla '86, aflat încă în plină activitate pe gazonul atât de îndrăgit. O „STEIA” ce scriește lângă șinele Giuleștii... - o lectură pentru toate generațiile de iubitori ai sportului cu balonul rotund. (P.L.Dumitrescu)

Pândește falimentul

Aflăm că Federația Română de Fotbal caută sediu, că n-o mai țin baierile să mai stea la locul numit „Între trei hoteluri”. De ce? Nu mai poate pentru că să achite chiria, apropiatul cerându-i 20 de milioane de lei pe lună, pentru câteva amărâte de birouri. Și ține-te vaitete, curg lacrimile mai ceva decât în zi de adunare generală a crocodililor în Delta Nilului. Ba și o soluție de ultimă oră: „Vom lua un credit și ne vom construi un sediu propriu”. Aici, tocmai când era să-i compătimim, ne-am oprit din elanul milos, aducându-ne noi aminte oarece întâmplări trecute. Mai întâi, taman când federații se gândeau să se mute din Vasile Conta, li s-a propus să preia Stadionul Național, unde erau (și sunt) birouri de ajung și pentru F.I.F.A. Și unde mai pui că fără bani, le aveau așa, în administrație. Nu, noi nu ne încărcăm cu treabă multă, au zis. Apoi, mai acum vreo doi ani, tot onor F.R.F. a licitat - și a câștigat - preluarea unui bloc neterminat pe lângă Piața Unirii. Care a rămas, din câte știm, tot ca în imaginile ce descriau Berlinul în 1945. Chiar, care o fi fost misterul preluării stabilimentului? Și mai ales al înghețării situației? Și la urma urmei, ce mare lucru înseamnă 20 de milioane de lei pe lună. Amenziile dintr-o etapă, pentru cantonașele acordate echipelor divizionare.

HERCULE LE CHAT

Bani aruncați pe pârție

Că tot vorbim de fotbal și de bani. De când ne-a procopsit CNA cu cablurile, vedem și noi cum a prin lumea fotbalului. Ai mare. Și ce constatăm noi? Că, în unele țări, fie nu s-au întrerupt campionatul (în țări cu climă mai blândă, dar și în Anglia, mai ales aici, unde n-apucă bieții fotbaliști nici să facă revelațiunile), fie unde-i pauză, pregătirile se fac prin turnee de fotbal în sală (chiar Steaua a participat la unul de-asta, în Germania, pe bani frumoși, că premiile sunt vreo 400.000 de mărci), turnee care mai aduc și bani. La noi, băieții mai bogați, nu se câștigă, ci se cheltuie, cu bătuta în cuie „încărcare a bateriilor” pe crestele înzăpezite ale minunaților noștri munți. Ia faceți dv. o socoteală, cam cât costă un astfel de cantonament la prețurile actuale? Ei bine, deși băieții noștri văd și ei pe alții, se dau de ceasul morții că n-au bani, tot cantonamente fac. Probabil, că altfel nu se explică, or avea contract pe 30-40 de ani cu Ministerul Turismului. Reînnoit acum, de când dom' ministru Agathon s-a băgat tare și în fotbal.

Știri din NBA

● Cu siguranță, la Chicago, David Robinson este primul pe lista neagră a suporterilor echipei Chicago Bulls. El a dat 9 puncte (din 30) în repriza de prelungiri, incluzând un contraatac realizat în urma unei interceptări la mijlocul terenului și finalizat printr-un coș de sus când cronometrul mai arăta doar 1.7 secunde de joc. Astfel San Antonio Spurs câștigă cu 104-102 meciul cu Chicago Bulls. Scottie Pippen nu și-a putut stăpâni nervii, el fiind eliminat de pe teren la sfârșitul celui de al doilea sfert. Arătându-și adevăratul comportament de taur, care atunci când vede roșu nu-i mai stă nimic în cale, el a trebuit să fie ținut de patru coechipieri pentru a nu se încăiera cu toată echipa adversă și cu arbitrii. Probabil că echipa din San Antonio ar fi fost în momentul de față într-un cantonament de recuperare fizică.

● Patrick Ewing a reușit 11 puncte din 25 în total, în sfertul al patrulea, conducându-și echipa la o victorie cu 105-99 asupra teamului din Portland. Knicks se află la a cincea victorie consecutivă. În ultima lună ei au înregistrat 13 victorii și doar o singură înfrângere, la Chicago, de Crăciun.

● La Milwaukee, Hakeem Olajwon a marcat 31 de puncte, iar Vernon Maxwell 25, și Houston câștigă în deplasare cu 115-99. Victoria este binevenită, deoarece ei au pierdut patru din ultimele cinci meciuri.

● La Orlando, Shaquille O'Neil a realizat 31 de puncte și 15 recuperări. Mitul nu cade: Orlando rămâne neînvingă acasă prin victoria asupra Celtilor cu 110-97.

● La Denver, Shawn Kemp, cel mai temut, dar și cel mai respectat jucător al ligii, a înscris 19 puncte. Ajutat și de Gary Payton (16), Seattle câștigă în deplasare cu 111-89.

● La Detroit, Allan Houston a jucat în locul lui Joe Dumars, care este accidentat, și nu oricum, ci realizând un record personal prin cele 32 de puncte înscrise. Pistons continuă să domine Philadelphia în acest sezon. Detroit 116-Philadelphia 105.

VADIM GEORGE CUȘNARENCO ■

CURSA DE ȘASE ZILE (II)

Pentru că ne aflăm într-o vacanță cvasitotală - și binemeritată pentru performerii - poate n-ar fi lipsit de interes să vă prezentăm o competiție mai puțin cunoscută la noi, cursa ciclistă de șase zile, întrecere care chiar durează neîntrerupt 144 de ore, acum pe velodrom și în echipe de câte doi alergători, care se schimbă la intervale pe care ei înșiși (dar și antrenorii) le cred de cuviință. Mai este această cursă și o mare afacere, spațiul din mijlocul ovalului de beton sau lemn fiind o veritabilă expoziție, cu programe promoționale ale diversilor investitori.

N-a fost, însă, întotdeauna așa. Totul a început, cum altfel, de la englezi. Doi patinatori, Jack Haverlei și Peter Dureya, aflați în turneu în SUA, în 1886, au propus și făcut o cursă de șase zile în săli de bal (prima, la Minneapolis), spectatorii ținând „scorul” tururilor parcurse. Imediat, ideea a preluat-o un ciclist american, Tom Eck, care le propune celor doi o întrecere patinaș-ciclism, care s-a și organizat, în același an, la Springfield. Se alerga 12 ore pe zi, întrecerea fiind câștigată de cicliști. Tot la Minneapolis, anul următor, s-a disputat prima cursă de șase zile, exclusiv pe biciclete, cu 18 ore din 24 în șa, pentru fiecare concurent (individual), primul învingător fiind germano-americanul Albert Schock. În curând se organizează, la Londra și New York, și curse pentru femei. În 1896, în sala new-yorkeză Madison Square Garden are loc prima cursă de șase zile alergată fără nici o întrerupere. Extraordinarul efort a și fost răsplătit pe măsură, câștigătorul, englezul Teddy Hale, care a parcurs în total distanța de 3.079,806 km, primind un premiu de 12.500 franci dar, echivalentul, în epocă, al unei case, de fapt veritabil bloc, de 7 etaje.

(va urma)

TEODORA OPREA ■

E nou, e senzational și are un nume precis:

DURREF

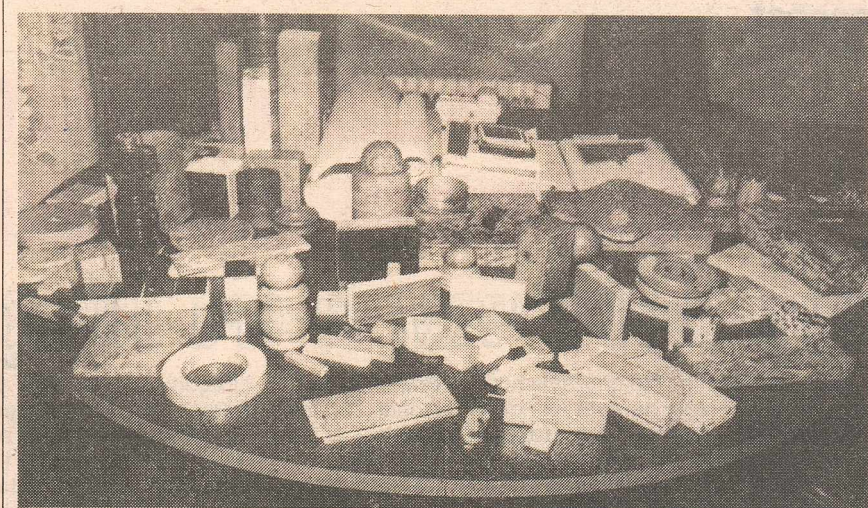
□ „Părintele” lui, ANDREI HODODI, afirmă:

„Se pot face din el case, șosele, vapoare și avioane!”

În România există un om, ANDREI HODODI care a descoperit ceea ce institutele de cercetare occidentale au numit o invenție revoluționară: DURREF - un material obținut din deșeuri naturale, din care se pot face case (chiar blocuri), mobilă, șosele, vapoare și avioane(!), un material prin care nu trece glonțul și care este un excelent izolanț în cazul radiațiilor. De menționat că locuințele făcute din DURREF pot rezista, garantat, la cutremure de pământ de până la 7,2 grade pe scara Richter.

În anul 1994, Andrei Hododi a primit de la Ministerul Științei și Tehnologiei suma de 355 milioane lei, pentru cercetare, iar în 1995 primește 1 miliard, pentru același scop. Deși autoritățile române susțin invenția dlui Hododi, acesta întâmpină totuși o puternică rezistență din partea marilor firme de construcții din România; acestea construiesc case, din materiale clasice, la prețul de 600.000 lei mp, în timp ce folosirea DURREF-ului costă 220.000 lei mp. Pe scurt, o casă de 100 mp, din DURREF, cu toate dotările auxiliare, costă 22 milioane lei.

Există argumente pro și contra în ceea ce privește calitatea DURREF-ului. Revista FLACĂRA va publica un serial, pentru a lămurii această problemă: este sau nu este DURREF-UL invenția nr.1 a sfârșitului de secol?

Din DURREF se poate face aproape orice

— „Un inventator mare născut într-o țară mică și nu prea dezvoltată economic”, astfel v-a caracterizat cineva, stimat dle Andrei Hododi. Așadar, în ce constă invenția dv.?

— Invenția mea reactivează o sursă neconvențională, inepuizabilă în timp și reciclabilă în fiecare an, datorită

efectelor naturale: aceea a deșeurilor naturale. Se știe că omenirea s-a dezvoltat pe baza a cinci resurse convenționale, naturale și anume: cărbune, fier, lemn, apă și petrol. Se mai știe clar că unele din acestea sunt epuizabile în timp, ca de exemplu petrolul; având în vedere importanța pe care o dețin suprafețele împădurite în lume, lemnul este și el din ce în ce mai prohibit.

Cu alte cuvinte, două din cele mai importante resurse naturale sunt pe cale de a fi epuizate. Pentru fier, industriile mondiale au deja un sistem de reciclare, fierul reciclându-se în proporție de 60-70%. Cărbunele este deja o resursă naturală care nu mai face față nevoilor de dezvoltare industrială. A rămas apa... Omul s-a gândit cum să activeze resurse neconvenționale. Așa s-a născut și invenția mea - reactivarea deșeurilor naturale.

— Care sunt domeniile în care-și poate găsi aplicabilitate invenția dv., numită DURREF?

— Domeniile sunt multiple, pentru că Durref nu este numai un material, el reprezintă o infinitate de materiale: el poate căpăta, la cerere, structuri fizico-mecanice controlate, cu greutate variabile și cu destinații variabile.

Deci, am putea introduce Durreful - și eu îi introduc începând din acest an - în domeniul construcției de locuințe, în decorații interioare, în mobilier. Dar, Durreful poate pătrunde și în transporturi (am în vedere containerele, izotermele, vagoanele CFR de marfă și de călători etc.). Și încă ceva: până la jumătatea acestui secol, traversele de cale ferată erau din lemn, ulterior din beton; așa că Durreful poate înlocui traversele din beton, făcând transportul pe căile ferate mai silențios. Durreful mai poate pătrunde în industria strategică, în electronică (pentru carcase de radio, TV, boxe etc.) și în multe alte domenii pentru care Durreful nu a fost încă cercetat.

Casa, mobilă, totul la prețuri mai mici de jumătate din cele actuale!

— Fără îndoială că există țări care sunt interesate de invenția dv. pe care, personal, o consider, după cele prezentate, o valoare națională, de-a dreptul strategică, aș putea spune, pentru România.

— Nu numai pentru România, pentru că, în momentul în care găsești o materie primă ieftină, neglijată de toată lumea, de toate industriile, și faci din această materie primă bunuri cu 60% mai ieftine decât cele pe care le înlocuiește, când găsești o materie primă pe care știi sigur că o regăsești și peste 10, 100 sau 1000 de ani, te gândești că reactivată sau pusă în valoare aceste deșeuri, ele aduc un plus de venituri; și este vorba de venituri considerabile pentru economia unei țări!

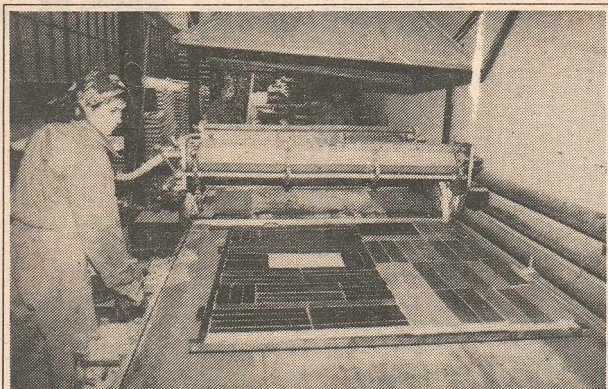
Cât privește țările interesate - ele sunt foarte multe. Mai precis, firme. Este vorba de firme din SUA, China, Franța, Suedia, Australia, Tunis, Africa de Sud ș.a.m.d. Pot să spun că și fitul țărilor din centrul și estul Europei

și-au exprimat dorința de a intra în contact direct cu mine; este vorba, printre altele, de căile ferate din Bulgaria, o cunoscută întreprindere chimică din Slovacia etc.

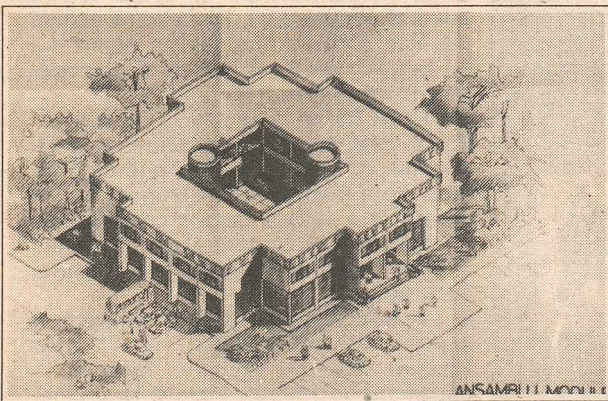
— Dle Andrei Hododi, vă mulțumesc pentru această scurtă convorbire și vă doresc ca visurile dv. legate de Durref - și nu numai - să se transforme în realitate.

— Și eu vă mulțumesc.

ALECU MARCIUC ■

În țara cu peste un milion de șomeri, orice loc de muncă este binevenit

Făcută din DURREF, această casă este mult mai ieftină

Ultima oră

Feriți-vă

de Văcăruș !

impregnată, cu pantaloni de croială largă. Pe deasupra, o jachetă albă de pluș, manșon din același material, căciulă și fular din pluș negru.

EPITETE	↓	AUTOMOBIL	↓	INGÂMFĂȚI	↓	COLOSALI	↓
COLEGI	C	MIGALĂ	M	OBICEI	V	OCHI DE LANȚ	T
↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓
C	A	M	A	R	A	Z	I
PLĂGUIT	→	↓	↓	↓	↓	↓	↓
ASCUNȘI	L	E	S	I	M	A	T
↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓
P	L	T	I	T	I	EPOCI	A
DELICAT	→	↓	↓	↓	↓	↓	↓
PROVERBE	F	I	N	PIELEA OBRAZULUI	T	E	M
↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓
Z	I	C	A	T	O	R	I
IMPREUNĂ	→	↓	↓	↓	↓	↓	↓
FRUNZE CO-MESTIBILE	C	U	NEREUȘITĂ	E	S	E	C
↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓
A	L	↓	↓	↓	↓	PERSPEC-TIVĂ	I
A ROADE	→	↓	↓	↓	↓	↓	↓
DIN BIZANT	T	O	C	L	TEMPORAR	V	EPOCA PIETREI
↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓
B	I	Z	A	M	T	I	H
DEPOZIT DE VIN	→	↓	↓	↓	↓	↓	↓
NUN CLARĂ	V	I	N	A	R	I	E
↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓
N	E	T	A	DIN BETON I	E	T	O
↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓
A	CAPABILI	A	ȚARC	URBE (pl.)	O	C	O
↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓
S	A	T	U	R	A	R	I
LEHAMITE (pl.)	→	↓	↓	↓	↓	↓	↓
CA FIRELE UNEI PENE	P	E	M	A	T	DIN OPIU I	T
↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓
T	ARBUȘTI EXOTICI	I	S	O	P	I	↓
↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓
I	S	T	E	R	I	C	↓
CAL DOBRO-GEAN	→	↓	↓	↓	↓	↓	↓
NEVRICOS	I	S	T	E	R	I	C

Un artist în alb și negru

Watson surprinde momentul în care calul înfuriat își aruncă la pământ neplăcuta povară.

ajuns de notorietate mondială. Găzduim în suplimentul nostru câteva din cele mai cunoscute poze realizate de Watson, cerând cititorilor noștri cuvenitele scuze pentru calitatea tiparului.

În România, nu există, practic, profilaxie antigripală

În ultimii ani, virozele, gripele de toate felurile au devenit endemice, punând în pericol viața bătrânilor, a copiilor și a bolnavilor cu capacitate imunitară slabă. Despre bolile sezonului rece, cum să le prevenim și cum să le tratăm, ne sfătuiește dl dr. Florin Mihăițan, medic primar pneumolog la Institutul de Pneumoftiziologie „Marius Nasta” din București: „Cele mai frecvente boli de sezon ce caracterizează trecerea toamnă-iarnă sunt afecțiunile respiratorii infecțioase ale tractului superior respirator ca și ale tractului inferior. Acestea îmbracă multe forme, de la simplul guturai ce are, de obicei, o etiologie virală, până la gripa ce este, adeseori, preambulul unei alte infecții supraadăugate, bacteriene. Bolnavii din ultima categorie trebuie să se prezinte, de urgență, la medicul specialist care efectuează un bilanț radiologic și clinic ce urmărește cât este contribuția virusului și cât cea a bacteriei. Așa că devine o gravă greșeală tratarea unor astfel de afecțiuni cu antibioticele aflate la îndemână. De multe ori, acestea nu sunt necesare, dar dacă etiologia este bacteriană, antibioticele trebuie folosite ținând, adică nu la întâmplare. Dacă tratamentul este prost aplicat, infecția se agravează sau se pot greșa alte complicații și mai grave ale respectivelor infecții, care impun zile și zile de spitalizare și medicamente scumpe. Cel mai frecvent simptom este tusea. Dacă aceasta durează mai mult de 14 zile, prezentarea la controlul radiologic este

obligatorie. Tusea poate fi în context cu febră, cu frison, cu dureri toracice difuze, cu inflamații ale amigdalelor. Cele mai de temut infecții respiratorii sunt **pneumoniile cu pneumococ**. Germenele dă o stare generală foarte alterată, bolnavul are febră mare, dureri musculare difuze, iar riscul letal există, din păcate”.

- Cum pot fi prevenite aceste infecții?

- Pentru bătrâni și copii, cei mai expuși agresiunii acestor afecțiuni, recomandăm, la începutul sezonului rece, o profilaxie cu vaccinuri antigripale sau folosirea unor substanțe imunostimulante, cum ar fi **Bronhovavon**. Vreau să precizez că, din cauza unor reclame greșite, această substanță a fost percepută de către populație drept un medicament antiasmatic. Inexact, acest medicament pregătește pacientul pentru a avea o apărare mai bună împotriva microbilor. Un tratament profilactic trebuie să urmeze și diabeticii, ulcerosii, hemofilicii sau cei cu antecedente de boli pulmonare, cei cu deficiențe de apărare imunitară, bolnavii mari fumători. Din păcate, la noi, această profilaxie este ca și inexistentă.

- Ce provoacă aceasta avalanșă de îmbolnăviri?

- Trei factori: poluarea, fumatul și lipsa de educație sanitară.

A consemnat
BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Codul bunelor maniere

Unei femei îi oferim totdeauna brațul stâng. Contrar părerii, îndeajuns de răspândită, că neonorăm însoțitoarea cedându-i locul din dreapta. Bărbatul trebuie să aibă brațul drept liber pentru a-și proteja partenera, pentru a deschide cale prin mulțime etc. În același timp femeia este cea care va hotărî dacă se va sprijini de brațul oferit, sau va prefera să fie luată de braț. Bunul simț mai reclamă în continuare următoarele: bărbatul va adopta poziția brațului în funcție de înălțimea însoțitoarei sale și-i va prelua în mână dreaptă eventualele bagaje. A fuma în timp ce ținem femeia de braț este un gest de impolitețe.

(provocat de oboseală, constricții viscerale etc.) este apreciat în societate ca o dovadă a plictisului, deci ca o atitudine nepotrivită cu bunele maniere. Pentru a îmblânzi situația, cel în cauză își va înăbuși căscatul într-o grimasă, sau îl va acoperi cu batista. În felul acesta va arăta celor din jur că luptă cu natura, și dorește să rămână bine crescut.

Strănutul, altă reacție involuntară a organismului, este

întâmpinat de cei din jur cu urări de sănătate. El nu este considerat o necuviință, dar cel ce strănută trebuie să-și ducă batista la nas. Nu ne cerem scuze după ce am strănutat.

Căscatul, gest involuntar

GRAZZIELA ■

Alegeți căile autovindecării

Cine sunt, ce vreau?

Mă numesc Raul Dumitrescu, sunt inginer și începând cu 1989 mi-am redobândit sănătatea prin autoterapie. M-am vindecat, astfel, de cancer la colon și mi-au dispărut urmele infarctului. Ce doresc? Să împărtășesc experiența mea milioanei de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice maladie poate fi învinsă!

Cele patru componente ale omului

Trupul este unealta sufletului. Sufletul este o energie care se găsește în plante, animale și oameni. El nu trebuie confundat cu trofismul plantelor sau al animalelor sau cu psihicul omenesc. Spiritul este o energie unică, individuală și, în anumite cazuri, nemuritoare, fiind dat de către Divinitate. Dezvoltarea spiritului este condiționată de „corespondența” pe care o realizează cu Divinitatea, cu Dumnezeu. Această energie superioară poate influența, pozitiv sau negativ, prin absență, celelalte componente ale omeneșului. Întreaga noastră viață, arată prof. Kurt, nu este altceva

decât o oglindire a situației noastre spirituale. Corpul eteric sau astral este o energie de natură cosmică ce are ca scop întreținerea formei și dorinței de viață a fiecărui atom, celulă, organ, sistem și întreg. Se pare că în timpul somnului, parțial, ieșe din trup și, unindu-se cu energia cosmică-mamă, se potentează cu efecte vital-benefice, influențând sufletul și trupul.

Autoterapia gândului bun

Tratamentul naturist integral solicită, din partea bolnavului, încredere în propriile sale posibilități, în natură și în Divinitate. Suferinzii trebuie să

renunțe la a mai aștepta compătimirea celor din jur, trebuie să-și învingă egoismul. Faptele bune devenind mod de viață încep să genereze gânduri pozitive. Buddha spunea: „Suntem ceea ce gândim”. Pesimismul, invidia, ura, răutatea ne îmbolnăvesc, căci ele nu se pot exprima decât într-un trup bolnav. Aplicând, cu convingere, această autoterapie, după un timp, cel în cauză va observa, în sine sa, transformarea mentală și organică. Într-o etapă următoare, el va încerca să se dezbrace, încet-încet, de tarele morale și va constata că îl cuprinde o pace interioară ce va armoniza activitățile nervoase și morale. Boala va putea fi suportată mult mai ușor. Aici intervine credința în Dumnezeu care ne oferă tot mai suportul moral de care avem nevoie pentru a ne schimba modul de viață, pentru a învinge boala.

Modă

Fusta potrivită pentru picioarele dumneavoastră

Care este secretul de a arăta bine într-o fustă? Răspunsul e simplu: de a purta ceea ce se potrivește cel mai bine cu forma picioarelor tale. Iată câteva sfaturi în acest sens:

● **Picioarele bine proporționate.** Picioarele cu format armonios permit îmbrăcarea unor fuste mini, cu tivul deasupra genunchilor. Măsurăți distanța de la coapse până la cap și apoi de la coapse până la glezne; dacă diferențele de lungime se încadrează în limita de 8 cm, picioarele dv. sunt bine proporționate. Deși probabil orice fustă, indiferent de lungime, va veni bine pe dumneavoastră, cea mai indicată linie a tivului este bine să varieze între 5 cm deasupra sau dedesubtul genunchiului.

● **Picioarele scurte.** Vă încadrați în această categorie dacă diferența dintre lungimea părții superioare și a celei inferioare este de peste 8 cm în favoarea primei. Pentru a face ca picioarele dv. să pară mai lungi, linia tivului poate fi oriunde mai jos de genunchi, cu cel puțin 2,5 cm.

● **Picioarele lungi.** Când diferența dintre cele două părți ale corpului este mai mare de 8 cm în favoarea trenului inferior, linia tivului poate atinge cea mai mare lungime deasupra genunchiului, recomandate fiind mai ales fustițele ample care reduc din lungimea picioarelor.

Traducere și adaptare de
SIMONA SIMZIANU ■

Trei fotografii excepționale ale unui OZN

Cele trei fotografii de o calitate cu totul excepțională, realizate de Jorma Viita, au fost trimise Centrului de studiere a fenomenului OZN din Finlanda.

Le reproducem alăturat. Iată și declarația dlui Viita: „Totul s-a petrecut în ziua de 15 februarie 1974, la ora 17, în orașul danez Odense. Cerul era senin, fără nori, iar soarele era la apus. Mă îndreptam spre Clubul de karate al orașului. Mi-am luat aparatul de fotografiat, deoarece am vrut să fac niște poze la club. Mergeam cu bicicleta pe șoseaua principală. La un moment dat am văzut pe cer un obiect care venea spre mine. În primul moment nu am putut face nici o fotografie pentru că obiectul se afla în spatele unui grup de copaci. Am făcut cale întoarsă și am urmărit obiectul cam 300 m, pedalând puternic. Cât privește viteza cu care se deplasa OZN-ul nu pot să vă spun decât că, văzându-l, i-am comparat viteza cu cea a unui elicopter.

Obiectul a intrat în raza mea vizuală și am făcut prima fotografie! Obiectul era în poziție staționară, după care s-a pus în mișcare, schimbându-și și poziția. Am făcut următoarele două fotografii.

În fotografia a treia se poate observa că obiectul era în poziție „răsturnat”, moment în care și-a accelerat viteza și a dispărut spre nord-est.

Durata observației a fost de circa 3 minute, iar obiectul se afla la aproximativ 300 picioare deasupra solu-
lui. Diametrul era de aproximativ 30 picioare, iar înălțimea de 6. „Cabina” acestuia avea un fel de artificii negre, iar culoarea obiectului era de un gri-argintiu, pe partea inferioară având un orificiu roșiatic. Pe timpul deplasării producea un zumzet, asemănător unui băzâit.

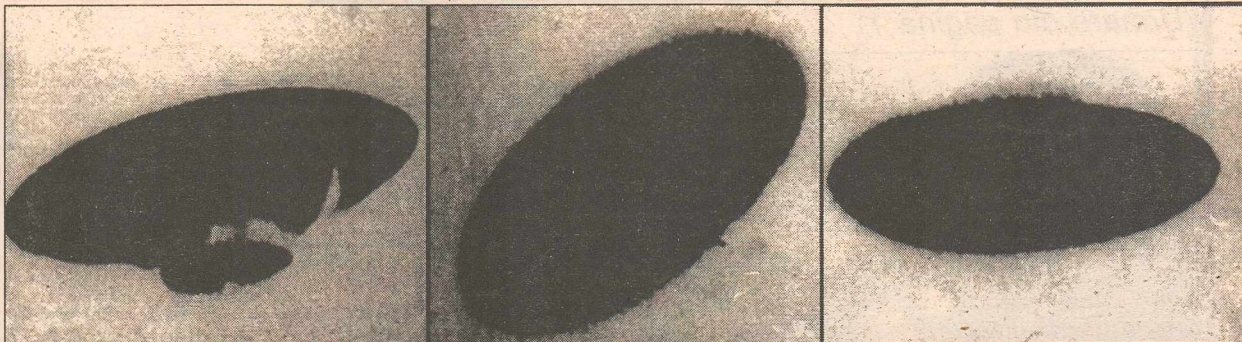
Fotografiile au fost realizate cu un aparat AGFA

Obiectul neidentificat în poziție staționară

Obiectul începe să se deplaseze și își schimbă poziția.

Obiectul zburător neidentificat este în poziție „răsturnat”, își accelerează viteza și dispare spre N-E.

Se poate observa, cu toată claritatea o structură asemănătoare unei „cabine” la raza obiectului.

Este vizibilă o zonă de culoare mai închisă în centrul obiectului.

În poziția „răsturnat” se observă, din nou „cabina”.

OPTIMA-500 „Senzor”, încărcat cu un film ILFORD FPT - 135.

După acest eveniment, timp de două săptămâni am avut dureri de cap”.

Acesta a fost raportul lui Jorma Viita. Reamintim, că el a trimis negativele originale Centrului de studiere a fenomenului OZN din Finlanda, primindu-le înapoi după câțva timp.

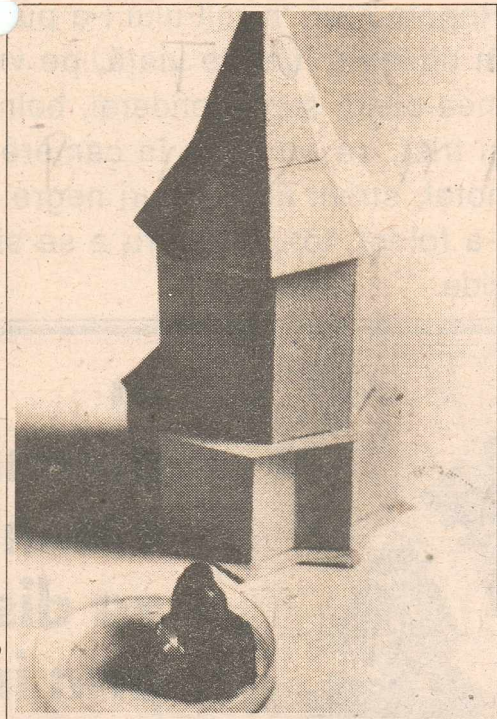
Au fost reproduse un an mai târziu, fără nici un comentariu, în revista australiană „OFFICIAN UFO” și apar, în sfârșit, în presa românească, în revista dumneavoastră preferată - **Flacăra**.

Și acum, ca și atunci - în urmă cu 20 de ani! - fără nici un comentariu!

ALECU MARCIUC ■

În premieră absolută, savantul român Dinu Moraru demonstrează:

Turlele bisericilor sunt concentratoare de energie

„Turlele bisericilor, ne declară colaboratorul nostru, sunt concentratoare de energie cosmică.

Am constatat că turlele faimoaselor biserici bucovinene prezintă cel mai puternic efect energizant având în vedere că, practic, toate elementele constructive ale acestora se înscriu ca multipli ai sacrelor numere Fibonacci: 0, 1, 2, 3, 5, 8. Iată că apare, astfel, octogonul (figură geometrică cu opt laturi egale) fie în fusul turlei, fie în baza stelată, precum și în construcția acoperișului turlei. Acesta are o formă geometrică cu două pante ce cuprind în structura lor elemente cu dimensiuni, să le numim, Fibonacci. Faptul devine evident căci înfășurăturile pantelor sunt curbe neeuclidiene: pseudosfera și cisoida. Neelucidată rămâne sursa de inspirație a meșterilor constructori din secolele al XV-lea și al XVI-lea, mai ales că geometria neeuclidiană a fost inventată în secolul al XIX-lea. Părerea mea este că inspirația acestora a fost de origine divină. De asemenea, construcția turlei respectă proporțiile bradului scund: 1/1 sau 2/1 (raportul este între înălțimea axului și diametrul cercului circumscris bazei). Dovada cea mai concludentă a

energetismului acestor forme este reușita experienței mele. Din carton, am construit macheta turlei Voronețului, pe care am așezat-o pe baza octogonală, stelată, ce caracterizează toate celelalte biserici bucovinene. Apa s-a energizat în mai puțin de 48 de ore. Cam în același interval de timp, s-a mumificat și bucata de carne, groasă de un centimetru. Arhitecturi asemănătoare cu cele ale bisericilor bucovinene: Voroneț, Moldovița, Sucevița, Putna, Neamț, Galata, Slatina, Zamca etc. se întâlnesc și la alte biserici și mănăstiri din țară, ca, de exemplu, la: Cornetu Vâlcea, Sfântu Nicolae din Scheii Brașovului, Biserica Domnească din Târgoviște, Trei Ierarhi din Iași, Brădet Argeș și altele”.

A consemnat,
BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Un popor coborât din stele?

□ Planeta noastră a fost vizitată de cosmonauți veniți din alte lumi!

Vom proba această afirmație (care-și face din ce în ce mai mult loc în conștiința umanității) doar cu două exemple:

În munții Himalaia, în regiunea Bian-Kara-Ula s-au descoperit, în ultimele decenii, 716 discuri ciudate. Analiza lor arată că ele conțin cobalt și un metal necunoscut încă. Toate discurile seamănă cu vechile plăci de patefon, fiind încă presărate cu hieroglife bizare. Este cea mai ciudată scriere descoperită vreodată în lume. Cercetările au durat circa 20 de ani și, după eforturi extraordinare, experții au descifrat-o scoțând la iveală lucruri de-a dreptul uluitoare!

Se povestește despre nave cosmice coborâte din cer în urmă cu 12.000 de ani. Se fac referiri la populația DROPA și la oamenii HAM și se exprimă regretul că pe timpul aterizării, în munți, li s-au stricat navele iar Ei nu au reușit să mai construiască altele.

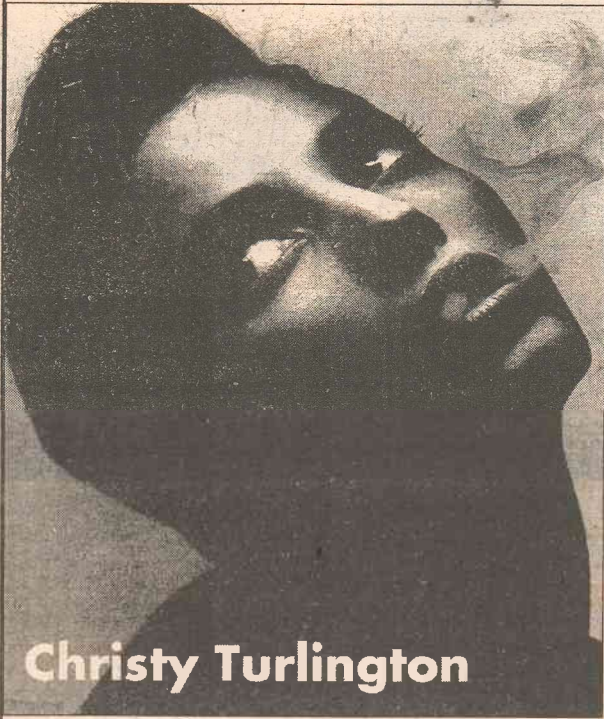
Curios este faptul că în regiunea Bian-Kara-Ula trăiesc și azi triburile „Dropa” și „Ham”. Membrii acestora sunt mici de statură - circa 1 m 30 cm - foarte slabi, neputând fi incluși în nici o grupă etnică.

Ce mister îi învăluie pe acești locuitori? Să fie ei urmașii astronautilor DROPA și HAM despre care povestesc bizarele discuri descoperite?

ALECU MARCIUC ■

Un artist în alb și negru

(Urmare din pagina 1)

Christy Turlington

Top-modelul Christy Turlington

Faimosul manechin a mai fost prezentat de curând cititorilor noștri împreună cu nu mai puțin celebrele top-modele: Farrah Summerford, Naomi Campbell și Nadja Auerman. În calendarul erotic al fotografului Richard Avedon, Christy Turlington întruchipează anotimpul toamnei.

Alt manechin celebru: Betty Page

Laba de leopar

Dar din vremea faraonului Tutankamon. Fragmentul face parte dintr-o blană găsită în celebra cameră mortuară. De ea erau fixate două cruci din aur masiv.

Alfred Hitchcock

Împreună cu una din biete zburătoare sacrificate pentru a da viață celebrului său film „Păsările”.

Pistolul lui Elvis Presley

Regele rock 'n roll-ului l-a pus în ultimele luni de viață, pe vremea când, supraponderal, bolnav și trist, se retrăgea în camerele hotel, strivit de gânduri negre. l-a folosit totuși pentru a se sinucide.

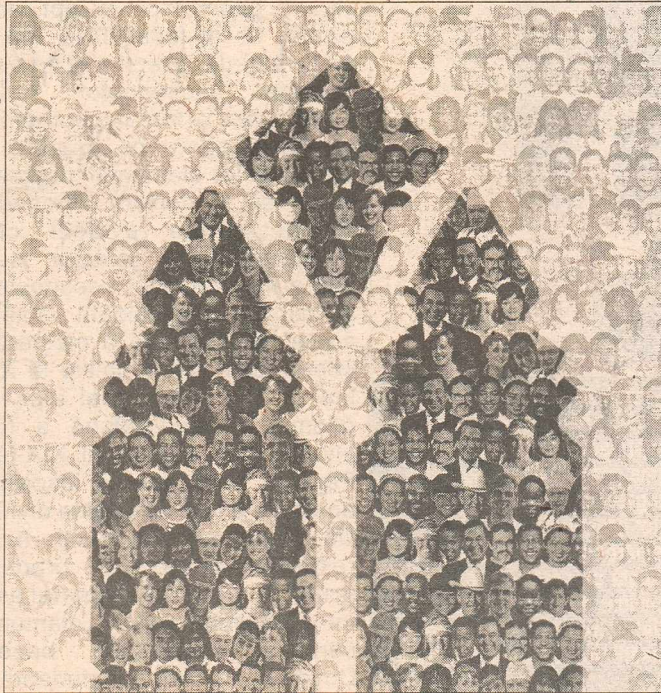

Muște artificiale pentru bărbații din WC-urile publice

O simplă muscă, mai exact imaginea ei în mărime naturală, imprimată pe ceramică, a

izbit performanța de a reduce cu 20% cheltuielile de întreținere ale toaletelor pentru bărbați

de pe aeroportul Schiphol din Amsterdam. În condițiile în care prin sălile aeroportului trec 16,5 milioane de persoane anual, toaletele rezervate domnilor trebuiau curățate de treizeci de ori pe zi, costurile aferente ridicându-se la o sumă echivalentă cu aproximativ nouă milioane de mărci. Exasperată, administrația a comandat o sută de vase speciale, având desenată în centru o muscă. După instalarea lor, eficacitatea ideii s-a confirmat pe deplin: insecta familiară fixează atenția și ajută pe „utilizatori” să-și concentreze eforturile, cruțând astfel pardoseala. Satisfăcut de rezultate, șeful administrației a concluzionat filosofic: „Oamenii au întotdeauna nevoie de o țintă în fața ochilor. E un lucru natural”.

În mileni omeni va dis prin ir

Malthus și Condorcet două extreme care continuă economistul de creștere a populației categoric poate a oferi hrană este însă o problemă de mașini și unei

Metamorfozele Giocondei

Urmărit de surâsul enigmatic, creat de penelul lui Leonardo da Vinci, pictorul și graficianul francez Artus Pixel s-a dedicat vreme de trei ani unuia și aceluiasi model - Gioconda - imaginându-i mereu noi ipostaze. A costumat-o în clown, a văzut în ea o insolită întruchipare a planetei Saturn, cu inelul ca un bor de pălărie florentină plutind în jurul capului tuns chilug, a transformat-o într-o alegorie în stil botticellian sau, preluând elemente dintr-un tablou de Vermeer, a făcut din ea o olandeză dotată cu însemnele naționale: boneta și cana cu lapte.

Alte variante, mai puțin sofisticate, o prezintă pe Mona Lisa ca polițistă, cântăreață de culoare ori ca demnă purtătoare de mustață. Artistul a produs cu ajutorul unui computer peste 300 de lucrări pe această temă. Preluuate de pe ecran prin fotografiere, ele se vând într-o galerie pariziană la prețul de 13.000 franci.

FESTIVALUL DE LA SAN REMO VA FI MAI SEXY

Pentru cele cinci seri cât va dura festivalul de muzică ușoară de la San Remo (21-25 februarie a.c.) organizatorii s-au gândit să-l facă mai picant. De aceea ei au declarat că renunță la prezentatorii obișnuiți, care repetau aceleași gesturi și spuneau cam aceleași cuvinte de ani de zile. Anul acesta s-a optat pentru o variantă mai sexy. Au fost alese deja două dintre posibilele prezentatoare (alături de celebrul, în Italia, Pipo Baudo). Ele se numesc Claudia Koll, 25 de ani, și Anna Falchi (21 ani). Sunt fru-

moase, bine pregătite, poliglote, dar mai ales dispuse să se prezinte publicului într-un mod cât mai apetisant. Lucrurile nu au fost însă definitiv fixate, pentru că există și alte interese, inclusiv din partea posturilor de televiziune, care afirmă că acest gen de prezentatoare sunt preocupate să se pună pe sine în valoare și nu să comunice cu sala. „Ele trebuie să-și pună în valoare nu numai corpul, ci să realizeze o legătură între creier și limbaj”, a spus unul dintre profesioniștii de la RAI. (SN)

Roma îl omagiază pe Fellini

să apară și atunci „o suprafață foarte mică de pământ va produce o cantitate foarte mare de bunuri”. Iată și păreri optimiste moderne. Un studiu realizat în 1982 de FAO arată că prin folosirea agrotehnicii moderne, Lumea a treia ar putea întreține peste 30 miliarde de oameni. Vestea proastă este că la sfârșitul deceniului al șaptelea au fost înregistrate cu 1,9 miliarde mai multe nașteri ca decese. În lipsa unei catastrofe de amploare, în anul 2100, populația globului va ajunge la 10-12 miliarde de oameni. Vor exista hrană, locuințe, locuri de muncă pentru toți aceștia? Sau omenirea se va lupta cu insectele pentru ultimele fire de iarbă?

Desene, schițe, note, lucrări de scenografie, scenariile de film și multe fotografii vor fi adunate pentru o expoziție ilustrând creația lui Federico Fellini, care va rămâne deschisă la Roma la centrul EUR pentru câteva luni. Pe 20 ianuarie marele regizor, plecat prea repede dintre iubitorii artei sale, ar fi împlinit 75 de ani. În paralel cu această expoziție-omagiu vor avea loc ample manifestări legate de deslușirea telinei și a limbajului artei cinematografice a lui Fellini, la care și-au anunțat participarea mari critici italieni de film și esteticieni, dar și alți regizori sau actori importanți, cum ar fi Claudia Cardinale, Akira Kurosawa, Martin Scorsese, Anthony Quinn. „Punctul de atracție” al întregii manifestări se pare că va fi prezentarea unui „Bloc-notes de regizor: infernul, actorul” în care sunt însemnări și fotografii inedite legate de realizarea unuia dintre filmele sale de succes: „La dolce vita”. Expoziția va fi mai apoi prezentată și în alte mari orașe ale lumii: Berlin, Los Angeles, Tokio, New York. (ȘTEFAN NICOLAE)

Drogații de sub podul Watt

Îi recunoști dintr-o dată: ochii lor parcă n-ar zări nimic din ceea ce e în jur - văgăuni unde nu pătrunde lumina. Sunt aici și totuși sunt departe. Văd totuși ceva - au o strălucire pe chip. I-am întâlnit în repetate rânduri în rondurile mele de zi și de noapte: singuri sau într-o bombă sordidă, gălăgioși sau tăcuți, veseli sau mânioși. O armată de băieți și fete cum nu mai este o alta. N-au nici o legătură cu ceilalți locuitori ai planetei. Nu cer să fie acceptați în înalta societate. Nu vor bani, nu vor funcții, nu vor onoruri. Socotesc istoria omenirii de până acum o greșală. Vor să se întorcă la mama natură și să-i ceară în numele tuturor iertare. Să zburde goi și fără griji prin paradisul terestru. Să nu mai fie granițe, state, guverne. Să nu mai existe averi, ranguri - toți să fie egali. Fiecare să poată merge oriunde vrea fără să dea socoteală nimănui. Să nu mai fie familii - să fie o singură uriașă familie care să-și procure hrană simplă, să-și crească și să-și educe copiii după principii simple. Să facă dragoste cu cel care îi place în clipa respectivă - jos proprietatea sub orice formă, de bunuri sau ființe. Să fie liberi

ca pasărea cerului - să nu mai fie chingi care să le distrugă personalitatea. Și să fie înconjurați de flori, de cât mai multe flori. Și să nu mai fie război - mârșăvia fără margini a omului de-a lua viața semenilor săi, de parcă n-ar fi destul de crud omorând animale și păsări în îngâmfarea lui de stăpân. Chipurile, pentru hrană. Se ghiftuiesc de dimineața până seara și nu le mai ajunge. De parcă o legumă sau o fructă n-ar putea să-i îndestuleze mai bine. Dar câtă vreme setea de putere - cel mai cumplit viciu de pe Pământ, din câte are cel ce se crede întruchiparea perfecțiunii - îl va bântui, nu va fi

pace și nu va fi armonie în acest colț de Univers.

Frumoase cuvinte, desigur. Și-ți pare poate rău fiindcă nu se pot respecta. Dar ce te faci cu drogatul din înalta societate, care n-are probleme cu procurarea dozei, fiind întotdeauna burdușit de bani? El se lasă pradă plăcerii lui supreme, într-o ambianță somptuoasă, grijiului să nu-l vadă tată și mămică și să-l mustre, iar apoi să-i mai dea un fișic de gologani că să-și ia porția pentru ultima oară - da, pentru ultima oară, să știi. Nu de cei care consumă heroină sau hașiș sau marijuana sau LSD în

vreme ce ascultă un concert de Bach tolăniți în fotoliu sau urmăresc la televizor vreo emisiune sportivă, până când iarba începe să-și facă efectul, mi-e milă. Pe aceștia i-aș biciui fără milă, pe acești feciori de bani gata care numai din plictis se-apucă de droguri, vremea trece mai iute, și vine scadența să-i ia locul tatăului ca director de bancă. Nu mă privesc revoltele lor împotriva confortului oferit de părinți sau a unei vieți tihnite, dar se enervează dacă le lipsește dulceața la micul dejun. Îi disprețuiesc și nu le acord nici o circumstanță atenuantă. N-au decât să crape, din partea mea.

Mie însă îmi dau lacrimile când îi văd pe cei năpăstuiți de soartă - orfani sau alungați de-acasă de părinți alcoolici, crescuți pe maidane, fără căpătâi, cărora de mici nu li s-a oferit nici o șansă de-a supraviețui și caută uitarea în paradis imaginare. De cei care cerșesc un bănuț și nu-l dau pe mâncare - și-l vâra în mâna rapace a negustorului de droguri. De cei de sub podul Watt mi-e milă - de ei, dezmoșteniții sorții, pe care i-am zărit deseori și printre care m-am infiltrat de câteva zile. E vremea să se pună odată și-odată capăt negoțului asta înfloritor pe care unii care n-au prizat niciodată praful alb îl strecoară celor slabi, celor fără speranță, celor care nu mai luptă pentru a ocupa un alt loc între semenii lor și-și construiesc o filozofie a renunțării la luptă. A sosit vremea să dăm de urma celor care aduc tlagelul asupra orașului.

Cu acordul șefului meu m-am strecurat printre ei, s-o fac pe iscoada, eu, cel mai tânăr dintre polițiștii din Barintown, pe care nu-l știa nimeni, nu-l cunoștea nimeni, de-abia sosit de la studii. Dar dacă în alte condiții m-aș simți în largul meu - fie și printre ucigașii - printre acești năpăstuiți m-apucă o duioșie cumplită, mi se frânge sufletul de mila lor. De pildă, fata asta care stă reze-mată de unul dintre picioarele murdare ale podului - ce mândrețe de față ar fi dacă n-ar purta blugii jerpeliți la genunchi și ar avea un alt tricou pe dânsa și și-ar spăla fața! Are douăzeci de ani - am aflat - dar arată de patruzeci. Iar prietenului ei îmbrăcat tot cu blugi și cu un tricou - uniformă obligatorie, o am și eu! - i-ar sta mai bine în amfiteatrul unei facultăți unde să ia conștiincios notițe. Iar toți ceilalți - fete, băieți, nici unul n-având mai mult de 25 de ani, unii doar de 15 - șeful e mai în vârstă - în alte condiții ar fi cu totul altfel. Dar pentru asta îți trebuie forță să te desprinzi de rău. Îți trebuie un ajutor cât de mic. Îți trebuie șansă.

M-am lipit de gașca lor fără să mă descoasă prea mult - mi-au cercetat numai brațele și-au văzut urmele a zeci de înțepături - câteva săptămâni m-au înțepat într-o clinică pentru a părea un drogat autentic. Din când în când, pe ascuns, îmi torn în ochi atropină, ca să am privirea tulbure. Blugii mei sunt printre cei mai uzați din zonă, nici tricoul n-arată mai grozav, iar în urechi am un cercel strălucitor. Părul lung îmi este legat la spate cu un șiret unsuros. Și de-o săptămână dorm într-o cutie de carton, iar când se strigă „șase” fug și eu de rup pământul să nu mă prindă sticleții. Am învățat rapid cum să șterpelesc de pe tarabele din piață când

vânzătorul se uită în altă parte. Știu acum să înmoi inima bogătanilor, cărora le așin calea și-mi aruncă în palmă câțiva bănuți. Am dat și câteva spurgeri prin case - sau prin mașini unde vedeam lăsat pe banchete ceva mai de soi. Încerc să fiu cât mai al acestui mediu. Am răbdare - nu poate să iasă totul din prima.

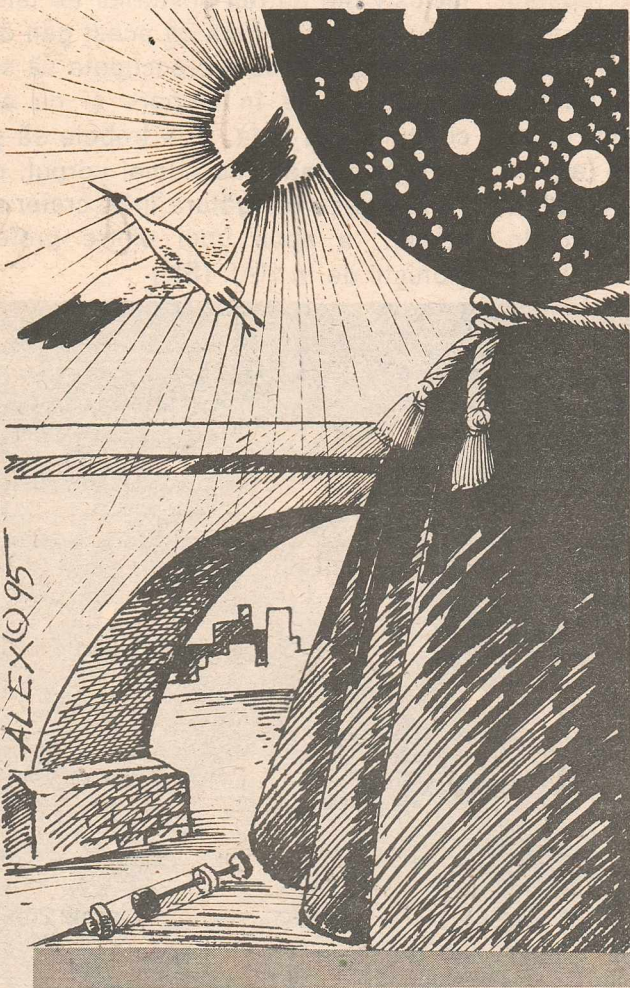
Aprovizionarea cu iarbă se face chiar aici, sub pod. Cel puțin până acum. Vine pe neașteptate un băiețandru pe patine cu roțile, îi dă șefului pachetul, își ia banii și tule-o! Prinde-l, dacă poți. De fiecare dată e altul. Și în afară de șef nu știe nimeni în ce zi vine. N-am pus prea multe întrebări, ca să nu bat la ochi. Și cu injecția m-am descurcat bine - nu s-a prins nimeni că nu mi-o fac.

Și-n seara asta ne-am adunat de prin coclaurii pe care i-am bătut. Fiecare a adus câte ceva de mâncare: roșii, brânză, pâine - totul se pune la bătaie, se împarte egal. Nu vorbim prea multe, nici unul nu-i guraliv. Și, deodată, printre noi se strecoară, nevăzută, neauzită, o umbră. Fără să știe nimeni de unde vine. Un nou transport ne-a sosit. Șeful a adunat banii de la noi și-i dă intermediarului. După ce-i numără rapid, aruncă priviri în dreapta și-n stânga, salută scurt și dispăre. Ar trebui să mai fie careva să-i ia urma - asta ar fi următorul pas.

Șeful împrășteie marfa - hrana noastră de zi cu zi. Dulcele de care nu ne putem lipsi. Unii care nu mai au răbdare se reped să ia primii, cu mâini care le tremură. Se injectează pe loc și deodată chipurile lor schimonosite se destind, se relaxează. Îmi aștept în liniște rândul, e firesc, sunt nou pe-aici. Când ajung în dreptul lui, șeful îmi zice scurt: fă-ți injecția!

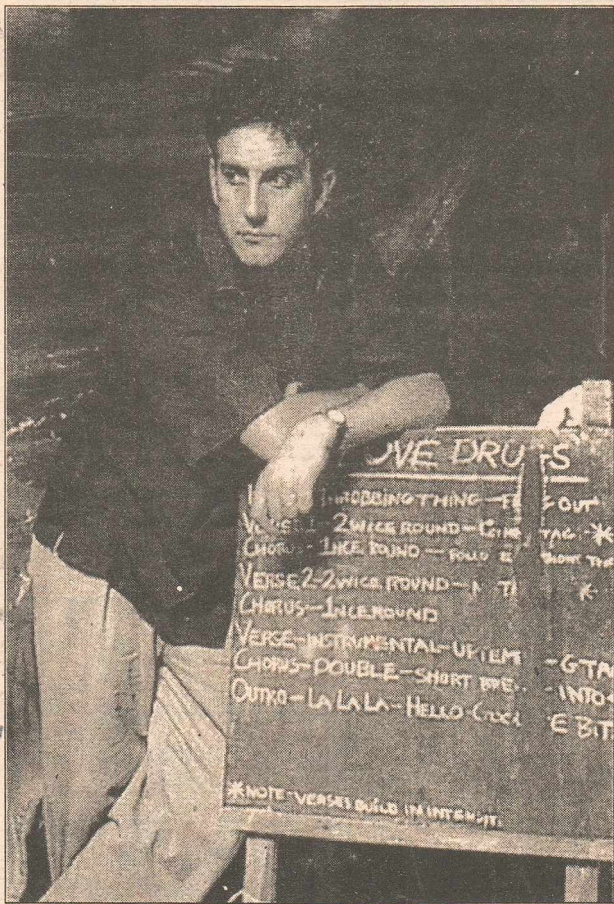
Îmi suflec mâneca de la mâna stângă fără grabă și, după o scurtă tatonare, îmi vâr acul în venă, ca plăcerea să vină mai repede. Trec doar câteva clipe și încep să pierd reperele ambianței în care mă aflu. Simt nevoia să m-așez. Sunt într-o altă lume. N-am mai văzut niciodată asemenea culori. Niciodată n-am fost într-un univers mai prietenos decât cel în care mă aflu. Obiectele sunt parcă de gelatină, parcă se preling. Fețele oamenilor au o aură de lumină. Nu mai aud claxoane, frâne, zgomot de motoare, țipete de copii - larma orașului modern. Unde-s miasmele de sub pod? Unde-i praful pe care îl înghițeam ori de câte ori trecea o încărcătură mai grea? Cineva a strâns tot ce-i murdar și urât pe lume. Toate au acum un contur diafan.

„E de-al nostru”, îl aud pe șef cum rostește ca din depărtări. Apoi, tot el continuă: „Cu atât mai rău - i-am dat o doză mortală. Nu mai are nici o scăpare. Nu e el luda pe care au infiltrat-o printre noi. Cu-atât mai rău pentru el. Și, cu-atât mai rău pentru noi - nu știm cine e trădătorul”. Asta-i tot ce mai aud - ce-mi pasă de ce spune - din moment ce nu mai văd nimic cunoscut până acum. În cer parcă s-ar trage o cortină dincolo de care plutesc aștri multicolori, sunt făpturi ciudate, cu mișcări grațioase și toate îmi spun vino, nu mai zăbovi, vino, și eu urc, mă-nalț lin spre-o lumină de aur de unde răsună un murmur divin.

Ilustrație de AUREL ȘT. ALEXANDRESCU

Cât de „forever” TERRY HALL?

Forever J. este piesa care ne-a familiarizat cu stilul muzical al lui Terry Hall, până acum foarte multora necunoscut. Delicatețea acestei piese nu e foarte departe de comportamentul interpretului, ce se poate caracteriza în primul rând, căci este prima impresie

pe care o face, prin timiditate: mâini tremurânde, privirea vagă și fugitivă, expresia tipică a omului care nu se simte în largul lui dacă e în centrul atenției. Și nici măcar nu se poate spune că Terry Hall are pretenția să devină pop star, chiar dacă albumul său solo recent lansat e numit chiar de el albumul vieții sale! „Home” e o suită de balade melancolice, adevărate bijuterii, de o sensibilitate pop la fel de rară cum e un tigru alb în zilele noastre. La aproape 35 de ani, Terry, chiar dacă mulți nu cunosc acest nume, e o figură legendară a scenei muzicale engleze. A fost cântărețul grupului mitic de ska The Specials, „o experiență foarte frustrantă, până când am constatat la un moment dat că era imposibil să convingem oamenii că rasismul e un lucru total nefast”. Înainte a mai făcut însă parte din mult mai ludicul Funboytree și din foarte pop-ul Colourfield. Până la a-și reface prestigiul alături de Dave Stewart la studioul acestuia, Anxious Records, în sânul grupului Vegas, colaborare de altfel foarte scurtă între cei doi artiști, Terry își imputa anii de rătăcire: „Se împlineau atunci 4 ani de când mă luptam cu fosta casă de discuri pentru a mă elibera de contractul care mă ținea legat. Întâlnirea cu Dave Stewart a fost ca o priză de oxigen, căci m-am aflat datorită lui la o perioadă unde aveam control artistic total”. În ceea ce privește statutul său de artist, Terry se consideră un neînțeles, mai ales privitor la simțul

umorului pe care-l posedă, foarte subtil ironic. „De când aveam numai 4 ani, cei din jur n-au perceput umorul meu, nu l-au gustat. Chiar în legătură cu coperta discului, nimeni nu s-a mirat că albumul se numește «Home», din moment ce eu pot fi văzut acolo într-un colț de perete alb”

Cinic și solitar, personajul Terry Hall derutează când apare pe scenă, fumând țigară de la țigară, nearuncând nici o privire publicului, cântând melodii magnifice și sfâșietoare. E acompaniat de muzicieni veniți fără excepție din nordul Angliei. „Mentalitatea muzicienilor din Londra e mult prea superficială. Stau toți acolo, așteptând cu disperare succesul, ce mizerie!”

Cu acest album produs de vechiul său complice Ian Broudie de la Lightning Seeds, Terry a regăsit cheful de a continua. Se gândește deja la noul său album: „Vom pleca în vacanță pentru a compune, poate în Spania, dar cu soțiile și copiii pentru a evita separările dureroase. În acest moment ascult mult Talking Heads și XTC”. Oricum, Terry Hall mai are de scos 9 albume conform contractului: „Am prevăzut că voi putea realiza aceste albume în 21 de ani, deci voi sfârși pe la 56 de ani”, singura apreciere din partea lui însoțită de zâmbet. S-ar putea să fie îndeajuns de ambițios pentru o carieră ceva mai lungă chiar!

FLASH

RADIO CONTACT

• Noul album al grupului **PEARL JAM** „Vitalogy” este inspirat dintr-o carte de 1000 de pagini, publicată acum 60 de ani de doctorul E.H. Rudick. Nimic de-a face cu Kama Sutra. Această biblie obscură dă sfaturi familiale: cum să te căsătorești, cum să ai copii, cum să rămâi în formă etc... Versiunea disc de

cală acum 3 ani, e răsfățatul Statelor Unite. Vocea lui suavă, caldă și piesele sale pop-funk-cool au sedus americanii. Concertele lui sunt sold-out cu 15 zile înainte, pentru sălile normale de spectacol. The Rolling Stones l-au rugat să cânte în deschidere pentru câteva show-uri în California. Înainte de a intra pe scenă, Seal a mărturisit: „Nu voi cânta Satisfaction sau alte piese asemenea acesteia, nu e genul meu. Dar cu siguranță voi încerca una sau două balade. Nu vreau să pun la încercare răbdarea publicului”.

*E dificil să-ți uiți și să-ți neglijezi trecutul. **SONNY & CHER** erau Bonnie & Clyde ai rock'n'roll-ului. Poate, după I Got

You Babe, nici unul dintre ei n-a mai reușit să obțină un succes atât de mare ca cel reputat cu această piesă. Și, totuși, în ciuda succesului, duo-ul s-a pulverizat. Cher a ales să facă pe sex-symbol-ul devorator de bărbați. Sonny Bono a intrat în pielea unui om politic. Primar al orașului Palm Spring, ceea ce nu înseamnă că e orice fel de primar, cel puțin din punct de vedere financiar.

La 59 de ani, Sonny Bono face tot posibilul să fie ales reprezentant al Partidului Republican la Congresul din Washington.

*Compozitorul și totodată producătorul **QUINCY JONES** va primi un Oscar special. The Academy of Motion Picture

Arts and Sciences a decis să-i dăruiască lui Jones al 29-lea premiu numit Jean Hersholt Humanitarian Award, la cea de-a 67-a ceremonie Academy Awards ce va avea loc în Los Angeles pe 27 martie.

Jones a scris partituri muzicale pentru mai mult de 35 de filme. Este de asemenea fondatorul și președintele Fundației pentru tineret Listen Up Foundation. În 1985, a fost responsabil pentru We Are The World, piesă care a adus venituri de 53 milioane dolari în folosul Etiopiei.

*Ultimul album **QUEEN**, înregistrat cu Freddie Mercury, va fi lansat către sfârșitul acestui an, a dezvăluit bateristul grupului, Roger Taylor. „Va fi efectiv ultimul album Queen cu Freddie. S-ar putea spune că e pe jumătate terminat. Sper să-l definitivăm în 1995. Nu ne-am atins de el mult timp pentru că n-am prea vrut s-o facem. Acum lucrăm din răspuțeri pentru că vrem să fie ceva bun. Am

înregistrat mult după Innuendo. Freddie a vrut să continue munca, așa că ne întâlneam foarte des în studio".

***Billy Joel**, care este în turneu în Japonia, va dona un procent din venituri în urma concertelor sale pentru a contribui astfel la eforturile de înlăturare

a efectelor calamității produse recent acolo.

Hotelul din Osaka, unde Joel a stat împreună cu grupul și însoțitorii de turneu, a fost avariat de cutremur, iar ei au fost nevoiți să coboare în mare

Mick Jagger

grabă 20 de şiruri de trepte pentru a fi în siguranță. Joel a afirmat: „Suntem printr-o norocoşi, în grupul nostru n-a fost nimeni rănit”. Concertul său în Osaka, din marţea de după catastrofă, a fost amânat pentru joi.

• **Mick Jagger** va deveni din nou bunic. Jade, fiica sa de 23 de ani, rezultată din căsnicia cu Bianca, aşteaptă cel de-al doilea copil în această primăvară. Ea şi prietenul ei pictor Piers Jackson, 25 de ani, sunt deja părinţii mândri ai unei fetiţe de 2 ani. Assisi.

***Luciano Pavarotti** va avea ocazia să umbrească marea manifestare consacrată fotbalului american American football's Super Bowl în Miami, Florida. Organizatorii concertului gratuit, pe care tenorul italian urmează să-l dea, se așteaptă la un număr de peste 200.000 de fani.

vinil a apărut pe 22 noiembrie, iar CD-ul pe 6 decembrie '94.

Eddie Vedder, solistul grupului, a ținut neapărat ca 35 de pagini din cartea inspiratoare să fie tipărite în broșura însoțitoare a CD-ului. Înaintea acestora însă, o copie a dosarului său medical și o notă a mătușii sale pe temă de familie pot fi citite cu mai multă sau mai puțină mirare.

• Război pe viață și pe moarte între **PRINCE** și **WARNER BROS.** „Contractul încheiat cu compania, în valoare de 100 milioane de dolari, nu e destinat decât faptului de a mă pune în situația unei sclavii instituționale”, a declarat superstarul. Pentru fanii lui

BUCUREȘTI 96,1 FM

IASI 92.0 FM

CLUJ 89,8

PLOIEȘTI 92,8 FM

SIBIU 91.8 FM

CONSTANTA 91,1 FM

A SCRIS POEZIA „IARNA” SE DAU PE GHEAȚĂ	DRUM DE FIER LA SANIE	CA VISCOLUL (pl.) IERNI LA FINAL I	ÎNGHEȚATĂ	ÎNGHEȚAT TARE CHENAR EȘUAT	COLINDĂ PRIN OMĂT APĂ CU GHEAȚĂ (pl.)	NAȘI DEGERĂTURI	PUȚINĂ ZĂPADĂ I SĂNII RUSEȘTI	ÎNGHEȚATĂ DE TOT O MULȚIME DE STELUȚE
VEHICULELE IERNII MAI SCURTE IARNA		NEA JOS, LA DERDELUȘ I	AVALAȘĂ DE ZĂPADĂ MEU I	CĂDERI DE FULGI EMOȚIE		ARO... STRICAT I GHEAȚĂ (fig.)		
CAP ȘI COADĂ DE LUP I ACOPERIȚI CU ZĂPADĂ		ALINAȚI „STATUILE” IERNII			APĂRUT DRUMURI DE ȚARĂ			GRIPAȚI
VECHIUL POLȚAI ALB LA FAȚĂ I			AURICUL			PRIMUL ZBURĂTOR UNU ȘI UNU I		
	ÎNGHEAȚĂ IARNA (pl.)				A SCLIPI CA GHEAȚA NUTRIT		IES IARNA DIN GURĂ	
PERIOADE GLACIARE CĂNI STRI- CATE I				ÎNȘELARE CURTE I CUBA I CADĂ		CA ZĂPADĂ (pl.) ARE VACANȚĂ DE IARNĂ	CRISTAL DE GHEAȚĂ PUȚINĂ LAPOVIȚĂ I	
							ÎN AFARA TERENULUI A ALEGE	
URCUȘ REAȚIE DE FRIG		CASA I ALUNECĂRI IANUARIE (presc.)	POT FI ȘI... GHEAȚĂ (sq.) BĂȚĂ LA BLOC I		CULT I		CARIE I VÂRFURI DE GHEAȚĂ	
				ÎNGHEȚAȚI				SĂNIUȘURI
ÎN URMA SĂNIEI BRAD GOL I		NITRAT LUCRĂTOR ÎN ARGILĂ			VIOI		GINERI	
	REGIUNE DEZGHEȚATE		ÎNCURCATE LA RĂZBOI					
BANUL ȘAHU- LUI STUPUȘ ȚOPIȚ (fig.)		CUTIE I				PUȘTI SPORTUL CU ARMA NU AUDE		
	CRAI OMUL ZĂPEZII (fem.)	NOTĂ MUZI- CALĂ CÂMPII TROPICALE				ÎN CARIERĂ I ȚARĂ AFRICANĂ		
		SLOWRI GOALE I PRECUM	POM DE IARNĂ CEL I	MACHIAJ CĂINI SĂLBATICI	STROPIȚI UȘITE I ȚIGĂNI		URMĂ DE ZĂPADĂ I	
PĂTURĂ A ASALTA			VÂRF DE MUNTE PRIETEN			DAN UNGHEANU MITTEI		
		CĂDERE DE ZĂPADĂ IDOL			PĂSUNE LIMBĂ DE BROASCĂ...			
ÎNGHEAȚĂ IARNA (pl.)	BILE I	ACUM I MIA NEACȘU	ÎNVEȘMĂNȚAȚI ÎN ALB CUTĂ I				ELENA TUDOR	
				STAT		LOCUL DE UNDE VINE NINSOAREA		
ÎNGHEȚAT PATINĂRI					PUȘI LA MURAT			

Integramă de Mihai ZGUBEA